

ห้องขจร
340.09593
ป171
2462

ขอมอบให้
ห้องขจร สุขพานิช

ประกาศพระราชบัญญัติ

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
ถนนสุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๐ โทร. 3921675, 3915058

16 ก.ค. 2523

พระราชกำหนดต่าง ๆ รัชกาลที่ ๖

พ.ศ. ๒๔๖๒

โรงพิมพ์บำรุงนุกูลกิจ
พิมพ์ครั้งแรก ๖๐๐ ฉบับ

81035

สารบาญ

กฎหมายประจำปี พ.ศ. ๒๔๖๒

พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ฉบับที่ ๓ น่า ๑๘

พระราชบัญญัติเพิ่มเติมการเก็บเงินรัชชูปการ น่า ๗๕

พระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม น่า ๑๑๕

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดภาษีภายใน น่า ๑๒๒

พระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ น่า ๑๓๒

พระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ น่า ๑๓๔

พระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ น่า ๒๑๖

พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม น่า ๑๖๗

พระราชบัญญัติอนุมัติคนต่างด้าวที่เปนสัตรูแต่ก่อน น่า ๑๙๗

พระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว น่า ๒๓๘

พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ. ศ. ๒๔๖๓ น่า ๒๖๙

พระราชกำหนด

พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก น่า ๒๓

พระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตรสร้างทางรถไฟหลวงต่อ
จากฉะเชิงเทรา ถึงอารัญประเทศ น่า ๑๒
พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตร์สร้างทางรถไฟหลวงต่อจาก
นครราชสีมา ถึงอุบลราชธานี น่า ๑๕๒
พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตรสร้างทางรถไฟต่อสาย
รถไฟหลวงฝั่งตวันออกแลฝั่งตวันตก
แห่งแม่น้ำเจ้าพระยา น่า ๒๐๕
พระราชกฤษฎีกาให้ใช้เวลาอัตรา น่า ๒๗๑

กฎมณเฑียรบาล

ประกาศเพิ่มเติมกฎมณเฑียรบาล ว่าด้วยครอบครัว
แห่งข้าราชการในพระราชสำนัก น่า ๒๓๘

ประกาศต่าง ๆ

ประกาศใช้อัตราเก็บค่าภาคหลวงแร่ดีบุก ในมณฑล
ปัตนี น่า ๒๑
ประกาศเลิกสัญญากับเยอรมัน และออสเตรีย น่า ๗

ประกาศแก้เลยกเลิกข้อความในบางมาตรา แห่งพระราชบัญญัติภาษีอากร น่า ๑๕๕
ประกาศเพิ่มอัตราเงินรัชชูปการ อำเภอพะโต๊ะจังหวัดหลังสวนแลตำบลสลุย ตำบลตะเงาะ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพรมณฑลสุราษฎร น่า ๑๖๑
ประกาศเรื่องยุบอำเภอดินแดง จังหวัดร้อยเอ็จ กับตั้ง "อำเภอโพนทอง" ขึ้นใหม่ จังหวัดเดียวกัน น่า ๑๖๓
ประกาศลดอัตราเงินรัชชูปการลงคงเก็บพวกยางซึ่งอยู่ในท้องที่อำเภอหาดเสี้ยวคนละ ๒ บาท น่า ๑๖๖
ประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการตั้งราชเลขาธิการแลตั้งอธิบดีศาลฎีกา น่า ๑๘๐
ประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการ โอนกระโจมไฟแลทุ่นรวมขึ้นทางกระทรวงทหารเรือ น่า ๑๘๔
ประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการอนุญาตการค้าขายกับเยอรมันนี น่า ๑๘๔
ประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการให้ใช้สัญญาสันติภาพ ฯ น่า ๑๘๕

ประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการ เรื่องจัดซื้อที่ดิน
สำหรับใช้ราชการทหารบก น่า ๗๒
ประกาศจัดซื้อที่สร้างคุก น่า ๗๗
ประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติห้ามใช้วิทยุโทรเลข น่า ๗๙
ประกาศห้ามไม่ให้ข้าวออกไปนอกพระราชอาณาเขตร
โดยมิได้รับอนุญาต น่า ๑๐๐
ประกาศตั้งเจ้าพนักงานการกำกับตรวจตราข้าว น่า ๑๐๓
ประกาศแก้อัตราค่าที่อนุญาตอวนรังแลเฝือกรังในกฎ
เสนาบดี ว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ น่า ๑๐๙
ประกาศเรื่องยุบกิ่งอำเภอประสงค์รวมกับอำเภอเมือง
ไชยา น่า ๑๑๓
ประกาศเปลี่ยนอัตราค่าภาคหลวงไม้ฟืนแลไม้เผาถ่าน
ในมณฑลภูเก็จ น่า ๑๑๔
ประกาศยกเว้นค่าธรรมเนียม การจดฐะเบียรล้อเลื่อน น่า ๑๑๗
ประกาศให้ใช้กฎข้อบังคับวางระเบียบวิธีจัดการรักษาป่า
พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ในมณฑลนครไชยศรี
เฉภาะท้องที่อำเภอกำแพงแสนจังหวัดนครปฐม
แลอำเภอจรเข้สามพัน จังหวัดสุพรรณบุรี น่า ๑๔๒

ประกาศเปลี่ยนอัตราน้ำหนักเนื้อดีบุกในเร่ดีบุก
มณฑลนครศรีธรรมราช น่า ๒๒๐
ประกาศอัตราเก็บค่าภาคหลวงแร่โมลิบเดไนต์ฉบับที่ ๑๓
น่า ๒๓๑
ประกาศสัญญานานาประเทศว่าด้วยการเดินในอากาศ น่า ๒๓๒
ประกาศพระบรมราชโองการตั้งเจ้าน่าที่ดูแลการเดิน
อากาศ น่า ๒๓๓
ประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการเพิ่มเติมเรื่องจัด
ซื้อที่ดินสำหรับใช้ในราชการทหารบก น่า ๒๓๖
กฎข้อบังคับที่ ๑ ว่าด้ ยการกำกับตรวจตราข้าว น่า ๒๕๐
ประกาศตั้งเจ้าพนักงานกำกับตรวจตราข้าว น่า ๒๖๐
ประกาศห้ามมิให้นำข้าวออกนอกเขตร ในบางจังหวัด
มณฑลอยุธยา น่า ๒๖๓
ประกาศห้ามมิให้นำข้าวออกนอกเขตรจังหวัดสุพรรณ น่า ๒๖๕
บุรี มณฑลนครไชยศรี
ประกาศแก้พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะรัตนโกสินทร
ศก ๑๑๘ น่า ๒๗๘

พระราชสำนัก

ประกาศพระบรมราชโองการตั้งตำแหน่งผู้สำเร็จราชการมหาดเล็ก น่า ๑๐๕
ประกาศตั้งผู้สำเร็จราชการมหาดเล็ก น่า ๑๐๗
ประกาศย้ายกรมธรรมการมารวมอยู่ในพระราชสำนัก น่า ๒๑๓

ทหาร

พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก น่า ๒๓
ประกาศห้ามมิให้เข้าไปหรือเดินผ่านในเขตรสนามยิงเป้าของทหารบก น่า ๑๒๙
ประกาศแก้ความในพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก น่า ๑๙๐
ประกาศแก้พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารเรือมาตรา ๑๘ น่า ๑๙๘

เสือป่า

ประกาศเปลี่ยนตราหน้าหมวกราชนาวีเสือป่า และเครื่องแต่งกายกองเสือป่าช่างหลวงกับกรมนักเรียนเสือป่า น่า ๑

ประกาศตั้งกองนักเรียนนายเรือราชนาวีเสือป่า น่า ๕
ประกาศให้นายเสือป่าชั้นสัญญาบัตรในกองเสนาหลวง
รักษาพระองค์ใช้หมวกกันแดดในโอกาสลำลอง น่า ๓
ประกาศให้เสือป่ารักษาดินแดนใช้หมวกแก๊บ และเสื้อ
แบบชนิดคอปิด น่า ๔
ประกาศให้นายราชนาวีเสือป่าชั้นสัญญาบัตร ใช้หมวก
กันแดดในโอกาสลำลอง น่า ๖
ประกาศเพิ่มเติมเครื่องแต่งกายนายเสือป่ากองเสนา
หลวงรักษาพระองค์ น่า ๑๐๘
ประกาศกรมบัญชาการคณะเสือป่า น่า ๑๒๔
ประกาศกรมบัญชาการคณะเสือป่า น่า ๑๓๗
ประกาศกรมบัญชาคณะเสือป่า น่า ๑๔๘
ประกาศเปลี่ยนเครื่องแบบลำลองนายเสือป่าชั้นสัญญา
บัตร ในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ น่า ๑๒๒
ประกาศแก้ไขพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวเสือป่า น่า ๑๘๑
ประกาศเปลี่ยนเครื่องแบบกรมเสือป่าราบหลวงรักษา
พระองค์และกรมเสือป่าม้าหลวงรักษาพระองค์ น่า ๒๑๘
ประกาศตั้งสมาคมบำรุงเสือป่าแห่งกรุงสยาม น่า ๒๗๑

ประกาศเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนักเรียนเสือป่าหลวง น่า ๒๓๔
ประกาศให้นักเรียนเสือป่าหลวงใช้ผ้าพันแข้งดำ น่า ๒๓๕
ประกาศเปลี่ยนเครื่องแบบกรมเสือป่าพรานหลวงรักษา
พระองค์ น่า ๒๓๗

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ข้อบังคับเพิ่มเงินเดือนเฉภาะตัว น่า ๑๕
ประกาศกฎเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติออก
โดยพระราชบัญญัติธนบัตรเพิ่มเติมชั่วคราว
ฉบับที่ ๔ น่า ๑๑๕
ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ว่าด้วย
ราคาขายหม้อตาล น่า ๑๒๖
ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ตาม
มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติห้ามการค้าขาย
กับชนเปนสัตรู น่า ๑๒๗
ข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเพิ่มเงินเดือน เฉภาะ
ตัว ฉบับที่ ๑ น่า ๑๒๘

ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ว่าด้วย
พระราชบัญญัติมาตราทองคำ รัตนโกสินทร ๑๒๗
มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ น่า ๑๓๔
ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ โดย
กระแสร์ความในพระราชบัญญัติมาตราทองคำ
เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ น่า ๑๔๑
ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ โดย
กระแสร์ความในพระราชบัญญัติมาตราทองคำ
เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ น่า ๑๖๕
ประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับค่าเช่าบ้าน น่า ๑๗๐
ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออก
โดยพระราชบัญญัติธนบัตรเพิ่มเติมชั่วคราว
ฉบับที่ ๔ น่า ๑๙๓

กระทรวงคมนาคม

กฎเสนาบดีกระทรวงคมนาคม ว่าด้วยการออกใบ
อนุญาตใช้วิทยุโทรเลขบนเรือกำปั่น ฯ น่า ๙๑

กระทรวงนครบาล

ประกาศกระทรวงนครบาลแพนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๓ น่า ๒๖

ประกาศกระทรวงนครบาลแพนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๔ น่า ๑๑๒
ประกาศกระทรวงนครบาล แพนกศุขาภิบาล ป้องกัน
ไข้ทรพิษ น่า ๑๒๐
ประกาศกระทรวงนครบาล แพนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๕ น่า ๑๓๖
ประกาศกระทรวงนครบาล แพนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๖ น่า ๑๓๘
ประกาศกระทรวงนครบาล แพนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๗ น่า ๑๖๐
ประกาศจัดการป้องกันอหิวาตกะโรค กำหนดให้แจ้ง
ความคนป่วย น่า ๑๗๖
กฎเสนาบดีกระทรวงนครบาล ว่าด้วยผู้ลากรถลากแล
เจ้าของรถลาก น่า ๑๘๓
กฎเสนาบดีกระทรวงนครบาล เรื่องออกสำเนาใบ
อนุญาตตามพระราชบัญญัติรถล้อเลื่อน น่า ๑๘๘

กระทรวงวัง

ประกาศเปลี่ยนบั้งเครื่องหมายยศนายหมู่ ในกรม
พระตำรวจหลวงรักษาพระองค์ น่า ๑๔๘
ประกาศเพิ่มเติมเครื่องแบบกรมทหารรักษาวัง ว,ป,ร, น่า ๑๗๑

ประกาศ

เปลี่ยนตราหน้าหมวกราชนาวีเสือป่า และเครื่องแต่งกาย กองเสือป่าช่างหลวงกับกรมนักเรียนเสือป่า

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนตราหน้าหมวกราชนาวีเสือป่า เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวกองเสือป่าช่างหลวงรักษาพระองค์ และเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนักเรียนเสือป่าหลวง เป็นกำหนดดังนี้

๑. ตราหน้าหมวกนายราชนาวีเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ และชั้นพันจ่าซึ่งใช้เป็นตราหน้าเสือมีใบชัยพฤกษ์ล้อม ๒ ข้างนั้น ให้เปลี่ยนเป็นตราสมอมีใบชัยพฤกษ์ล้อม ๒ ข้าง แบบเดียวกับตราหน้าหมวกนายทหารเรือชั้นสัญญาบัตร์ มีกำหนดดังนี้

ก. ชั้นพันจ่าทำเป็นตราด้วยโลหะเหลือง

ข. ชั้นสัญญาบัตร์ใช้เป็นตราปักด้วยดิ้น ส่วนสมอที่อยู่ใจกลางตรานั้นให้ทำด้วยเงิน (ไม่ใช่ปัก)

๒. ให้เปลี่ยน เครื่องแต่งตัวกองเสือป่าช่างหลวงรักษาพระองค์เป็นใช้เครื่องแบบผ้าสีคากี คือ หมวก ทรงหมวกและกระบังหน้าหมวกหุ้มผ้าคากี พันแถบสักหลาดสีดำมีเส้นขาวขนาดกึ่งเซ็นติเม็ตร์ขนานริมแถบ ๒ ข้าง สายรัดคางหนังแดง อินทร์ธนูเป็น

พื้นคากีมีเส้นดำขนาดกึ่งเซ็นติเม็ตร์พาดตามยาว ๒ เส้นคู่ เสื้อคากีชนิดคอปิดกางเกงคากีชนิดขาสั้นปกเข่า ผ้าพันแข้งคากี รองเท้าหนังแดง

๓. ให้เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนักเรียนเสือป่าหลวง เปนกำหนดใหม่ดังนี้

ก. หมวกหนีบผ้าเขียวติดตราอักษร น. ในวงจักร์ทำด้วยโลหเหลือง

ข. หมวกเต็มยศ เปนหมวกสักหลาดดำ (ใบข้างขวาพับติดกับทรงหมวก) ติดตราอักษร น. ในวงจักร์ทำด้วยโลหเหลือง ปักขนนกดำ สายรัดคางหนังดำ

ค. อินทร์ธนูใบปกเขียวมีแถบขาวพาดกลางใบปก (อย่างนักเรียนพรานหลวง) ติดตราอักษร น. ในวงจักร์ทำด้วยโลหเหลือง

ฆ. เสื้อคงเปนสีคากีตามเดิมตลอดจนผ้าผูกคอ

ง. กางเกงคงเปนสีคากีตามเดิม

จ. รองเท้าหนังแดง ถุงเท้าดำขอบเหลืองตามเดิม ทั้งนี้ให้เปลี่ยนใช้ตามกำหนดใหม่ตั้งแต่วันที่ประกาศมานี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๐ เมษายน น่า ๓)

ประกาศ

ให้นายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ ใช้หมวกกันแดดในโอกาสลำลอง

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้นายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ ที่มียศแต่ชั้นว่าที่นายหมวดตรีขึ้นไปใช้หมวกกันแดดในโอกาสลำลอง ซึ่งมิได้อยู่ในแถวควบคุมได้เป็นพิเศษอีกหมวกหนึ่ง

หมวกกันแดดนี้ให้ใช้หุ้มผ้าตามสีหมายเหล่า คือ

ก. เหล่าพรานหลวงรักษาพระองค์ ใช้หุ้มผ้าเขียวพันแถบผ้าเขียวสายรัดคางหนังแดง ติดตราเครื่องหมายตามสังกัดเหล่า

ข. เหล่าอื่นนอกนั้นใช้หุ้มผ้าคากีพันแถบผ้าคากี สายรัดคางหนังแดงติดตราเครื่องหมายตามสังกัดเหล่า

ทั้งนี้ให้ใช้ได้แต่วันที่ประกาศมานี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๐ เมษายน น่า ๕)

ประกาศ

ให้เสือป่ารักษาดินแดนใช้หมวกแก๊บ และเสื้อแบบชนิดคอปิด

ด้วยในการประชุมผู้บัญชาการกองเสนารักษาดินแดนต่าง ๆ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๑ นั้น ผู้บัญชาการกองเสนารักษาดินแดนภูเก็ตได้กราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เสือป่าในกอ รักษา ดินแดนใช้หมวกแก๊บ และใช้เครื่องประกอบบางอย่างได้ตามอย่างเครื่องแบบเสือป่าในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ ส่วนผู้บัญชาการกองเสนารักษาดินแดนอื่นๆก็มีความเห็นพ้องด้วย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เสือป่ากองเสนารักษา ดินแดนใช้เครื่องแบบเป็นกำหนดดังนี้

๑. หมวก ให้ใช้หมวกแก๊บทรงอังกฤษแบบเดียวกับกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ ทรงหมวกและกระบังหมวกเป็นผ้าคากี สายรัดคางหนังแดง ติดเครื่องหมายตราหน้าเสือทำด้วยโลหเหลือง และถ้าเป็นเสือป่าในกรมหลวงรักษาดินแดนก็ให้เพิ่มใช้ผ้าพันหมวกเป็นแถบผ้าคากีมีเส้นแดงขนาดกึ่งเซ็นติ มีตร์จนานริมแถบ (อย่างแบบอินทร์ธนูเสื้อปรกติเสือป่าราบหลวง)

๒. เสื้อ สำหรับนายหมู่และพลเสือป่าเป็นเสื้อผ้าสีคากีชนิดคอปิด (อินทร์ธนูตามกำหนดเดิม ส่วนนายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์คงใช้เสื้อชนิดคอเปิดตามกำหนดเดิม)

๓. กางเกง ผ้าสีคากีชนิดขาสั้นปกเข่าหรือชนิดกางเกงขี่ม้าตามสังกัดเหล่า ถ้าปนในโอกาสลำลองมิได้อยู่ในแถวควบคุม อนุญาตให้ใช้กางเกงผ้าสีคากียาวได้เป็นพิเศษตลอดทั้งนายและพลเสือป่า

๔. สำหรับเสือป่ารักษาดินแดนที่เป็นเหล่าพิเศษ เช่น เหล่าม้า เหล่าช่าง ให้มีเครื่องหมายที่แถบพันหมวกต่างกัน คือ

ก. เหล่าม้า ใช้ผ้าพันหมวกแก๊บแถบคากีมีเส้นสีน้ำเงินหม่นขนาดกึ่งเซ็นติเม็ตร์ขนานริมแถบ ๒ ข้าง

ข. เหล่าช่าง ให้ใช้ผ้าพันหมวกแก๊บแถบคากีมีเส้นดำขนาดกึ่งเซ็นติเม็ตร์ขนานริมแถบ ๒ ข้าง

๕. ส่วนเหล่าเดินข่าวนั้นคงใช้หมวกหนีบตามกำหนดเดิม

๖. เครื่องแต่งตัวตามที่เปลี่ยนนี้ให้พึงเข้าใจว่า เฉภาะแต่เครื่องปรกติเท่านั้น ส่วนเครื่องเต็มยศและครึ่งยศคงตามพระราชกำหนดเดิมทุกประการ

ทั้งนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เปลี่ยนใช้เครื่องแบบใหม่นี้ได้ไปพลาง เพื่อเฉภาะในโอกาสลำลอง มิได้อยู่ในแถวควบคุมได้ตั้งแต่วันที่ประกาศมานี้เป็นต้นไป ต่อเมื่อถึงวันที่ ๑ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ จึงให้เปลี่ยนใช้เครื่องแบบใหม่นี้ให้พร้อมสิ้นเชิง

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๐ เมษายน น่า ๖)

ประกาศ

ให้นายราชนาวีเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ ใช้หมวกกันแดดในโอกาศลำลอง

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้บรรดานายราชนาวีเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ในกองพันหลวงราชนาวีเสือป่า ใช้หมวกกันแดดในโอกาศลำลองได้ รูปหมวกชนิดเดียวกับหมวกกันแดดของนายทหารเรือ หุ้มผ้าขาว พันแถบผ้าขาวทำเปนกลีบซ้อนกันที่กลีบบนเซมผ้าสีดำ ติดตราสมอมีพระมหามงกุฎอยู่เหนือ (ทำด้วยเงิน)สายรัดคางหนังขาว

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๐ เมษายน น่า ๘)

ประกาศเลิกสัญญากับเยอรมันและออสเตรีย

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศไว้ให้ทราบทั่วกันว่า

ด้วยเหตุที่ได้มีสภาพแห่งการสงครามในระหว่างกรุงสยาม กับประเทศเยอรมันและออสเตรียฮังการี มาตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๐ นั้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศนี้ไว้ให้ทราบทั่วกันว่า บรรดาหนังสือสัญญาใหญ่น้อยทั้งหลายซึ่งได้มีอยู่ในระหว่างกรุงสยามฝ่ายหนึ่ง กับประเทศเยอรมันและออสเตรียฮังการีอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งข้อบังคับทั้งหลายทั้งปวงที่ได้มีอยู่ตามความในหนังสือสัญญานั้น ได้งดเลิกเสียไม่ได้ใช้มาตั้งแต่เวลาเริ่มการสงครามในระหว่างกรุงสยาม กับประเทศเยอรมันและออสเตรียฮังการี เมื่อณวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๐ แล้ว และตั้งแต่วันนั้นมา สัญญาเหล่านั้นไม่ได้มีอำนาจที่จะผูกพันธ์กรุงสยามอย่างไรอีกเลย

คำประกาศนี้ มีความหมายตลอดไปในบรรดาหนังสือสัญญาใหญ่น้อยทั้งหลายที่ได้มีกับประเทศทั้งปวงซึ่งรวมอยู่ในเยอรมันเอมไปร์ ฤๅมีกับรัฐบาลทั้งหลายที่เข้าอยู่ในเยอรมันเอมไปร์นั้น

มีสำคัญคือสัญญาทางพระราชไมตรีการค้าขายและการเดินเรือ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๐๔ ค.ศ. ๑๘๖๒ (วันศุกรเดือนสามขึ้นแปดค่ำปีระกาตรีศก จุลศักราช ๑๒๒๓) ในระหว่างกรุงสยามฝ่ายหนึ่ง กับประเทศทั้งหลายที่รวมเข้ากันในการศุลกากร และการค้าขายเรียกว่า ดอยชะ ซอละฟะรีน กับเมืองเมกเลนเบิกชเวริน เมืองเมกเลนเบิกสะเตรลิตส์อีกฝ่ายหนึ่ง กับทั้งหนังสือสัญญาลงวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๒๖ ค.ศ. ๑๘๘๔ ในระหว่างกรุงสยามกับเยอรมันเอมไปร์ ซึ่งว่าด้วยการค้าขายสุรานั้นด้วย

คำประกาศนี้ มีความหมายอีกด้วยเหมือนกันตลอดไปเป็นสำคัญในหนังสือสัญญาค้าขาย ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๑๒ ค.ศ. ๑๘๖๙ (วันจันทร์ เดือนหกขึ้นเจ็ดค่ำ ปีมเสงเอกศก จุลศักราช ๑๒๓๑) ในระหว่างกรุงสยามกับออสเตรียฮังการี กับทั้งหนังสือสัญญาลงวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๒๗ ค.ศ. ๑๘๘๕ ในระหว่างกรุงสยามกับออสเตรียฮังการี ว่าด้วยการค้าขายสุรานั้นด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๗ เมษายน น่า ๑๑)

ประกาศ
ตั้งกองนักเรียนนายเรือราชนาวิเสือป่า

มีพระราชปรารภดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า สืบจากเวลาตั้งแต่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตั้งกองพันหลวงราชนาวิเสือป่ามาจนบัดนี้ นับว่ากิจการของกองนี้ได้สู่ความเจริญเป็นลำดับมา แต่กิจการที่ได้จัดทำมานั้นยังหาพอแก่ความต้องการไม่ ซึ่งเป็นการสมควรจะขยายการให้แพร่หลาย โดยจัดให้มีนักเรียนฝ่ายราชนาวิเสือป่าได้ศึกษาเรียนรู้วิชาการเดินเรือทะเล สำหรับที่จะได้ทำน่าที่ให้เป็นคุณประโยชน์แก่ชาติและเมืองมารดรดีที่สุด จึงโปรดเกล้า ฯ ให้ตั้งกองนักเรียนราชนาวิเสือป่าพแนกเดินเรือขึ้นเป็นพิเศษกองหนึ่ง ซึ่งฝากเข้าศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนนายเรือของกระทรวงทหารเรือ และให้ขนานนามของกองนักเรียนนี้ว่า "กองนักเรียนนายเรือราชนาวิเสือป่า" ให้ใช้เรียกชื่อนักเรียนว่า "นักเรียนนายเรือราชนาวิเสือป่า" ถ้าจะเขียนนามก็ให้เขียนว่า "นักเรียนนายเรือ (ก) ร.น.ส." ดังนี้เป็นต้น

ส่วนเงินเดือนหรือเบี้ยเลี้ยงสำหรับพระราชทานแก่นักเรียนกองนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วน

พระองค์ใช้จ่ายเปนพิเศษ ซึ่งให้รวมเบิกจ่ายทางกรมบัญชาการมหาดเล็ก

การเทียบตำแหน่งยศ การแต่งกาย ตลอดจนระเบียบการปกครองของกองนักเรียนนายเรือราชนาวิเสือป่านี้ ให้มีกำหนดดังต่อไปนี้

ก. บรรดาผู้ที่เปนนักเรียนนายเรือราชนาวิเสือป่า ให้มีตำแหน่งชั้นยศเทียบนายหมู่เอก หรือ จ่าเอก ในคณะเสือป่า

ข. เครื่องแต่งกายของนักเรียนนายเรือราชนาวิเสือป่าให้ใช้เครื่องแต่งกายอนุโลมตามแบบเครื่องแต่งกายของนักเรียนนายเรือทุกประการ เว้นแต่ให้มีเครื่องหมายบางอย่างเปนที่สังเกตผิดกันกับนักเรียนนายเรือ คือ

๑. ตราหน้าหมวกแก๊บเฉภาะที่ใจกลางให้ใช้เปนตราสมอทำด้วยเงิน (ไม่ใช้ปักดิ้น) ส่วนใบชัยพฤกษ์ที่ล้อม ๒ ข้างใจกลางและสิ่งอื่น ๆ นอกนั้น เหมือนอย่างนักเรียนนายเรือทุกอย่าง

๒. อินทร์ธนู เสื้อให้มีเครื่องหมายติดที่แถบไหมทองพาดอินทร์ธนู คือ ให้ใช้ติดพาดเปนลายคดกฤช (ไม่ใช่พาดเปนเส้นตรงเหมือนอย่างนักเรียนนายเรือ)

ส่วนเครื่องแต่งกายอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมานี้ให้ใช้ตามแบบอย่างนักเรียนนายเรือทุกประการ

ค. การปกครองและการบังคับบัญชา ให้รวมการปกครองและอยู่ในบังคับบัญชาในโรงเรียนนายเรือ และให้อยู่ในกฎข้อบังคับของกองโรงเรียนนายเรือทุกประการ

ให้ตั้งกองโรงเรียนนายเรือราชนาวีเสือป่านี้ ตั้งแต่วันที่ประกาศนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๔ พฤษภาคม น่า ๑๕)

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตร์สร้างทางรถไฟหลวง
ต่อจากฉะเชิงเทรา ถึง อารัญประเทศ

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกามาให้ทราบทั่วกันว่า ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เสนาบดีกระทรวงคมนาคมสั่งกรมรถไฟหลวงให้สร้างทางรถไฟสายตวันออกต่อจากฉะเชิงเทรา (แปดริ้ว) ไปยังอารัญประเทศอีกตอนหนึ่ง

แต่ในเวลาที่เจ้าพนักงานยังไม่ได้ตรวจแลวางแนวทางรถไฟในมณฑลปราจิณบุรีให้แน่นอนได้นั้น ให้กำหนดเขตร์แนวทางรถไฟตอนที่กล่าวนี้ตั้งต้นแต่ฉะเชิงเทราเลียบตามฝั่งตวันตกแห่งแม่น้ำบางปะกงไป เมื่อใกล้จะถึงบ้านปลายคลองบางหอม จึงเปลี่ยนแนวไปทางทิศตวันออกจนถึงจันตะคาม แลจากจันตะคามต่อไปยังกระบินทร์บุรี บ้านด่านพระปรง สระแก้ว วัฒนา แลอารัญประเทศ

โดยเหตุนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้กรมรถไฟหลวงเริ่มลงมือตรวจแลวางแนวทางรถไฟอันแน่นอนให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่ได้ประกาศนี้เป็นต้นไป

เพื่อให้สดวกแก่การตรวจวางแนวทาง แลการจัดซื้อที่ดินตามความจำเปนสำหรับการก่อสร้างแลการเดินรถนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้นายพลเอก พระเจ้าน้องยาเธอ กรมขุนกำแพงเพ็ชร์อรรคโยธิน ผู้บัญชาการกรมรถไฟหลวง แลจางวางตรี หม่อมเจ้าธำรงศิริ สมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลปราจิณ เปนข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดินในเขตร์ที่ว่ามาแล้วนี้มีกำหนด ๒ ปี

ในระหว่างเวลา ๒ ปีที่ได้กำหนดไว้นี้ ห้ามไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดจับจองที่ดินซึ่งเปนที่ว่างเปล่าไม่มีเจ้าของ ส่วนที่ดินที่มีเจ้าของก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ห้ามไม่ให้เจ้าของเอาที่ดินซึ่งอยู่ในเขตร์ทางรถไฟนี้ไปยกให้หรือขายซื้อแลกเปลี่ยนกับผู้หนึ่งผู้ใด แลห้ามไม่ให้สร้างบ้านเรือนหรือปลูกต้นผลไม้ แลทำไร่ในที่เหล่านี้ก่อนได้รับอนุญาตจากข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดิน หรือผู้แทน เปนลายลักษณอักษร ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดเอาที่ดินในเขตร์แนวทางรถไฟนี้ไปลอบลักยกให้หรือขายซื้อแลกเปลี่ยนกับผู้ใดหรือให้เช่าก็ดี โดยมิได้รับอนุญาตจากข้าหลวงพิเศษหรือผู้แทนก่อนแล้ว ให้ถือว่าการยกให้หรือขายซื้อแลกเปลี่ยนแลให้เช่านั้นเปนอันใช้ไม่ได้ ต้องถือว่าที่ดินนั้นยังคงเปนของเจ้าของเดิมอยู่

เมื่อกรมรถไฟหลวงต้องการที่ดินแห่งใด ๆ ที่อยู่ในเขตร์ทางรถไฟภายหลังวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ถ้าผู้หนึ่งผู้ใด

สร้างบ้านเรือนหรือปลูกต้นผลไม้ แลทำไร่ขึ้นในเขตร์แนวทางรถไฟนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากข้าหลวงพิเศษ หรือผู้แทนเปนลายลักษณอักษรก่อนแล้ว กรมรถไฟหลวงจะไม่ต้องใช้ค่าทำขวัญสำหรับสิ่งของที่ว่ามาแล้วนั้นให้แต่อย่างหนึ่งอย่างใด

ในระหว่างเวลา ๒ ปีที่ได้กำหนดไว้นี้ เจ้าพนักงานของกรมรถไฟหลวงหรือผู้ซึ่งมีน่าที่เกี่ยวข้องกับการทำทางรถไฟหลวงนี้ก็ดี มีสิทธิที่จะเข้าไปในเขตร์ทางรถไฟที่ได้กำหนดไว้นี้ได้ทุกเมื่อ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการที่เกี่ยวแก่การตรวจ ทำแผน ที่กะวางแนวทางรถไฟอันบริบูรณ์แลเปนครั้งที่สุดสำหรับทางรถไฟสายที่กล่าวมานี้ เช่นในการ วัดระยะปักกรุย เก็บตัวอย่างศิลา ทรายแลวัดถุอื่นๆ แต่ให้พึงเข้าใจว่าผู้ที่อยู่ในที่ดินนั้นโดยชอบด้วยกฎหมาย มีสิทธิที่จะได้รับค่าทำขวัญ เพื่อทดแทนการเสียหายอันเกิดขึ้นจากการตรวจทำแผนที่สร้างทางรถไฟนั้น

ประกาศพระราชกฤษฎีกามาณวันที่ ๗ เดือนพฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ตอนพิเศษ เล่ม ๓๖ วันที่ ๘ พฤษภาคม น่า ๑๘)

ข้อบังคับเพิ่มเงินเดือนเฉภาะตัว

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ดำรัสว่า มีข้าราชการบางตำแหน่งได้รับราชการในน่าที่โดยความสามารถเรียบร้อยมาช้านาน แต่ด้วยเหตุผลหลายประการ เจ้ากระทรวงไม่มีโอกาศจะเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ข้าราชการผู้นั้นต้องได้รับเงินเดือนเปนอัตราประจำตำแหน่งเดิมอยู่นาน ๆ ทรงพระราชดำริห์ว่า ข้าราชการที่สามารถ แลตั้งใจปฏิบัติราชการในน่าที่มาโดยความเรียบร้อยดังกล่าวนี้ ย่อมนับว่าเปนผู้ได้ประกอบความดีความชอบในราชการอยู่ส่วนหนึ่งเหมือนกัน สมควรจะพระราชทานพระมหากรุณาแก่ข้าราชการเหล่านี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกข้อบังคับสำหรับจ่ายเงินเดือนเพิ่มพิเศษเฉภาะตัว โดยกำหนดดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้าราชการมีลักษณะดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(ก) ตำแหน่งที่มีเงินเดือนต่ำกว่า ๒๐๐ บาท

(ข) ตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงกว่า ๖๐๐ บาท

(ค) ตำแหน่งที่มีอัตราเงินเดือนวางไว้เปนลำดับเลื่อนชั้นกันได้

(ฆ) ข้าราชการที่รับราชการโดยมีวันราชการติดต่อกันมายังไม่ครบ ๒๐ ปี

เหล่านี้ไม่สมควรจะได้รับเงินเดือนเพิ่มพิเศษเฉภาะตัว ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๒ ข้าราชการผู้ใดนอกจากจำพวกที่กล่าวไว้ในข้อ ๑ ซึ่งมีอัตราเงินเดือนตั้งไว้โดยกำหนดตามตำแหน่งน่าที่เปนเกณฑ์ เมื่อได้รับเงินเดือนอัตราคั่นสูงในตำแหน่งของตนมาเกินกว่า ๕ ปีแล้ว อนุญาตให้ได้รับเงินเดือนเพิ่มพิเศษเฉภาะตัวได้ไม่เกิน ๑ ใน ๔ ของอัตราเงินเดือนคั่นสูงประจำตำแหน่งของตน แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท โดยเจ้ากระทรวงจะต้องรับรองว่า ข้าราชการผู้นั้นทำการน่าที่ตำแหน่งของตนเรียบร้อยดี แลยังไม่มีทางจะได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นไปในกระทรวงนั้นได้

ข้อ ๓ เงินอนุญาตเพิ่มพิเศษเฉภาะตัว ให้นับเปนส่วน ๑ ของเงินเดือน สำหรับคิดเงินระหว่างลาพัก แลคำนวณเบี้ยบำนาญ แต่การคิดค่าเดินทาง ให้คิดตามจำนวนเงินเดือนประจำตำแหน่งเท่านั้น

ข้อ ๔ ถ้าข้าราชการผู้ใดได้รับอนุญาตเพิ่มเงินเดือนพิเศษเฉภาะตัว แล้วต่อมาได้เลื่อนตำแหน่งมีอัตราเงินเดือนสูงกว่าตำแหน่งเดิม ให้ลดจำนวนเงินเดือนเพิ่มพิเศษเฉภาะตัวลง

เท่ากับจำนวนเงินที่ได้เพิ่มขึ้น แลถ้าข้าราชการผู้นั้นได้เพิ่มเงินเดือนขึ้นเปนจนเท่ากัน . หรือเกินจำนวนเงินเดือนเพิ่มพิเศษเฉภาะตัวที่ผู้นั้นเคยได้รับอยู่เดิมแล้ว ให้งดจ่ายเงินเดือนเพิ่มพิเศษเฉภาะตัวนั้นเสียทีเดียว

ข้อ ๕ การขออนุญาตเพิ่มเงินเดือนพิเศษเฉภาะตัว เจ้ากระทรวง จะต้องยื่นประวัติของผู้ที่สมควรจะได้รับเงินเพิ่มพิเศษแจ้งวันราชการแลอัตราเงินเดือน ซึ่งผู้นั้นได้รับอยู่ตั้งแต่แรกเข้ารับราชการเปนลำดับต่อมาอย่างไร แลมีเหตุผลเช่นไรที่ยกขึ้นเปนความดีความชอบโดยพิศดาร ส่งไปขออนุญาตต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงให้จ่ายได้

หอรัษฎากรพิพัฒน์

วันที่ ๘ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม น่า ๒๒)

พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน

ฉบับที่ ๓

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า บัดนี้สมควรเพิ่มเติมข้อความในพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดินขึ้นอีกดังจะกล่าวต่อไปนี้

มาตรา ๑ ในเรื่องที่ดินใด ๆ ที่ไม่ได้เสียภาษีที่ดิน และเจ้าพนักงานสรรพากรได้ยึดขายทอดตลาดตามกฎหมายที่มีอยู่ ฤๅที่จะมีมาต่อไปภายหน้านั้น มีขัดข้องเกี่ยวกับหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินดังนี้ คือ เจ้าพนักงานสรรพากรเรียกหนังสือสำคัญเหล่านั้นมาโอนให้ผู้ซื้อที่ดินไม่ได้ ในเรื่องเช่นนี้แล้ว ให้เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการมีอำนาจออกใบแทนหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินนั้น ๆ ส่งให้เจ้าพนักงานสรรพากรได้ เพื่อเจ้าพนักงานสรรพากรจะได้โอนให้แก่ผู้รับซื้อเป็นหลักฐานต่อไป และในการที่เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการออกใบแทนให้เจ้าพนักงานสรรพากรดังนี้ ให้เจ้าพนักงานสรรพากรเป็นผู้รับผิดชอบให้เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการมีอำนาจที่จะออกกฎข้อบังคับได้เพื่อจะดำเนินการให้เรียบร้อยตามหลักที่ได้ว่ามาแล้วในวรรคบนนี้

มาตรา ๒ ในเรื่องที่ดินที่เจ้าของที่ดินนั้นได้จำนำหรือขายฝากแก่คนหลายคนด้วยกัน ลงชื่อหลายคนนี้เป็นผู้รับจำนำผู้รับซื้อฝากแล้ว ถ้าจะมีการไถ่ถอนกันเมื่อใด เจ้าของที่ดินมีอำนาจไถ่ได้จากผู้รับจำนำผู้รับซื้อฝากผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งอาจคืนหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินนั้นให้แก่เจ้าของที่ดินได้ ส่วนผู้รับจำนำผู้รับซื้อฝากเมื่อได้รับเงินแล้ว ต้องแบ่งเงินในระหว่างกันเองตามส่วนฤๅตามที่ได้ตกลงกันไว้

ในเรื่องที่ดินที่มีชื่อหลายคนเป็นเจ้าของและเจ้าของทั้งหมดด้วยพร้อมกัน จำนำฤๅขายฝากที่ดินของตนไว้แก่ผู้รับจำนำฤๅผู้รับซื้อฝาก ถ้าและเจ้าของที่ดินคนหนึ่งคนใดมีเงินมาไถ่ได้แล้ว ผู้รับจำนำผู้รับซื้อฝากต้องให้ไถ่ได้ ส่งหนังสือสำคัญให้แก่เจ้าของที่ดินคนที่นำเงินมาไถ่นั้น

มาตรา ๓ ในเรื่องเจ้าของที่ดินซึ่งมีโฉนดแผนที่หรือใบไต่สวนใบนำมรณภาพลง ถ้าและกระทรวงยุติธรรมก็ดีศาลยุติธรรมก็ดี ได้ให้หนังสือผู้ใดเป็นผู้จัดแบ่งมรฎกแล้ว ผู้จัดแบ่งมรฎกนี้มีอำนาจมาแก้ทะเบียนที่ดินได้ ใส่ชื่อตนเองในทะเบียนบ่งว่า "เป็นผู้จัดแบ่งมรฎกของ....." เจ้าพนักงานทะเบียนแก้ทะเบียนได้ทันที ไม่ต้องประกาศมรฎกดังที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติออกโฉนด ร.ศ. ๑๒๗ มาตรา ๕๒ และเมื่อผู้จัดแบ่งมรฎกได้ลงชื่อ

ตนเองในทะเบียน แล้วมีความประสงค์จะโอนให้ใครต่อไปก็โอนได้ ไม่ต้องประกาศอีก

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม น่า ๒๕)

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถนนสุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร. 3921676, 3915088

พ.ศ. ๒๔๖๒ น่า ๒๑

ประกาศ

ใช้อัตราเก็บค่าภาคหลวงแร่ดีบุก ในมณฑลบัตตานี

ด้วยตามประกาศอัตราค่าภาคหลวงแร่ดีบุกฉบับลงวันที่ ๑๘ มกราคม ร.ศ. ๑๒๒ ข้อ ๔ มีความว่าให้ใช้ประกาศนั้นในมณฑลชุมพร (สุราษฎร์) แลมณฑลนครศรีธรรมราช ยกเว้นไม่ใช้ในบริเวณ ๗ หัวเมือง (บัตตานี) นั้น บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ใช้ประกาศอัตราค่าภาคหลวงลงวันที่ ๑๘ มกราคม ร.ศ. ๑๒๒ ในมณฑลบัตตานีด้วยอีกมณฑลหนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๖ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) รพี

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม น่า ๒๗)

81035

ประกาศกระทรวงนครบาล

พแนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๓

ด้วยได้ทราบว่าโรคร้ายชนิดหนึ่งที่ติดต่อถันได้ คือ ไข้กาฬโรค ได้เกิดมีขึ้นในเมืองฮ่องกง เพราะฉนั้นข้าพเจ้าขอประกาศตามข้อความในมาตรา ๒๑๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ. ศ. ๒๔๕๖ ว่า เมืองฮ่องกงเปนเมืองท่าที่มีโรคร้ายติดต่อกันได้เกิดขึ้น

ให้เรือทุกๆ ลำซึ่งออกจากเมืองฮ่องกงแลซัวเถา ในหรือภายหลังวันประกาศนี้ เมื่อเข้ามาถึงในน่านน้ำสยาม แวะจอดที่ด่านตรวจป้องกันโรคร้ายที่เกาะพระเพื่อให้เจ้าพนักงานแพทย์ตรวจ แลให้อยู่ณที่นั้นจนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตให้เข้ามาจึงจะเข้ามาได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม น่า ๒๘)

พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชดำริห์ว่า ตามที่ได้ตราพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบกไว้แต่ปีพระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แล้วนั้น ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงแล้วหลายอย่างหลายประการ ทั้งสมควรจะเปลี่ยนแปลงอีกเพื่อให้งดงามและลงรเบียบเรียบร้อยดียิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ยกเลิกพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารบกพระพุทธศักราช ๒๔๕๗ กับทั้งประกาศแก้ไข เปลี่ยนแปลงทั้งปวงซึ่งเกี่ยวกับการแต่งตัวแบบทหารบกที่ได้ออกแล้วก่อนวันใช้พระราชกำหนดใหม่นี้เสียให้สิ้นเชิง ให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดใหม่ ดังมีความปรากฏต่อไปนี้สืบไป

หมวดที่ ๑
ว่าด้วยนามและกำหนดเริ่มใช้พระราชกำหนด

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบกพระพุทธศักราช ๒๔๖๒”

มาตรา ๒ ให้เริ่มใช้พระราชกำหนดนี้ แต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป แต่การเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวให้

ค่อยกระทำไปเปนลำดับตามแต่จะสดวก หรือแล้วแต่เสนาบดีกระทรวงกระลาโหมจะกำหนดสั่งโดยลเอียดอีกชั้นหนึ่ง

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยเครื่องแต่งตัวโดยฉเพาะ

มาตรา ๓ เครื่องแต่งตัวสำหรับนายสิบพลทหารบกทั่วไปให้มีดังนี้

ข้อ ๑. หมวกทรงหม้อตาลสีกากีแกมเขียว กระบังสีเดียวกันมีตราประทุมอุณณาโลมติด

ข้อ ๒. เสื้อแบบหลวงสีกากีแกมเขียว

ข้อ ๓. กางเกงทรงกว้างขาสั้นสีกากีแกมเขียว แต่ผู้ซึ่งมีน่าที่ขี่ม้าอยู่เสมอให้ใช้กางเกงสำหรับขี่ม้าสีเดียวกันแทน

ข้อ ๔. ผ้าพันแข้งสีคล้ายกับเสื้อกางเกง

ข้อ ๕. รองเท้าหนังสีดำหุ้มข้อชนิดผูกตรงหลังเท้า

ข้อ ๖. ที่เสื้อให้ติดอินทร์ธนูรูปสี่เหลี่ยมรีกว้าง ๕ เซ็นติเม็ตร์ หุ้มสักกระหลาดหรือผ้าตามสีหมายเหล่าชนิดจำพวกทหาร สำหรับพลรบ ต้นอินทร์ธนู ทำ เปนสาม เหลี่ยม และ ติด อินทร์ธนูนั้นตรงเหนือแนวบ่า คือต้นอินทร์ธนูติดคอเสื้อ ปลายอินทร์ธนูเสมอตะเข็บเสื้อที่ไหล่ สำหรับผู้ช่วยพลรบ ทั้งต้นและปลายแผ่นอินทร์ธนูเปนรูปสามเหลี่ยม อินทร์ธนูยาว ๑๓ เซ็นติเม็ตร์

ติดขวางบ่า คือแต่น่าไหล่ไปหลังไหล่ให้กึ่งกลางอินทร์ธนูอยู่ตรงเหนือสันบ่า

มาตรา ๔ สำหรับนายสิบพลทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้มีเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นอีกนอกจากที่กล่าวแล้วในมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. หมวกทรงหม้อตาลให้พันแถบสีน้ำเงินแก่ขลิบแดงที่ขอบและให้ใช้ปลอกขาวได้ด้วย

ข้อ ๒. หมวกยอดสีขาว มีตราที่น่าหมวก มีสายรัดคางเปนโลหะสีเหลือง มีภู่ผมม้าสีดำสำหรับประดับยอดหมวก

ข้อ ๓. เสื้อแบบหลวงสีขาว

ข้อ ๔. เสื้อสักกระหลาดสีแดงรูปรัดเอวคอปิดกระดุมแถวเดียว คอพื้นดำปักลวดริมด้วยไหมเหลือง ข้อมือพื้นดำปักเปนอักษร ส. พ. ป. ม. จ. ด้วยไหมเหลืองแกมขาว

ข้อ ๕. คันชีพหนังเหลืองสำหรับสพาย

ข้อ ๖. กางเกงขายาวสีดำมีแถบแดงกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์

มาตรา ๕ สำหรับนายสิบพลทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้มีเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นอีกนอกจากที่กล่าวแล้วในมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. หมวกทรงหม้อตาล ให้พันแถบสีน้ำเงินแก่ขลิบแดงที่ขอบ

ข้อ ๒. หมวกยอดสีขาว มีตราที่น่าหมวก มีสายรัดคางเปนโลหะสีขาว มีภู่ผมม้าสีน้ำเงินแก่สำหรับประดับยอดหมวก

ข้อ ๓. เสื้อแบบหลวงสีขาว

ข้อ ๔. เสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินแก่รูปรัดเอวคอปิดกระดุมแถวเดียว มีขลิบแถบขาวคั่นข้อมือปลายคอเสื้อและหลัง กับมีอักษรพระปรมาภิธัยย่อ ร. ร. ๖ ใต้พระมหามงกุฎติดที่ข้อมือ

ข้อ ๕. คันชีพหนังเหลืองสำหรับสพาย

ข้อ ๖. กางเกงขายาวสีดำ มีแถบแดงกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์

มาตรา ๖ สำหรับนายสิบพลทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกม้ากรุงเทพรักษาพระองค์ ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้มีเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นอีกนอกจากที่กล่าวแล้วในมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. หมวกทรงหม้อตาลให้พันแถบสีน้ำเงินหม่นที่ขอบ

ข้อ ๒. หมวกยอดสีขาว มีตราที่น่าหมวก มีสายรัดคางทำด้วยโลหะสีเหลือง มีภู่ผมม้าสีน้ำเงินหม่นสำหรับประดับยอดหมวก

ข้อ ๓. เสื้อแบบหลวงสีขาว

ข้อ ๔. เสื้อสักกระหลาดทรงทหารทวนสีน้ำเงินหม่น มีขลิบแถบเหลืองคั่นข้อมือ ปลายคอเสื้อ และหลัง กับมีอักษรพระปรมาภิธัยย่อ ร. ร. ๖ ใต้พระมหามงกุฎติดที่ข้อมือ

ข้อ ๕. คันชีพหนังเหลืองสำหรับสพาย

ข้อ ๖. ประคตไหมเหลืองไม่มีภู่ห้อย

ข้อ ๗. กางเกงสักกระหลาดสีน้ำเงินหม่น มีขลิบแหลืองเปนลวดที่ตะเข็บ รูปสำหรับขี่ม้า

ข้อ ๘. สนับแข้งหนังดำ

มาตรา ๗. สำหรับนายสิบพลทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมกองทหารรักษาพระองค์อื่น ๆ นอกจากซึ่งกล่าวมาแล้วในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ ให้มีเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นอีกนอกจากที่กล่าวในมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. หมวกทรงหม้อตาลให้พันแถบเปนสีตามเหล่า หรือชนิดที่ขอบหมวก

ข้อ ๒. หมวกยอด มีตราที่น่าหมวกและมีสายรัดคางทำด้วยโลหะสีเหลือง

ข้อ ๓. เสื้อแบบหลวงสีขาว

ข้อ ๔. ปลอกคอปลอกข้อมือหมายสีตามเหล่าหรือชนิดและมีขลิบแถบเหลืองแก่ที่ปลายคอ ๑ เส้นที่ข้อมือ ๒ เส้น

ข้อ ๕. คันชีพหนังเหลืองสำหรับสพาย

ข้อ ๖. กางเกงทรงกว้างขาสั้นสีน้ำเงินแก่ แต่ผู้ซึ่งมีน่าที่ขี่ม้าอยู่เสมอใช้กางเกงสำหรับขี่ม้าแทน

ข้อ ๗. ผ้าพันแข้งสีดำ

มาตรา ๘ ที่ขอบของแผ่นอินทร์ธนูสำหรับนายสิบพลทหารที่แต่งตัวสังกัดกรมกองทหารรักษาพระองค์ ตามรูปและลักษณะซึ่งได้กล่าวมาแล้วในมาตรา ๓ ข้อ ๖ นั้น ให้เพิ่มแถบเหลืองกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์ขึ้นอีกด้วย แต่สำหรับทหารกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ใช้แถบขาวแทนแถบเหลือง

มาตรา ๙ อนุญาตให้บันดานายสิบใช้สนับแข้งแทนผ้าพันแข้งได้

มาตรา ๑๐ สำหรับนักเรียนนายร้อย ให้มีเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นนอกจากที่กล่าวมาแล้วในมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. หมวกทรงหม้อตาลให้พันแถบสีแดงชาด และให้ใช้ปลอกขาวได้ด้วย

ข้อ ๒. หมวกยอดสีขาว มีตราที่น่าหมวกและมีสายรัดคางทำด้วยโลหะสีเหลือง มีกู่ผมม้าสีแดงสำหรับประดับยอดหมวก

ข้อ ๓. เสื้อแบบหลวงสีขาว

ข้อ ๔. ปลอกคอและปลอกข้อมือสีแดงชาด มีแถบทองกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์กับเส้นลวดทองขดติดด้วย

ข้อ ๕. กางเกงขายาวสีดำมีเส้นหลวดสีแดงที่ตะเข็บนอก

ข้อ ๖. อินทร์ธนูนั้นมีรูปเช่นเดียวกับที่กล่าวแล้วในมาตรา ๓ ข้อ ๖ เป็นสีแดงชาดและให้มีแถบทองกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์พาดกลางแผ่นตามยาว

มาตรา ๑๑ สำหรับนักเรียนนายดาบ ให้มีเครื่องแต่งตัวเช่นเดียวกับนักเรียนนายร้อย เว้นแต่อินทร์ธนูนั้นให้เปลี่ยนเป็นมีแถบทองกว้างกึ่งเซ็นติเม็ตร์พาดกลางแผ่นตามขวาง

นายสิบพลทหารพลรบซึ่งรับราชการในโรงเรียนนายร้อยทหารบกแต่มิได้เป็นนักเรียนนายร้อยหรือนักเรียนนายดาบ แต่งตัวเช่นเดียวกับนักเรียนนายร้อย เว้นแต่อินทร์ธนูนั้นให้เป็นสีแดงชาดไม่มีแถบทองอย่างใด ๆ ประดับ กับปลอกคอปลอกข้อมือนั้นให้มีแถบเหลืองดังที่กล่าวในมาตรา ๗ ข้อ ๔ แทนแถบทอง

มาตรา ๑๒ นักเรียนนายสิบทุกเหล่าทุกชนิดทุกจำพวก แต่งตัวเหมือนพลทหารกรมเดียวกัน แต่มีดอกจันทร์ติดที่กลางอินทร์ธนู

มาตรา ๑๓ เครื่องแต่งตัวสำหรับนายดาบ นายร้อยนายพันทหารบก ให้มีดังนี้

ข้อ ๑. หมวกทรงหม้อตาลสีกากีแกมเขียวหรือสีขาว กระบังสีกากีแกมเขียว มีตราประทุมอุณณาโลมติดที่น่าหมวก

ข้อ ๒. หมวกยอดสีขาว มีตราที่น่าหมวกและมีสายรัดคางทำด้วยโลหะสีเหลือง

ข้อ ๓. เสื้อแบบหลวงสีกากีแกมเขียว กระเป๋าเย็บติดภายนอก

ข้อ ๔. เสื้อแบบหลวงสีขาว

ข้อ ๕. ปลอกคอปลอกข้อมือ หมายสีตามเหล่าชนิดหรือจำพวกมีแถบทองกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์ที่ปลอกคอ ๑ เส้น ที่ปลอกข้อมือ ๒ เส้น กับสำหรับชั้นนายพันเพิ่มแถบทองกว้างกึ่งเซ็นติเม็ตร์ ๑ เส้น ลงในระหว่างแถบทองกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์ ๒ เส้นที่ปลอกข้อมือนั้นและที่ใต้ปลายคอด้วย ทั้งนี้สำหรับใช้ประกอบกับเสื้อแบบหลวงสีขาวเป็นเครื่องเต็มยศ

ข้อ ๖. ประคตไหมริ้วทองสลับเงิน

ข้อ ๗. อินทร์ธนูมีรูปลักษณะเหมือนอย่างที่กล่าวแล้วในมาตรา ๓ ข้อ ๖ แต่สำหรับนายดาบให้มีแถบทองกว้างกึ่งเซ็นติเม็ตร์ขลิบริมกับทั้งพาดกลางอินทร์ธนูตามขวาง สำหรับนายร้อยให้มีแถบทองกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์ขลิบริม สำหรับนายพันเหมือนกับนายร้อย แต่เพิ่มแถบทองกว้างกึ่งเซ็นติเม็ตร์ติดพาดกลางอินทร์ธนูตามยาวอีกด้วย

ข้อ ๙. กางเกงสีกากีแกมเขียว รูปทรงกว้างขาสั้น รูปขายาวกับรูปขี่ม้าสำหรับใช้ฉเพาะในขณะขี่ม้า หรือฉเพาะผู้ซึ่งมีน่าที่ขี่ม้าอยู่เสมอ

ข้อ ๙. กางเกงขาวรูปขายาว กับรูปขี่ม้าสำหรับใช้ฉเพาะในขณะขี่ม้าหรือฉเพาะผู้ซึ่งมีน่าที่ขี่ม้าอยู่เสมอ

ข้อ ๑๐. กางเกงสักกระหลาดสีดำแต่สำหรับชนิดทหารช่างและจำพวกครูเปนสีน้ำเงิน มีแถบหมายสีตามเหล่าชนิดหรือจำพวกกว้าง ๕ เซ็นติเม็ตร์ติดที่ตะเข็บขากางเกงข้างนอก รูปทรงกว้างขาสั้น รูปขายาว หรือรูปขี่ม้าสำหรับใช้ฉเพาะในขณะขี่ม้าหรือฉเพาะผู้ซึ่งมีน่าที่ขี่ม้าอยู่เสมอ

ข้อ ๑๑. ผ้าพันแข้งสีกากีแกมเขียว หรือสนับแข้งสีน้ำตาลหรือสีดำ

ข้อ ๑๒ รองเท้าสีดำหรือสีน้ำตาลอย่างหุ้มข้อ ชนิทผูกตรงหลังเท้าหรือชนิดมีหนังยืด ๒ ข้าง กับจะใช้รองเท้าสูงสีดำหรือสีน้ำตาลก็ได้ รองเท้าทุกชนิดปลายต้องเกลี้ยง รองเท้าสูงตอนบนซึ่งเปนรูปกระบอกต้องเย็บตะเข็บเดียวตลอด ตอนล่างต่อกับตอนบนโดยวิธีเย็บและใช้หนังแผ่นเดียว ไม่มีลวดลายอย่างใด ในเวลาที่ใช้กางเกงรูปทรงกว้างขาสั้นหรือกางเกงรูปขี่ม้า ต้องใช้ผ้าพันแข้งหรือสนับแข้งประกอบด้วย สนับแข้งนั้นถ้าสรวมรอง

เท้าสีดำต้องใช้สนับแข้งสีดำ ถ้าสรวมรองเท้าสีน้ำตาลต้องใช้สนับแข้งสีน้ำตาล แต่ถ้าสรวมรองเท้าสูงแล้วก็ไม่ต้องใช้ผ้าพันแข้งหรือสนับแข้ง รองเท้าสูงใช้ได้แต่กับกางเกงรูปทรงกว้างขาสั้นและกางเกงรูปขี่ม้าเท่านั้น

มาตรา ๑๔ สำหรับแต่งในประเทศหนาว ให้เพิ่มเครื่องแต่งตัวขึ้นอีกนอกจากที่กล่าวแล้วในมาตรา ๑๓ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. หมวกทรงหม้อตาลสักกระหลาดสีดำ กระบังสีดำมีตราประทุมอุณณาโลมติดที่น่าหมวก

ข้อ ๒. หมวกยอดสีดำ มีเครื่องประดับเช่นที่กล่าวแล้วในมาตรา ๑๓ ข้อ ๒.

ข้อ ๓. เสื้อสักกระหลาดสีดำรูปรัดเอวคอปิดกระดุมแถวเดียวมีกระเป๋าหลัง คอและข้อมือเสื้อหมายสีตามเหล่าชนิดหรือขำพวก มีแถบทองกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์ที่คอเสื้อ ๑ เส้น ที่ข้อมือเสื้อ ๒ เส้น กับสำหรับชั้นนายพันเพิ่มแถบทองกว้างกึ่งเซ็นติเม็ตร์ ๑ เส้นลงในระหว่างแถบทองกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์ ๒ เส้น ที่ข้อมือเสื้อนั้นและที่ใต้ปลายคอด้วย

มาตรา ๑๕ นายทหารชั้นนายดาบนายร้อยนายพัน ซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้มีเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นและเปลี่ยนแปลงบางอย่างดังนี้

ข้อ ๑. เพิ่มภู่ผมม้าดำที่หมวกยอด

ข้อ ๒. เพิ่มเสื้อสักกระหลาดสีแดง รูปรัดเอวคอปิดกระดุมแถวเดียว คอเสื้อและปากกระเป๋าหลังพื้นดำปักเปนลายช่อไชยพฤกษ์ด้วยทอง ข้อมือเสื้อพื้นดำปักเปนช่อไชยพฤกษ์กับอักษร ส. พ. ป. ม. จ. ด้วยทองแกมเงิน

ข้อ ๓. สำหรับพลรบประจำกรมซึ่งกล่าวในมาตรานี้ เพิ่มคันชีพมีสายหนังแถบทองทับสำหรับสพาย

ข้อ ๔. ปลอกคอปลอกข้อมือสำหรับเครื่องเต็มยศไม่ต้องมี

ข้อ ๕. เสื้อสำหรับใช้ในประเทศหนาวตามที่ว่าไว้ในมาตรา ๑๔ ข้อ ๓ นั้น ให้หมายสีและที่คอเสื้อและข้อมือเสื้อเช่นเดียวกับสีอินทร์ธนู

มาตรา ๑๖ นายทหารชั้นนายดาบนายร้อยนายพัน ซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ให้มีเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นและเปลี่ยนแปลงบางอย่างดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เพิ่มภู่ผมม้าสีน้ำเงินแก่ที่หมวกยอด

ข้อ ๒. เพิ่มเสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินแก่รูปรัดเอว คอปิดกระดุมแถวเดียว มีขลิบแถบเงินคั่นที่ข้อมือเสื้อปลายคอเสื้อและหลัง กับมีอักษรพระปรมาภิธัยย่อ ร. ร. ๖ ใต้พระมหามงกุฎซึ่งทำด้วยโลหะสีขาวติดที่ข้อมือเสื้อ

ข้อ ๓. สำหรับพลรบประจำกรมซึ่งกล่าวในมาตรานี้ เพิ่มคันชีพสายหนังแถบเงินทับสำหรับสพาย

ข้อ ๔. ประคตไหมริ้วทองสลับเงิน เปลี่ยนเปนไหมสีน้ำเงินแซมขาว

ข้อ ๕. แถบทองที่อินทร์ธนูหรือในที่ใด ๆ ให้เปลี่ยนเปนแถบเงิน เครื่องแต่งหมวกเปลี่ยนเปนโลหะสีขาว

ข้อ ๖. ปลอก คอ แล ปลอก ข้อ มือ สำหรับเครื่องเต็มยศไม่ต้องมี

ข้อ ๗. เสื้อสำหรับใช้ในประเทศหนาวตามที่ว่าไว้ใน มาตรา ๑๔ ข้อ ๓ ไม่ต้องมีให้คงใช้เสื้อที่กล่าวถึงในข้อ ๒ แห่งมาตรานี้แทน

มาตรา ๑๗ นายทหารชั้นนายดาบนายร้อยนายพัน ซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกม้ากรุงเทพรักษาพระองค์ ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้มีเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นและเปลี่ยนแปลงบางอย่างดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เพิ่มกู่ผมม้าสีน้ำเงินหม่นที่หมวกยอด

ข้อ ๒. เสื้อสักกระหลาดทรงทหารทวนสีน้ำเงินหม่น มีขลิบแถบทองคั่นข้อมือปลายคอและหลัง กับมีอักษรพระปรมาภิธัยย่อ ร. ร. ๖ ใต้พระมหามงกุฎ ซึ่งทำด้วยโลหะสีเหลืองติดที่ข้อมือ

ข้อ ๓. สำหรับพลรบประจำกรมซึ่งกล่าวใน มาตรา นี้ เพิ่มคันชีพสายหนังแถบทองทับสำหรับสพาย

ข้อ ๔. ใช้ประคดไหมทองไม่มีกู่ห้อย แทนประคดไหมริ้วทองสลับเงิน

ข้อ ๕. กางเกงสักกระหลาดนั้นเปลี่ยนเปนสีน้ำเงินหม่น มีขลิบเหลืองมีลวดที่ตะเข็บ

ข้อ ๖. ปลอกคอปลอกข้อมือสำหรับเครื่องเต็มยศไม่ต้องมี

ข้อ ๗. เสื้อสำหรับใช้ในประเทศหนาวตามที่ว่าไว้ในมาตรา ๑๔ ข้อ ๓ ไม่ต้องมี ให้คงใช้เสื้อทรงทหารทวนนั้นเองแทน

ข้อ ๘. ใช้หมวกทรงทหารทวนสีดำ มีขนนกขาวประดับแทนหมวกยอดสีดำซึ่งกล่าวถึงในมาตรา ๑๔

ข้อ ๙. ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีน้ำเงินหม่นทั้งใบ เว้น กระบังซึ่งคงเปนสีดำ และมีเส้นลวดสีเหลืองติดที่รอบหมวกเบื้องบนแทนหมวกทรงหม้อตาลสีดำซึ่งกล่าวถึงในมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๘ นายทหารชั้นนายดาบ นายร้อย นายพัน พลรบประจำการในกรมทหารรักษาพระองค์ และแต่งตัวสังกัดกรมกองรักษาพระองค์อื่น ๆ นอกจากซึ่งกล่าวมาแล้วในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มคันชีพสายหนังแถบทองทับสำหรับสพาย

มาตรา ๑๙ ที่อินทร์ธนูของนายดาบ นายร้อย นายพันซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมกองทหารรักษาพระองค์กับทั้งที่ปลอกคอเสื้อและปลอกข้อมือให้มีเส้นลวดทองขดติดที่ขอบ แต่สำหรับกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์นั้นใช้ลวดเงิน

มาตรา ๒๐ กางเกงสักกระหลาดของนายดาบ และนายทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมกองทหารรักษาพระองค์นั้น เว้นแต่กรมทหารบกม้ากรุงเทพรักษาพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้มีแถบเปน ๒ แถบเคียงกัน รวมทั้ง ๒ แถบคงมีความกว้าง ๕ เซ็นติเม็ตร์

มาตรา ๒๑ นายทหารชั้นนายดาบ นายร้อย นายพันพลรบซึ่งรับราชการอยู่ในโรงเรียนนายร้อยทหารบก ให้มีเครื่องแต่งตัวเพิ่มขึ้นและเปลี่ยนแปลงบางอย่างดังกล่าวต่อไปนี้ แต่นายทหารผู้ใดย้ายมาจากกรมทหารบกราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้คงแต่งตัวอย่างนายทหารกรมนั้นต่อไป

ข้อ ๑. เพิ่มภู่ผมม้าสีแดงที่หมวกยอด

ข้อ ๒. ปลอกคอและปลอกข้อมือนั้นเปนสีแดงชาด เติมเส้นลวดทองขดขึ้นอีกด้วย

ข้อ ๘. อินทร์ธนูให้เปนสีแดงชาดและเพิ่มเส้นลวดทองขดที่ขอบ

ข้อ ๔. แถบกางเกงมีสีแดงชาดและเปน ๒ แถบคู่กัน เช่นเดียวกับนายทหารในกรมทหารรักษาพระองค์

ข้อ ๕. เสื้อสำหรับประเทศหนาวดังที่ว่าไว้ในมาตรา ๑๔ การหมายสีต่างเหล่าตามชนิดหรือจำพวกนั้น ให้ใช้สีแดงชาด

มาตรา ๒๒ นักเรียนทำการนายร้อย นักเรียนทำการนายดาบ ประจำอยู่ในกรมใด ให้แต่งตัวอย่างนายทหารในกรมนั้นทุกอย่าง เว้นแต่อินทร์ธนูให้คงใช้อย่างนักเรียนนายร้อย หรือ นักเรียนนายดาบ

มาตรา ๒๓ จอมพลและนายพลพลรบ มีเครื่องแต่งตัวเช่นเดียวกับนายดาบนายร้อยนายพันดังที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แต่เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงบางอย่างดังจะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. ใช้หมวกสีดำระบายพับทั้ง ๒ ข้าง มีภู่ขนห่านสีขาวสลับแดงประดับแทนหมวกยอด

ข้อ ๒. เพิ่มเสื้อรูปรัดเอวคอปิดกระดุมแถวเดียวสีขาว คอข้อมือและปากกระเป๋าหลังมีพื้นสีดำปักทองลายช่อไชยพฤกษ์

ข้อ ๓. การหมายสีที่เสื้อสำหรับใช้ในประเทศหนาวดังที่ว่าไว้ในมาตรา ๑๔ ให้ใช้สีบานเย็นที่คอและข้อมือเสื้อมีขอบปักทองเป็นลายถักลักษณะเดียวกับอินทร์ธนู

ข้อ ๔. อินทร์ธนูนั้นใช้อย่างพลรบมีรูปลักษณะดังที่กล่าวไว้ในมาตรา ๓ ข้อ ๖ แต่มีแผ่นทองลายถักทับเต็มพื้นบน ส่วนพื้นล่างสาบสีบานเย็น

ข้อ ๕. ประคตเปลี่ยนเป็นไหมทอง

ข้อ ๖. แถบกางเกงสักกระหลาดนั้นให้เปนสีบานเย็นและมี ๒ แถบเคียงกัน แถบ ๑ กว้าง ๓ เซ็นติเม็ตร์ วางห่างกันในระยะเคียง ๑ เซ็นติเม็ตร์ครึ่ง มีเส้นลวดสีบานเย็นคั่นกลาง

มาตรา ๒๔ นายพลผู้ช่วยพลรบมีเครื่องแต่งตัวเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้วในมาตรา ๒๓ ทุกประการ แต่ในแห่งใดที่ว่าสีบานเย็นนั้น ให้เปลี่ยนเปนสีตามจำพวกของผู้ช่วยพลรบกับภู่ขนห่านประดับหมวกนั้นเปนสีขาวล้วน

มาตรา ๒๕ ผู้บังคับการพิเศษและนายทหารพิเศษ ของ กรมทหารต่าง ๆ ให้แต่งตัวดังนี้

ข้อ ๑. จอมพลนายพลซึ่งมีตำแหน่งเปน ผู้บังคับการพิเศษหรือนายทหารพิเศษในกรมใด แต่งตัวอย่างนายร้อยนายพันในกรมนั้น แต่ใช้อินทร์ธนูนายพลมีสาบเปนสีเดียวกับสีอินทร์ธนูของกรมนั้น กับสำหรับผู้ซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์โดยเฉพาะ เปลี่ยนแผ่นทองลายถักซึ่งทับพื้นบนอินทร์ธนูนั้นเปนแผ่นเงินลายถักแทน กับเมื่อแต่งตัวอย่างกรมใดซึ่งใช้ปลอกคอและปลอกข้อมือ จอมพลนายพลใช้ปลอกคอ ปลอกข้อมือ มีขอบ ปักทองเปนลายถักลักษณะเดียวกับที่อินทร์ธนูจอมพลนายพล

ข้อ ๒. นายทหารชั้นนายร้อย นายพันเป็นผู้บังคับการพิเศษหรือนายทหารพิเศษของกรมใด แต่งตัวอย่างนายทหารในกรมนั้นทุกประการ

มาตรา ๒๖ นายทหารพิเศษประจำกองทัพบกนั้น ถ้าเป็นนายพลก็ให้แต่งอย่างในมาตรา ๒๓ ถ้าเป็นนายพันนายร้อยก็ให้แต่งอย่างในมาตรา ๑๓ และหมายสีอย่างทหารราบ

มาตรา ๒๗ ที่ขอบหมวกทรงหม้อตาลของนายทหารชั้นจอมพล นายพลกับทั้งราชองครักษ์เวรประจำกรมราชองครักษ์ และนายพันนายร้อยนายดาบซึ่งแต่งตัวสังกัด กรม กองทหารรักษาพระองค์ หรือโรงเรียนนายร้อยทหารบก ให้พันแถบหมายสีตามเหล่าและชนิด แต่จอมพลนายพลนั้นใช้แถบลักษณะเดียวกับแถบกางเกงซึ่งตนใช้ กับนายทหารสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ ใน พระบาท สมเด็จ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ใช้แถบสีน้ำเงินแก่ขลิบแดง นายทหารสังกัดโรงเรียนนายร้อยทหารบกใช้แถบแดงชาด

อนึ่งแถบพันหมวกนี้ ไม่ว่านายทหารสัญญาบัตร์หรือนายดาบนายสิบพลทหารก็ดี ถ้าแต่งเครื่องสนามหรือเป็นเวลาไปราชการในสนามแรมคืน ก็ให้งดไม่ใช้

มาตรา ๒๘ ทหารม้าทั้งปวง จอมพลนายพลนายพันและนายร้อยนายดาบนายสิบพลทหารซึ่งมีน่าที่ขี่ม้า ให้ใช้เดือยประกอบกับรองเท้า

มาตรา ๒๙ สำหรับจอมพลนายพลและนายทหารสัญญาบัตร์ที่แต่งเครื่องแบบทหารรักษาพระองค์และโรงเรียนนายร้อยทหารบก ให้เพิ่มเครื่องแต่งตัวอีกบางสิ่งสำหรับแต่งเครื่องราตรีสโมสรดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เสื้อเปิดอกปาดเอวคอแบะสีขาว

ข้อ ๒. เสื้อกั๊กสีขาวมีกระดุมขนาดย่อม

ข้อ ๓. เสื้อชั้นในน่าอกแข็งประกอบกับคอเสื้ออย่างแข็ง

ข้อ ๔. ผ้าผูกคอสีดำ

มาตรา ๓๐ สำหรับกันหนาวมีเครื่องแต่งตัวดังนี้

ข้อ ๑. เสื้อกันหนาวอย่างมีแขนสีดำ หรือสีกากีแกมเขียวยาวปรกเข่า กระดุม ๒ แถวคอแบะ ไม่มีอินทร์ธนู

ข้อ ๒. ผ้าคลุมกันหนาวไม่มีแขนสีดำหรือสีกากีแกมเขียวยาวปรกเข่า มีคอซึ่งแบะ ไม่มีอินทร์ธนู

มาตรา ๓๑ อนุญาตให้นายทหารชั้นนายพล นายพัน นายร้อยและนายดาบใช้หมวกกันแดดสีขาว หรือสีกากีแกมเขียวมีตราประทุมอุณณาโลม สายรัดคางสีกากีแกมเขียวในเวลาปรกติในโอกาศลำลองได้

มาตรา ๓๒ เครื่องแต่งตัวทหารอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดมาแล้วข้างน่านี้ ซึ่งจำเปนต้องใช้เพื่อประกอบความสุขของทหาร เช่นเสื้อหรือผ้าคลุมกันฝนเปนต้น หรือสิ่งประกอบเครื่องแต่งตัวที่ต้องใช้ในราชการสนามและการฝึกหัด ให้เสนาบดีกระทรวงกระลาโหมมีอำนาจออกแบบกำหนดได้เองตามแต่จะเหมาะ

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยเครื่องหมายยศ เครื่องหมายเหล่าชนิดจำพวก เครื่องหมายสังกัดกรม และอื่น ๆ

มาตรา ๓๓ เครื่องหมายยศนั้นมีดังนี้

ข้อ ๑. สำหรับชั้นนายสิบ ให้มีบั้งติดที่แขนเสื้อข้างซ้ายเหนือข้อศอก

นายสิบตรี	๑ บั้ง
นายสิบโท	๒ บั้งซ้อน
นายสิบเอก	๓ บั้งซ้อน
จ่านายสิบ	๔ บั้งซ้อน

ข้อ ๒. สำหรับนายร้อยนายพันนายพล มีจักร์ติดที่อินทร์ธนู คือ

นายร้อย	นายพัน	นายพลตรี	๑ จักร์
นายร้อย	นายพัน	นายพลโท	๒ จักร์

นายร้อย นายพัน นายพลเอก ๓ จักร์

นายทหารซึ่งว่าที่ในยศชั้นต่าง ๆ ติดจักร์มิได้

ข้อ ๓. สำหรับหมายยศจอมพล ให้ใช้รูปคชาจอมพลไขว้กับกระบี่

ข้อ ๔. สำหรับบอกยศที่เสื้อหรือผ้าคลุมกันหนาว และเสื้อหรือผ้าคลุมกันฝนซึ่งไม่มีอินทร์ธนู ให้มีเครื่องหมายติดที่คอเสื้อส่วนที่แบะพับลงมานั้นดังต่อไปนี้

จอมพล รูปคชาไขว้กับกระบี่บักด้วยไหมขาวข้างละ ๑

นายพล รูปจักร์บักด้วยไหมขาวข้างละ ๑

นายพัน แถบขนาดกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์ข้างละ ๒ แถบเคียงกัน สีของแถบนั้นให้เป็นตามเหล่าชนิดและจำพวกที่สังกัด แต่สำหรับกรมทหารราบรักษาพระองค์ใช้แถบมีสีเช่นเดียวกับผ้าพันหมวกทรงหม้อตาลและสำหรับโรงเรียนนายร้อยทหารบกใช้สีแดงชาด

นายร้อยและนายดาบ ติดแถบขนาดกว้าง ๑ เซ็นติเม็ตร์ข้างละแถบ สีของแถบเช่นเดียวกับที่ว่าแล้วสำหรับนายพัน

นายทหารประทวนนอกจากนายดาบ บั้งหมายยศนายสิบขนาดย่อมข้างละ ๑ บั้ง

มาตรา ๓๔ สำหรับหมายเหล่า ชนิด และจำพวกต่างๆ ให้ใช้สีดังนี้

ข้อ ๑. พลรบ

ชนิดทหารราบ สีแดงชาด เต่าทหารราบรักษาพระองค์ใช้สีน้ำเงินแก่ที่พื้นบนแห่งอินทร์ธนู มีสาบแดงที่พื้นล่าง

ชนิดทหารพราน	สีเขียวใบไม้
ชนิดทหารพาหะนะ	สีเลือดหมู
ชนิดทหารช่าง	สีดำ
เหล่าทหารปืนใหญ่	สีเหลือง
เหล่าทหารม้า	สีน้ำเงินหม่น
เหล่าทหารอากาศยาน	สีเมล็ดมะปราง

ข้อ ๒. ผู้ช่วยพลรบ

จำพวกสมุห์บาญชีและยกรบัตร์	สีบานเย็น
จำพวกคลังเงิน	สีน้ำเงินแก่
จำพวกเกียกกาย	สีเลือดหมู
จำพวกแสงสรรพาวุธ	สีเหลือง
จำพวกแพทย์	สีเขียวใบไม้
จำพวกอัศวแพทย์	สีน้ำเงินหม่น
จำพวกครู	สีดำ
จำพวกรักษาพระธรรมนูญ	สีเมล็ดมะปราง
จำพวกคชบาล	สีขาว

ทหารแตรวง และทหารสรรพภาระประจำกรมทหารหมายสี่เช่นเดียวกับพลรบในกรมเดียวกัน

ทหารที่รับราชการในกองเรือนจำในมณฑล หรือจังหวัดทหารบก (ไม่ใช่นักโทษ) หมายสีเลือดหมู

ทหารที่เป็นพนักงานแผนที่หรือเป็นเสมียนฝ่ายปลัด หมายสีแดงชาด

ข้อ ๓. ถ้ามีเหล่าชนิดและจำพวกใดอีกที่จักต้องใช้สีใดนอกจากที่กล่าวไว้แล้ว ให้เสนาบดีกระทรวงกระลาโหมกำหนดให้ใช้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๕ ให้มีเครื่องหมายแสดงกรมที่สังกัดใช้ทำด้วยเงินหรือทองขาวติด หรือใช้พิมพ์ลายติดที่อินทร์ธนูดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ทหารประจำกรมใหญ่ในกระทรวงกระลาโหม ให้มีคชสีห์เป็นเครื่องหมาย

ข้อ ๒. ทหารประจำกรมน้อยในกระทรวงกระลาโหม ให้มีตัวอักษรย่อบอกกรมดังนี้

กรมเสมียนตราทหารบก	หมายอักษร ส.ม.
กรมสัสดี	หมายอักษร ส.
กรมจเรพัศดุทหารบก	หมายอักษร จ.
กรมคลังเงินทหารบก	หมายอักษร ค.ง.

กรมยุทธภัณฑ์ทหารบก	หมายอักษร	ย.ภ.
กรมครุภัณฑ์ทหารบก	หมายอักษร	ค.ภ.
โรงงานกรมยกรบัตร์ทหารบก	หมายอักษร	ร.
กรมยุทธโยธาทหารบก	หมายอักษร	ย.ย.
กรมสเบียงทหารบก	หมายอักษร	ส.บ.
กรมพาหะนะทหารบก	หมายอักษร	พ.
กองดัดสันดานทหารบก	หมายอักษร	ด.
กองทหารสรรพภาระของกรม เกียกกายทหารบก	หมายอักษร	ก.
กรมช่างแสงทหารบก	หมายอักษร	ช.
กรมคลังแสงทหารบก	หมายอักษร	ค.ส.
กรมตำราทหารบก	หมายอักษร	ต.
กรมยุทธศึกษาทหารบก	หมายอักษร	ร. กลางบัวกนก
โรงเรียนนายร้อยปฐม	หมายอักษร	ป.
โรงเรียนนายร้อยมัธยม	หมายอักษร	ม.
กรมยุทธสาตร์ทหารบก	หมายอักษร	ย.ส.
กรมแผนที่ทหารบก	หมายอักษร	ผ.

นอกจากนี้ให้เสนาบดีกระทรวงกระลาโหมกำหนดให้ใช้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓. ทหารในกรมบัญชาการกองทัพน้อย ให้มีตัว ท. กับเลขซึ่งหมายนามกองทัพน้อยเป็นเครื่องหมาย

ข้อ ๔. ทหารประจำกรมบัญชาการกองพลให้มีเลขซึ่งหมายนามกองพลในกลางบัวกนกเป็นเครื่องหมาย

ข้อ ๕. ทหารประจำกรมกองทหารให้มีเลขหมายนามกรมกองนั้น ๆ เป็นเครื่องหมาย เว้นแต่กรมกองดังต่อไปนี้มีเครื่องหมายพิเศษ

กรมทหารบกม้ารวมของกองทัพน้อยทหารบกที่ ๑ ใช้อักษร ท. กับเลข ๑

กรมทหารบกพาหะนะของกองทัพน้อยทหารบกที่ ๑ ใช้อักษร ท. กับเลข ๑

กองร้อยในกรมทหารบกพาหะนะของกองทัพน้อยทหารบกที่ ๑ ใช้เลขตามลำดับกองร้อย

กรมทหารบกม้ากรุงเทพรักษาพระองค์ ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ใช้อักษร ก. ท.

กรมทหารบกม้านครปฐม ใช้อักษร น. ป.

กรมทหารบกม้าราชบุรี ใช้อักษร ร. บ.

กรมทหารบกม้านครราชสีมา ของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนราถ ใช้อักษร น. ร.

กรมทหารบกม้าพิศณุโลก ใช้อักษร พ. ล.

ผู้ซึ่งไปทำการอยู่ในโรงพยาบาลของสภากาชาดสยาม ใช้เครื่องหมายกาชาด

กองเรือนจำมณฑลทหารบก ใช้อักษร ร. จ.

ทหารผู้ช่วยพลรบซึ่งแต่งตัวอย่างจำพวกยกรบัตร์ คลังเงิน เกียกกาย แสงสรรพภาวุธ จ่าศาลทหาร แพทย์ อัศวแพทย์ อัศวบาท ซึ่งประจำอยู่ในกรมกองทหารต้องใช้เครื่องหมายตามสังกัดกรมบัญชาการกองทัพน้อยหรือกองพลซึ่งกรมนั้นขึ้นอยู่

ข้อ ๖. ทหารประจำกรมทหารบกราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ใช้อักษรพระปรมาภิธัยย่อ จ. ป. ร. เป็นเครื่องหมายแทนเลข

ข้อ ๗. ทหารประจำกรมซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงดำรงตำแหน่งผู้บังคับการพิเศษใช้เครื่องหมายอักษรพระปรมาภิธัยย่อ ร. ร. ๖ ใต้พระมหามงกุฎเพิ่มขึ้นอีกด้วย ตลอดถึงโรงเรียนนายร้อยก็เช่นเดียวกัน

ข้อ ๘. ทหารประจำกรมซึ่งสมเด็จพระบรมราชินีนารถ ทรงดำรงตำแหน่งผู้บังคับการพิเศษใช้เครื่องหมายอักษรพระนามาภิธัยย่อของผู้บังคับการพิเศษเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ข้อ ๙. นายทหารราชองครักษ์เวรประจำกรมราชองครักษ์ใช้เครื่องหมายรูปพระครุฑพาหะเปนเครื่องหมายบอกกรม

มาตรา ๓๖ ให้มีเครื่องหมายสำหรับบางตำแหน่ง ดังจะกล่าวต่อไป ทหารคนใดอยู่ในตำแหน่งนั้น ๆ ก็ติดเครื่องหมายเพิ่มขึ้น

ข้อ ๑. นักเรียนนายร้อยซึ่งเปนผู้ช่วยผู้บังคับหมวด ให้มีอักษร ป. หรือ ม. ในกลางบัวกนก ทำด้วยเงินติดที่อินทร์ธนูแทนอักษร ป. หรือ ม. ซึ่งว่าไว้ในมาตรา ๓๕ ข้อ ๒

ข้อ ๒. นายทหารราชองครักษ์ ให้มีสายยงยศไหมทองหรือไหมเหลืองซึ่งเปนสายถัก๒เส้นสายเกลี้ยง๒เส้น เว้นแต่ถ้าแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ก็ให้เปนไหมเงินหรือไหมขาวแทน และมีอักษรพระปรมาภิธัยย่อติดที่อินทร์ธนูเบื้องขวา เมื่อได้เปนราชองครักษ์ขึ้นในรัชกาลใด ก็ติดอักษรพระปรมาภิธัยย่อในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลนั้น กับเวลาประจำทำราชการในน่าที่ราชองครักษ์โดยฉเพาะ ให้ใช้ดาบพระครุฑพาห์ห้อยที่ใต้คอเสื้อตรงดุมเม็ดบนมีสายสร้อยคล้องคอ

วิธีติดเครื่องหมายราชองครักษ์นี้ ให้ปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัติราชองครักษ์และข้อบังคับว่าด้วยเรื่องนี้

อนึ่งเมื่อใช้สายยงยศเครื่องหมายราชองครักษ์นี้แล้วไม่ให้ใช้สายยงยศอย่างอื่นอีก

ข้อ ๓. นายทหารซึ่งเปนองครักษ์ประจำพระองค์พระบรมวงศานุวงศ์หรือประจำตัวนายทหารผู้ใหญ่ ให้มีสายยงยศเช่นเดียวกับที่กล่าวในข้อ ๒ แต่ให้ติดที่อินทร์ธนูเบื้องซ้าย กับเมื่อใช้สายยงยศเครื่องหมายองครักษ์นี้แล้วไม่ให้ใช้สายยงยศอย่างอื่นอีก

ข้อ ๔. นายทหารคนสนิทและนายทหารที่เปนผู้ช่วยนายทหารคนสนิท ให้มีสายยงยศไหมทองหรือไหมเหลืองเกลี้ยง ๑ เส้นทำเปนบ่วงปลายของสายติดที่อินทร์ธนูเบื้องขวา สอดแขนขวาในบ่วงนั้น แต่นายทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ให้ใช้สายยงยศไหมเงินหรือไหมขาวแทน

ข้อ ๕. นายทหารสัญญาบัตร์ประจำกรม บัญชาการ และกรมขึ้นในกรมเสนาธิการณ์ทหารบก กับนายทหารฝ่ายเสนาธิการณ์ นายทหารแผนที่ในกองทัพน้อยกองพล ซึ่งมีความรู้พิเศษและเสนาบดีกระทรวงกระลาโหมได้ออกคำสั่ง ประกาศ ระบุนามให้ใช้เครื่องหมายพิเศษแสดงว่าเปนผู้มีความรู้ดังว่านั้น ให้ใช้สายยงยศไหมทองหรือไหมเหลืองเกลี้ยง ๑ เส้นทำเปนบ่วง ปลายของเส้นติดที่อินทร์ธนูเบื้องขวา แล้วแขวนบ่วงนั้นที่ดุมเสื้อให้บ่วงทาบอยู่ที่น่าอกเบื้องขวา

แต่นายทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์นั้น ให้ใช้สายยงยศไหมเงินหรือไหมขาวแทน

มาตรา ๓๗ บันดาทหารซึ่งรับราชการในกองประจำการให้มีเครื่องหมายเพื่อให้แปลกกับนายทหารนอกประจำการ ซึ่งทำด้วยเงินหรือทองขาวหรือพิมพ์เป็นลายติดที่คอเสื้อทุกชนิดดังต่อไปนี้ เว้นแต่เสื้อกันหนาวในมาตรา ๓๐

ข้อ ๑. พลรบ

ทหารประจำกองร้อยซึ่งมีเลขเป็นนามกอง ให้ใช้เลขนามกองนั้นเป็นเครื่องหมาย

ทหารซึ่งมิได้ประจำในกองร้อยหรือประจำใน กองร้อยซึ่งไม่มีเลขเป็นนามกอง ให้ใช้รูปพระมหามงกุฎมีรัศมีเป็นเครื่องหมาย

ข้อ ๒. ผู้ช่วยพลรบ ใช้ดอกจันทร์เป็นเครื่องหมาย

ทหารซึ่งมิได้รับราชการประจำจะใช้เครื่องหมายนี้มิได้เป็นอันขาด

มาตรา ๓๘ เพื่อยกย่องผู้ซึ่งเคยไปราชการสงคราม และผู้ซึ่งได้ถูกอาวุธในราชการสงคราม ให้มีเครื่องหมายพิเศษดังนี้

ที่แขนเสื้อทุกชนิดให้ติดแถบขนาดกว้าง ๕ มิลลิเม็ตร์ที่ด้านน่าของแขนเบื้องปลาย ห่างจากปลายแขนเสื้อ ๑๐ เซ็นติเม็ตร์

แถบสีดำเป็นเครื่องหมายว่าได้ไปราชการสงคราม ถ้าการสงครามนั้นมิได้กระทำในดินแดน ต่อ เนื่อง กับพระราชอาณาเขตร์ ผู้ใดได้ไปกระทำราชการสงครามนอกพระราชอาณาเขตร์ดังนั้นไม่

ว่าในที่ใด ๆ เป็นกำหนดเวลาครบ ๓ เดือนให้มีสิทธิ์ติดแถบได้ ๑ แถบ ครั้นได้รับราชการเช่นนั้นครบ ๑ ปีพอเข้าปีที่ ๒ ก็เพิ่มได้อีก ๑ แถบ เข้าปีที่ ๓ เพิ่มอีก ๑ แถบและต่อไปเป็นลำดับ แต่ถ้าการสงครามกระทำในดินแดนต่อเนื่องกับพระราชอาณาเขตร ฉเพาะผู้ซึ่งได้เข้าไปทำการในเขตร์กองทัพแห่งยุทธบริเวณเท่านั้นมีสิทธิ์ที่จะติดแถบได้ ส่วนกำหนดเวลานั้นเช่นเดียวกับที่ว่ามาแล้ว

แถบ สี แดง เป็น เครื่องหมายว่าได้ถูกอาวุธในราชการสงคราม ได้ถูกแล้วกี่ครั้งก็ให้ติดเท่านั้นแถบ

ถ้าผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะติดแถบทั้ง ๒ อย่าง ให้ติดแถบสีแดงเหนือ แถบสีดำ

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยกำหนดการแต่งตัวแบบทหารบก

มาตรา ๓๔ การแต่งตัวแบบทหารบกนั้น ให้แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สำหรับนักเรียนนายร้อย นักเรียนนายดาบ นายสิบ พลทหารแบ่งเป็น ๕ ประเภท คือ

ประเภทปรกติ

ประเภทฝึกหัด

ประเภทราชการสนาม

ประเภทครึ่งยศ

ประเภทเต็มยศ

ข้อ ๒ สำหรับนายดาบและนายทหารสัญญาบัตร์ แบ่งเปน ๗ ประเภท คือ

ประเภทปรกติ

ประเภทฝึกหัด

ประเภทราชการสนาม

ประเภทสโมสรกลางวัน

ประเภทราตรีสโมสร

ประเภทครึ่งยศ

ประเภทเต็มยศ

มาตรา ๔๐ นายสิบพลทหาร ซึ่งมิได้แต่งตัวสังกัดกรมกองทหารรักษาพระองค์หรือโรงเรียนนายร้อยทหารบก จะแต่งประเภทปรกติ ประเภทฝึกหัด ประเภทราชการสนาม ประเภทครึ่งยศ หรือประเภทเต็มยศก็ดี ก็คงใช้หมวกทรงหม้อตาลเสื้อกางเกงสีกากี แถมเขียวนั้นเองไม่ผิดกันเลย และอาจงดรองเท้าเสียก็ได้ตามแต่จะสดวก กับในการแต่งประเภทฝึกหัดและราชการสนามนั้นต้องใช้สิ่งประกอบเครื่องแต่งกาย ตามที่เสนาบดีกระทรวงกระลาโหมกำหนดให้ การแต่งครึ่งยศเต็มยศในเวลาเข้าแถวแต่งอย่างประเภทฝึกหัด

มาตรา ๔๑ นายสิบพลทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติ แต่งได้ ๒ อย่าง คือ

ปรกติ ก. หมวกทรงหม้อตาลขาวมีแถบพัน เสื้อแบบหลวงสีขาวกางเกงขายาวสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ และไม่สรวมรองเท้าไม่ได้

ปรกติ ข. หมวกทรงหม้อตาลสีกากีแกมเขียวมีแถบพันเสื้อแบบหลวงสีกากีแกมเขียว กางเกงทรงกว้างขาสั้นสีกากีแกมเขียว ผ้าพันแข้งสีกากีแกมเขียว รองเท้าหนังดำ หรือไม่สรวมรองเท้าก็ได้

ข้อ ๒. ประเภทฝึกหัด แต่งเหมือนกับประเภทปรกติ ข. เพิ่มสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๓. ประเภทราชการสนาม แต่งเหมือนกับประเภทปรกติ ข. แต่ไม่มีแถบพันที่หมวกทรงหม้อตาล และเพิ่มสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๔. ประเภทครึ่งยศ หมวกยอดไม่มีภู่ เสื้อแบบหลวงขาวสพายคันชีพ กางเกงขายาวสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

ข้อ ๕. ประเภทเต็มยศ แบ่งเป็น ๒ อย่างคือ

เต็มยศขาว หมวกยอดมีภู่ เสื้อแบบหลวงขาว สพายคันชีพ กางเกงขายาวสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

เต็มยศ เหมือนกับเต็มยศขาวแต่ใช้เสื้อสักกระหลาดสีแดงแทนเสื้อแบบหลวงขาว

มาตรา ๔๒ นายสิบพลทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติ หมวกทรงหม้อตาลสีกากีแกมเขียวมีแถบพัน เสื้อแบบหลวงสีกากีแกมเขียว กางเกงทรงกว้างขาสั้นสีกากีแกมเขียว ผ้าพันแข้งสีกากีแกมเขียว รองเท้าหนังดำหรือไม่สรวมรองเท้าก็ได้

ข้อ ๒. ประเภทฝึกหัด เหมือนกับประเภทปรกติ แต่เพิ่มสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๓. ประเภทราชการสนาม เหมือนกับประเภทปรกติ แต่ไม่มีแถบพันที่หมวกทรงหม้อตาล และมีสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๔. ประเภทครึ่งยศ หมวกยอดไม่มีภู่ เสื้อแบบหลวงสีขาวสพายคันชีพ กางเกงขายาวสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

ข้อ ๕. ประเภทเต็มยศ แบ่งเปน ๒ อย่างคือ

เต็มยศขาว หมวกยอดมีภู่ เสื้อแบบหลวงขาว สพายคันชีพ กางเกงขายาวสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

เต็มยศ เหมือนกับเต็มยศขาว แต่ใช้เสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินแก่แทนเสื้อแบบหลวงขาว

มาตรา ๔๓ นายสิบพลทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมทหารบกม้า กรุงเทพรักษาพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติ หมวกทรงหม้อตาลสีกากีแกมเขียว มีแถบพัน เสื้อแบบหลวงสีกากีแกมเขียว กางเกงขี่ม้าสีกากีแกมเขียว ผ้าพันแข้งสีกากีแกมเขียว รองเท้าหนังดำ

ข้อ ๒. ประเภทฝึกหัด เหมือนกับประเภทปรกติ แต่เพิ่มสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๓. ประเภทราชการสนาม เหมือนกับประเภทปรกติ แต่ไม่มีแถบพันที่หมวกทรงหม้อตาล และมีสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๔. ประเภทครึ่งยศ หมวกยอดไม่มีภู่ เสื้อแบบหลวงขาว สพายคันชีพ กางเกงสักกระหลาดน้ำเงินหม่น สนับแข้งดำ รองเท้าหนังดำ

ข้อ ๕. ประเภทเต็มยศ แบ่งเปน ๒ อย่าง คือ

เต็มยศขาว หมวกหยอดมีภู่ เสื้อแบบหลวงขาว สพายคันชีพ คาดประคต กางเกงสักกระหลาดน้ำเงินหม่น สนับแข้งหนังดำ รองเท้าหนังดำ

เต็มยศ เหมือนกับเต็มยศขาว แต่ใช้เสื้อทรงทหารทวนแทนเสื้อแบบหลวงขาว

มาตรา ๔๔ นายสิบพลทหารซึ่งแต่งตัวสังกัดกรมกองทหารรักษาพระองค์นอกจากที่กล่าวถึงในมาตรา ๔๑. ๔๒. ๔๓. แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติ หมวกทรงหม้อตาลสีกากีแกมเขียว มีแถบพัน เสื้อแบบหลวงสีกากีแกมเขียว กางเกงทรงกว้างขาสั้นหรือกางเกงสำหรับขี่ม้าสีกากีแกมเขียว ผ้าพันแข้งสีกากีแกมเขียว รองเท้าหนังดำ หรือไม่สวมรองเท้าก็ได้

ข้อ ๒. ประเภทฝึกหัด เหมือนกับประเภทปรกติ แต่เพิ่มสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๓. ประเภทราชการสนาม เหมือนกับประเภทปรกติ แต่ไม่มีพันแถบที่หมวกทรงหม้อตาล และมีสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๔. ประเภทครึ่งยศ หมวกหยอด เสื้อแบบหลวงขาวไม่มีปลอกคอปลอกข้อมือ สพายคันชีพ กางเกงสีน้ำเงินแก่ทรงกว้างขาสั้นหรือกางเกงสำหรับขี่ม้า ผ้าพันแข้งสีดำ รองเท้าหนังดำ

ข้อ ๕. ประเภทเต็มยศ แบ่งเปน ๒ อย่าง คือ

เต็มยศขาว เหมือนกับครึ่งยศ

เต็มยศ เหมือนกับครึ่งยศแต่ใช้ปลอกคอปลอกข้อมือประกอบกับเสื้อขาว

มาตรา ๔๕ นักเรียนนายร้อย นักเรียน นายดาบ และนายสิบพลทหารพลรบซึ่งรับราชการในโรงเรียนนายร้อยทหารบก แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติแบ่งเปน ๒ อย่าง คือ

ปรกติ ก. หมวกทรงหม้อตาลขาวมีแถบพัน เสื้อแบบหลวงขาวกางเกงสักกระหลาดดำมีเส้นลวดที่ตะเข็บ รองเท้าหนังดำ

การแต่งอย่างนี้ ฉเพาะแต่นักเรียนนายร้อยนักเรียนนายดาบเท่านั้น

ปรกติ ข. หมวกทรงหม้อตาลสีกากีแกมเขียวมีแถบพัน เสื้อแบบหลวงสีกากีแกมเขียว กางเกงสีกากีแกมเขียวทรงกว้างขาสั้น ผ้าพันแข้งสีกากีแกมเขียว รองเท้าหนังดำ

เวลาไปนอกโรงเรียนในโอกาศลำลอง อนุญาตให้นักเรียนนายร้อยนักเรียนนายดาบใช้สนับแข้งหนังสีน้ำตาลแทนผ้าพันแข้งได้ และใช้รองเท้าหนังสีน้ำตาลแทนหนังดำได้ หรือจะใช้รองเท้าสูงสีน้ำตาลก็ได้

ข้อ ๒. ประเภทฝึกหัด แต่งเหมือนกับประเภทปรกติ ข. แต่เพิ่มสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๓. ประเภทราชการสนาม แต่งเหมือนกับประเภทปรกติ ข. แต่ไม่พันแถบที่หมวกทรงหม้อตาล และเพิ่มสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๔. ประเภทครึ่งยศ หมวกยอดไม่มีภู่ เสื้อแบบหลวงขาว ไม่มีปลอกคอปลอกข้อมือ กางเกงสักกระหลาดดำมีเส้นลวดที่ตะเข็บ รองเท้าหนังดำ

ข้อ ๕. ประเภทเต็มยศ แบ่งเปน ๒ อย่าง คือ

เต็มยศขาว เหมือนกับประเภทครึ่งยศ แต่เติมภู่ที่หมวกยอด

เต็มยศ เหมือนกับประเภทครึ่งยศ แต่เติมภู่ที่หมวกยอด และใช้ปลอกคอปลอกข้อมือประกอบกับเสื้อขาว

มาตรา ๔๖ นักเรียนทำการนายดาบ นักเรียนทำการนายร้อย นายดาบ นายร้อย นายพัน นอกจากที่แต่งตัวสังกัดกรมกองทหารรักษาพระองค์หรือโรงเรียนนายร้อยทหารบก ให้แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติแบ่งเปน ๔ อย่าง คือ

ปรกติ ก. หมวกทรงหม้อตาลขาว เสื้อแบบหลวงขาว กางเกงขาว รองเท้าหนังดำหรือหนังสีน้ำตาล

ปรกติ ข. หมวกทรงหม้อตาลสีกากีแกมเขียว เสื้อแบบหลวงสีกากีแกมเขียว กางเกงสีกากีแกมเขียว รองเท้าหนังดำหรือหนังสีน้ำตาล

ปรกติประเภทหนาว ค. หมวกทรงหม้อตาลสีดำ เสื้อสักกระหลาดสีดำ กางเกงสักกระหลาดดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

ปรกติประเภทหนาว ง. หมือนปรกติ ข. แต่เสื้อกางเกงทำด้วยสักกระหลาด

ในการแต่งปรกตินี้ เมื่อไปในโอกาศลำลองในที่ออกหน้าเช่นมีงานเปนต้น ควรแต่งปรกติ ก. และถ้าใช้กางเกงสำหรับขี่ม้าก็ต้องสรวมรองเท้าสูงหรือสรวมรองเท้าหุ้มข้อประกอบ สนับแข้งสีเดียวกัน แต่ถ้าเปนฤดูหนาวและอยู่ในพระราชอาณาเขตร์ประสงค์จะสรวมเสื้อสักกระหลาดก็ให้แต่งอย่างปรกติประเภทหนาว ง. ได้ หรือถ้าผู้ใดมีความประสงค์จะแต่งอย่างปรกติประเภทหนาว ค. ก็ได้เหมือนกัน

กางเกงขายาวผ้าสีกากีแกมเขียวใช้ได้แต่ในสำนักที่ทำงานในบ้านของผู้ที่คุ้นเคยเปนกันเอง เมื่อไปเที่ยวเปนการฉเพาะตัวและกับผู้ซึ่งสนิท หรือในที่พักแรมสนามระหว่างเวลาพักผ่อนเท่านั้น

ข้อ ๒. ประเภทฝึกหัด เหมือนเครื่องปรกติ ข. หรือ ง. แต่ต้องใช้กางเกงขาสั้น กับเพิ่มสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๓. ประเภทราชการสนาม เหมือนเครื่องปรกติ ข. หรือ ง. แต่ต้องใช้กางเกงขาสั้นและเพิ่มสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายตามกำหนด

ข้อ ๔. ประเภทสโมสรกลางวัน แบ่งเปน ๒ อย่าง คือ

สโมสรกลางวันในประเทศร้อน หมวกทรงหม้อตาลขาว เสื้อแบบหลวงขาว กางเกงสักกระหลาดดำมีแถบขายาวหรือขาสั้น รองเท้าหนังดำ

สโมสรกลางวันประเทศหนาว เหมือนปรกติประเภทหนาว ค.

ข้อ ๕. ประเภทราตรีสโมสร ในประเทศหนาวแต่งเหมือนปรกติประเภทหนาว ค. ในประเทศร้อนแต่งเหมือนสโมสรกลางวัน แต่ต้องใช้กางเกงสักกระหลาดดำมีแถบขายาว รองเท้าหุ้มข้อหนังดำงดการคาดกระบี่ได้

ข้อ ๖. ประเภทครึ่งยศ แบ่งเปน ๒ อย่าง คือ

ในประเทศร้อน หมวกยอดสีขาว เสื้อแบบหลวงขาว กางเกงสักกระหลาดสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

ในประเทศหนาว หมวกยอดสีดำ เสื้อสักกระหลาดสีดำ กางเกงสักกระหลาดสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

ข้อ ๗. ประเภทเต็มยศ แบ่งเปน ๓ อย่าง คือ

เต็มยศขาว หมวกยอดสีขาว เสื้อแบบหลวงขาวคาดประคต กางเกงสักกระหลาดสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

เต็มยศประเทศร้อน หมวกยอดสีขาว เสื้อแบบหลวงขาวประกอบกับปลอกคอปลอกข้อมือ คาดประคต กางเกงสักกระหลาดสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

เต็มยศประเทศหนาว หมวกยอดสีดำ เสื้อสักกระหลาดสีดำ คาดประคต กางเกงสักกระหลาดสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

มาตรา ๔๗ นายทหารที่แต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติ ประเภทฝึกหัด ประเภทราชการสนาม ประเภทสโมสรกลางวัน แต่งเหมือนกับที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๖

ข้อ ๒. ประเภทราตรีสโมสร แบ่งเปน ๓ อย่าง คือ

ราตรีสโมสรเปิดอก หมวกทรงหม้อตาลขาว เสื้อเปิดอกปาดเอวคอแบะสีขาว เสื้อกั๊ก เสื้อชั้นในน่าอกแข็งประกอบกับคอเสื้ออย่างแข็ง ผูกผ้าผูกคอสีดำเปนหูกระต่าย กางเกงสักกระหลาดดำขายาวมีแถบ รองเท้าหนังดำอย่างหุ้มข้อ ไม่คาดกระบี่

ถ้าในงานที่ไม่สำคัญ เช่นไปกินเลี้ยงในบ้านที่เปนกันเองหรือไปดูลครอย่างปรกติ หรือไปในงานซึ่งมีกลางแจ้งในเวลากลางคืนเปนต้น ใช้กางเกงขายาวแทนกางเกงสักกระหลาดดำมีแถบได้

ราตรีสโมสรปิดอก เหมือนกับสโมสรกลางวัน แต่ต้องใช้กางเกงสักกระหลาดดำมีแถบขายาวรองเท้าหุ้มข้อหนังดำ และไม่คาดกระบี่ก็ได้

ราตรีสโมสรประเทศหนาว เหมือนปรกติประเภทหนาว ค.

ข้อ ๓. ประเภทครึ่งยศเช่นเดียวกับที่กล่าวแล้วในมาตรา๔๓ แต่เติมการสพายคันชีพสำหรับผู้ซึ่งประจำการในกรม

ข้อ ๔. ประเภทเต็มยศ แบ่งเปน ๒ อย่าง คือ

เต็มยศขาว เช่นเดียวกับที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๖ แต่เติมการ สพาย คันชีพ สำหรับ ผู้ซึ่งประจำการในกรมและเติมภู่ที่หมวกยอด

เต็มยศ (ใช้เหมือนกันทั้งประเทศร้อนประเทศหนาว) หมวกยอดสีขาวมีภู่ เสื้อสักกระหลาดสีแดง ผู้ซึ่งประจำการในกรมสพายคันชีพ คาดประคต กางเกงสักกระหลาดดำมีแถบรองเท้าหนังดำ

มาตรา ๔๘ นายทหารที่แต่งตัวสังกัดกรมทหารบกราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติ ประเภทฝึกหัด ประเภทราชการสนาม ประเภทสโมสรกลางวัน แต่งเหมือนกับที่กล่าวในมาตรา ๔๖ แต่เมื่ออยู่ในประเทศหนาวก็ใช้เสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินแก่แทนเสื้อสักกระหลาดสีดำ

ข้อ ๒. ประเภทราตรีสโมสร แต่งเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๗ ข้อ ๒ แต่สำหรับประเทศหนาวใช้เสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินแก่แทนเสื้อสักกระหลาดสีดำ

ข้อ ๓. ประเภทครึ่งยศแต่งเหมือนที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๖ แต่เพิ่มการสพายคันชีพสำหรับผู้ซึ่งประจำการในกรม และในประเทศหนาวใช้เสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินแก่แทนเสื้อสักกระหลาดสีดำ

ข้อ ๔. ประเภทเต็มยศ แบ่งเป็น ๒ อย่าง คือ

เต็มยศขาว เช่นเดียวกับที่กล่าวในมาตรา ๔๖ แต่เพิ่มการสพายคันชีพสำหรับผู้ซึ่งประจำการในกรมและเพิ่มภู่ที่หมวกยอด

เต็มยศ (ใช้ได้เหมือนกันทั้งประเทศร้อนและประเทศหนาว) หมวกหอดสีขาวมีภู่ เสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินแก่ ผู้ซึ่งประจำการในกรมสพายคันชีพ คาดประคต กางเกงสักกระหลาดสีดำมีแถบรองเท้าหนังดำ

มาตรา ๔๕ นายทหารที่แต่งตัวสังกัดกรมทหารบกม้ากรุงเทพ รักษาพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ใช้กางเกงสักกระหลาดสีน้ำเงินหม่นแทนกางเกงสักกระหลาดสีดำเสมอ

ข้อ ๒. ประเภทปรกติ ประเภทฝึกหัด ประเภทราชการสนาม ประเภทสโมสรกลางวัน เหมือนกับที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๖ แต่เมื่ออยู่ในประเทศหนาวใช้เสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินหม่นแทนเสื้อสักกระหลาดสีดำ

ข้อ ๓. ประเภทราตรีสโมสร แต่เช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๗ ข้อ ๒ แต่งสำหรับประเทศหนาวใช้ เสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินหม่นแทนเสื้อสักกระหลาดสีดำ

ข้อ ๔. ประเภทครึ่งยศ แต่งเหมือนที่กล่าวในมาตรา ๔๖ แต่เพิ่มการสพายคันชีพสำหรับผู้ซึ่งประจำการในกรม และในประเทศหนาวใช้เสื้อสักกระหลาดสีน้ำเงินหม่นแทนเสื้อสักกระหลาดสีดำ กับใช้หมวกทรงทหารทวนไม่มีภู่แทนหมวกยอด

ข้อ ๕. ประเภทเต็มยศ แบ่งเปน ๓ อย่าง คือ

เต็มยศขาว เช่นเดียวกับที่กล่าวในมาตรา ๔๖ แต่เพิ่มการสพายคันชีพสำหรับผู้ซึ่งประจำการในกรมและเพิ่มภู่ที่หมวกยอด

เต็มยศประเทศร้อน หมวกยอดมีภู่ เสื้อสักกระหลาดทรงทหารทวนสีน้ำเงินหม่น ผู้ซึ่งประจำการในกรมสพายคันชีพ คาดประคต กางเกงสีน้ำเงินหม่น รองเท้าหนังดำ

เต็มยศประเทศหนาว เหมือนกับเต็มยศประเทศร้อน แต่ใช้หมวกทรงทหารทวนมีภู่แทนหมวกยอดมีภู่

มาตรา ๕๐ นายทหารที่แต่งตัวสังกัดกรมกองทหารรักษาพระองค์อื่น ๆ นอกจากที่กล่าวในมาตรา ๔๗. ๔๘. ๔๙ ให้แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติประเภทฝึกหัด ประเภทราชการสนาม ประเภทสโมสรกลางวัน แต่งเหมือนกับที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๖

ข้อ ๒. ประเภทราตรีสโมสร แต่งเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๗ ข้อ ๒

ข้อ ๓. ประเภทครึ่งยศ ประเภทเต็มยศ แต่งเหมือนที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๖ แต่เพิ่มการสพายคันชีพสำหรับผู้ซึ่งประจำการในกรม

มาตรา ๕๑ นายทหารที่แต่งตัวสังกัดโรงเรียนนายร้อยทหารบก แต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติ ประเภทฝึกหัด ประเภทราชการสนาม ประเภทสโมสรกลางวัน เหมือนกับที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๖

ข้อ ๒. ประเภทราตรีสโมสร แต่งเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๗ ข้อ ๒

ข้อ ๓. ประเภทครึ่งยศ แต่งเหมือนที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๖

ข้อ ๔. ประเภทเต็มยศ แบ่งเปน ๓ อย่าง และแต่งเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๖ ข้อ ๗.

มาตรา ๕๒ จอมพลนายพลแต่งตัวในประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประเภทปรกติ ประเภทฝึกหัด ประเภทราชการสนาม ประเภทสโมสรกลางวัน เหมือนกับที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๖

ข้อ ๒. ประเภทราตรีสโมสร แต่งเช่นเดียวกับที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๗ ข้อ ๒

ข้อ ๓. ประเภทครึ่งยศ แต่งเหมือนกับที่กล่าวแล้วในมาตรา ๔๗ แต่ใช้หมวกพับระบายมีภู่แทนหมวกยอด

ข้อ ๔. ประเภทเต็มยศ แบ่งเปน ๒ อย่าง คือ

เต็มยศขาว แต่งเหมือนที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๖ ข้อ ๗ แต่ใช้หมวกพับระบายมีภู่แทนหมวกยอด

เต็มยศในประเทศร้อนและประเทศหนาวแต่งเหมือนกัน คือ ใช้หมวกพับระบายมีภู่ เสื้อขาวคอปก คาดประคต กางเกงสักกระหลาดสีดำมีแถบ รองเท้าหนังดำ

มาตรา ๕๓ นายพันนายร้อยนายดาบ นักเรียนทำการนายร้อยนักเรียนทำการนายดาบ ถ้าเข้าประจำในแถวหรือขบวนทหาร

ให้แต่งตัวให้เหมือนกับนายสิบพลทหารเสมอ เช่นเมื่อเข้าแถวของกรมทหารซึ่งนายสิบพลทหารไม่มีหมวกยอด แม้จะเป็นเวลาซึ่งต้องแต่งครึ่งยศเต็มยศก็ดี นายทหารคงสรวมหมวกทรงหม้อตาลเพื่อให้เหมือนกับนายสิบพลทหาร แต่การสรวมรองเท้านั้นในเวลาแต่งประเภทฝึกหัดหรือประเภทราชการสนามเข้าแถว ให้สรวมรองเท้าหนังเหลืองประกอบกับสนับแข้งหนังเหลือง หรือรองเท้าสูงหนังเหลืองได้ไม่ห้าม แต่ถ้าจะใช้รองเท้าหุ้มข้อสีดำประกอบกับผ้าพันแข้งอย่างพลทหารก็ได้เหมือนกัน

มาตรา ๕๔ เครื่องแต่งตัวอย่างปรกติประเภทหนาว ค. ซึ่งสำหรับใช้ในประเทศหนาวนั้น นายทหารผู้ใดประสงค์จะแต่งอย่างนั้นในกรุงสยามในฤดูหนาวในโอกาสลำลอง ก็อนุญาตให้แต่งได้

มาตรา ๕๕ การใช้สายยงยศนั้นมีกำหนดดังนี้

เวลาแต่งปรกติ หรือแต่งประเภทฝึกหัด ประเภทราชการสนาม ให้ใช้สายยงยศไหมเหลืองหรือขาว ถ้าแต่งสโมสรกลางวัน ราตรีสโมสร ครึ่งยศ หรือเต็มยศ ให้ใช้สายยงยศไหมทองหรือเงิน

สำหรับราชองครักษ์และองครักษ์ คือผู้ซึ่งใช้สายยงยศชนิดถักด้ายนั้น ถ้าแต่งราตรีสโมสรเปิดอกไม่ต้องใช้สายยงยศ กับในเวลาออกทำการในสนามจะงดสายยงยศเสียก็ได้

มาตรา ๕๖ ทหารไม่ว่าชั้นใดเมื่อเป็นผู้ซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิศริยาภรณ์ หรือได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ประดับเครื่องราชอิศริยาภรณ์ต่างประเทศ ให้ประดับเครื่องราชอิศริยาภรณ์นั้น ๆ ในเวลาแต่งเต็มยศและครึ่งยศ แต่เมื่อแต่งครึ่งยศนั้นงดการสรวมสายสพาย ถ้าแต่งปรกติหรือแต่งประเภทฝึกหัด ประเภทราชการสนาม หรือแต่งสโมสรกลางวันและราตรีสโมสรปิดอกให้ใช้เพรแถบของเครื่องราชอิศริยาภรณ์ ทำเป็นแผ่นผ้ากว้างไม่เกิน ๑ เซ็นติเมตร์ครึ่ง ติดที่น่าอกเสื้อเบื้องซ้าย กับในเวลาแต่งราตรีสโมสรเปิดอกหรือปิดอกนั้นจะประดับเครื่องราชอิศริยาภรณ์จำลองขนาดย่อมก็ได้ และถ้าในหมายกระทรวงวังหรือในใบเชิญปรากฏว่าให้ประดับเครื่องราชอิศริยาภรณ์ ก็ให้ประดับอย่างแต่งครึ่งยศ หรือถ้ามีว่าให้สรวมสายสพายด้วยก็ให้สรวม

มาตรา ๕๗ เพื่อป้องกันมิให้บังเกิดความเข้าใจผิด และมีการแต่งเครื่องแบบทหารบกผิดแปลกต่าง ๆ นา ๆ กันไป ให้กรมยกรบัตร์ทหารบกทำตัวอย่างเครื่องแต่งตัวและเครื่องหมายต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในพระราชกำหนดนี้ไว้ทุกสิ่ง แล้วห้ามมิให้ทหารใช้เครื่องแต่งตัวผิดจากแบบนั้นเป็นอันขาด

มาตรา ๕๘ เวลาแต่งเครื่องแบบทหารบก ห้ามมิให้ทหารใช้เครื่องประดับกายอย่างอื่น ซึ่งทหารไม่ควรใช้และมิได้มีพระบรมราชานุญาตให้ใช้นั้น ติดอกหรือทับเครื่องแต่งตัวแบบทหาร

หมวดที่ ๕

ว่าด้วยการรับเครื่องแต่งตัวของหลวง

มาตรา ๕๙ นายดาบนายสิบพลทหารประจำการ กับทั้งนักเรียนนายร้อยนักเรียนนายดาบ ให้ได้รับเครื่องแต่งตัวเปนของหลวงจ่ายเต็มบริบูรณ์ ตามที่เสนาบดีกระทรวงกระลาโหมจักได้กำหนดะปนรเบียบโดยแน่ชัดว่าจ่ายอย่างใดเท่าใด และสิ่งของใดหมดอายุภายในเวลาเท่าใด แล้วต้องจ่ายใหม่

มาตรา ๖๐ นายทหารสัญญาบัตร์ให้ได้รับเครื่องแต่งตัวของหลวงจ่ายแต่ฉเภาะเมื่อแรกเปนนายทหารเท่านั้น กับเมื่อแรกย้ายมารับราชการในกรมกองทหารซึ่งมีเครื่องสำหรับแต่งเต็มยศผิดแปลกกับนายทหารทั่วไปหรือได้เปนนายพลขึ้นใหม่ ก็ให้ได้รับจ่ายเครื่องสำหรับแต่งเต็มยศอีกครั้ง ๑ นอกจากนั้นต้องจัดสร้างเอง

เครื่องสำหรับใช้ในการแต่งราตรีสโมสรเปิดอก ต้องจัดหาเองแต่ครั้งแรกทีเดียว ไม่จ่ายของหลวงเลย

มาตรา ๖๑ นายทหารสัญญาบัตรนอกประจำการ ไม่มีสิทธิ์ที่จะได้รับเครื่องแต่งตัวของหลวง

กำหนดโทษสำหรับผู้กระทำผิด
ต่อพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๖๒ ทหารคนใดประพฤติให้ผิดต่อพระราชกำหนดนี้ ให้ถือว่ากระทำผิดต่อยุทธวินัย

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้นายสิบพลทหารนอกประจำการแต่งตัวตัวเครื่องทหารตามพระราชกำหนดนี้ หรือตามแบบอย่างเก่าซึ่งทหารยังคงใช้แต่งเข้าสู่ราชการ เว้นแต่เมื่อเวลาระดมหรือเข้ารับราชการทหารอย่างใด ๆ ในตำแหน่งน่าที่ ๆ ต้องแต่งตัวตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๖๔ บุคคลผู้ใดหรือพวกใด บันดาที่ไม่มีอำนาจแต่งตัวด้วยเครื่องทหารบกตามพระราชกำหนดนี้ บังอาจแต่งตัวเองก็ดี หรือผู้ใดจัดหรืออุดหนุนให้ผู้ที่ไม่มีอำนาจแต่งตัวเครื่องทหารนี้ แต่งตัวด้วยเครื่องทหารอันต้องด้วยพระราชกำหนดนี้ก็ดี หรือต้องแบบอย่างเก่าซึ่งทหารยังคงใช้แต่งเข้ามาสู่ราชการก็ดี บุคคลผู้นั้นหรือพวกนั้นมีความผิดตามสมควรแก่การดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

๑. ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชศัตรู ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่ ๑ ปีถึง ๕ ปี

๒. ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชศัตรู แต่ได้กระทำใน เวลา สงคราม หรือใน เขตร์ซึ่งอยู่ในกำนาจนฎอัยการศึก ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๓ ปี

๓. ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งจำและปรับด้วยกันทั้ง ๒ สถาน

พระราชกำหนดนี้ให้ไว้ วันที่ ๒๕ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลบัดยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๓๖ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม น่า ๒๕)

ประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการ
เรื่องจัดซื้อที่ดินสำหรับใช้ในราชการทหารบก

มีพระบรมราชโองการดำรัสสั่งให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามที่กระทรวงกระลาโหมได้จัดสร้างสถานีการบินไว้ที่ตำบลดอนเมืองแล้วนั้น บัดนี้ปรากฏว่าทำเลที่ยังหากว้างขวางพอแก่การไม่ จำเปนต้องขยายให้กว้างออกไป ที่ซึ่งต้องการใหม่นั้นประกาณ ๙๗๖ ไร่ ล้วนเปนที่มีเจ้าของจำจะต้องซื้อจากเจ้าของเหล่านั้นตามราคาซึ่งเปนยุติธรรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้กำหนดการซื้อที่นั้นเปนรเบียบดังจะกล่าวต่อไปนี้

มาตรา ๑ ที่ซึ่งอยู่ติดชิด และใกล้เคียงกับทำเลสถานีการบินที่ดอนเมือง ดังปรากฏในแผนที่และทั้งได้ขีดเส้นไว้แล้วในแผนที่ณหอฐเบียรของกระทรวงเกษตราธิการนั้น ให้กระทรวงกระลาโหมมีอำนาจซื้อได้

มาตรา ๒ ในที่ซึ่งได้ขีดเส้นไว้ในแผนที่แล้วนั้น ห้ามมิให้เจ้าของที่ปลูกสร้างอะไรลงอีกนับแต่วันนี้เปนต้นไป ถ้าปลูกสร้างลงแล้วกระทรวงกระลาโลมจะไม่ให้ค่าทำขวัญในการที่จะรื้อถอนสิ่งซึ่งได้ปลูกลงไว้ดังที่กล่าวมานี้

มาตรา ๓ ให้กระทรวงกระลาโหมว่ากล่าวราคากับเจ้าของที่เหล่านี้เพื่อซื้อขายกัน ถ้าไม่ตกลงราคาแล้ว ให้ผู้ซื้อผู้ขายต่างคนตั้งคนกลางข้างละคนตีราคา ถ้าคนกลางทั้งสองคนไม่ตกลงกันแล้ว ให้คนกลางทั้งสองคนนั้นเลือกผู้ชี้ขาดคนหนึ่งตัดสิน ผู้ชี้ขาดตัดสินประการใดแล้ว ให้เป็นเสร็จเด็ดขาด ถ้าคนกลางทั้งสองไม่ตกลงกันได้ในการตั้งบุคคลเป็นผู้ชี้ขาด ก็ให้อธิบดีศาลฎีกาเป็นผู้ตั้งผู้ชี้ขาด

มาตรา ๔ ในเวลาที่ว่าราคากันยังไม่ตกลงนั้น ถ้ากระทรวงกระลาโหมต้องการเข้าใช้ที่ก็ให้กระทรวงกระลาโหมมีอำนาจเข้าใช้ได้เมื่อได้บอกให้เจ้าของทราบล่วงหน้าในเวลาสมควร

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

มีพระบรมราชโองการดำรัสสั่งให้ประกาศทราบทั่วกันว่า กระทรวงกระลาโหมต้องการที่ดินริมสถานีรถไฟบ้านม้า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเนื้อที่ประมาณ ๒๒๑ ไร่ เพื่อใช้ในราชการทหารบก แต่ที่บริเวณนี้เป็นที่มีเจ้าของ จำจะต้องซื้อจากเจ้าของเหล่านั้นตามราคาที่เป็นยุติธรรม จึงตรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้กำหนดการซื้อที่นี้เป็นระเบียบดังจะกล่าวต่อไปนี้

มาตรา ๑ ที่ริมสถานีรถไฟบ้านม้า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังที่ปรากฏขีดเส้นไว้แล้ว ในแผนที่ณหอฐเบียรของกระทรวงเกษตราธิการนั้น ให้กระทรวงกระลาโหมมีอำนาจซื้อได้

มาตรา ๒ ในที่ซึ่งได้ขีดเส้นไว้ในแผนที่แล้วนั้น ห้ามมิให้เจ้าของที่ปลูกสร้างอะไรลงอีกนับแต่วันนี้เป็นต้นไป ถ้าปลูกสร้างลงแล้วกระทรวงกระลาโหมจะไม่ให้ค่าทำขวัญในการที่จะรื้อถอนสิ่งซึ่งได้ปลูกสร้างลงไว้ดังที่กล่าวมานี้

มาตรา ๓ ให้กระทรวงกระลาโหมว่ากล่าวราคากับเจ้าของที่เหล่านี้เพื่อจะได้ซื้อขายกัน ถ้าไม่ตกลงราคาแล้ว ให้ผู้ซื้อผู้ขายต่างคนตั้งคนกลางข้างละคนตีราคา ถ้าคนกลางทั้งสองคนไม่ตกลงราคากันแล้ว ให้คนกลางทั้งสองคนนั้นเลือกผู้ชี้ขาดคนหนึ่งตัดสิน ผู้ชี้ขาดตัดสินประการใดแล้วให้เป็นเสร็จเด็ดขาด ถ้าคนกลางทั้งสองคนไม่ตกลงกันได้ในการตั้งบุคคลเป็นผู้ชี้ขาด ก็ให้อธิบดีศาลฎีกาเป็นผู้ตั้งผู้ชี้ขาด

มาตรา ๔ ในเวลาที่ว่าราคากันยังไม่ตกลงนั้น ถ้ากระทรวงกระลาโหมต้องการเข้าใช้ที่ ก็ให้กระทรวงกระลาโหมมีอำนาจเข้าใช้ได้เมื่อได้บอกให้เจ้าของทราบล่วงน่าในเวลาสมควร

ประกาศมาณวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม น่า ๗๓)

พระราชบัญญัติเพิ่มเติม

การเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒

มีพะบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ข้อความในพระราชบัญญัติลักษณการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ซึ่งยกเว้นเงินรัชชูปการให้แก่บุคคลบางจำพวกที่รับราชการเปนทหาร ตำภูธร ตำรวจพระนครบาลนั้น ยังไม่แจ่มแจ้งในตอนที่บุคคลเหล่านี้ เมื่อปลดเปนกองหนุนแล้ว ได้รับพระราชทานยศฝ่ายพลเรือน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้แก้ไขความในมาตรา ๕ ข้อ ๒ ที่ได้ประกาศไปแล้วนั้น โดยใช้ข้อความที่กล่าวต่อไปนี้แทนตั้งแต่บัดนี้เปนต้นไป

มาตรา ๕ ข้อ ๒ ทหารบก ทหารเรือ ตำรวจภูธร ตำรวจพระนครบาล ที่ประจำการ แลในระหว่างที่อยู่ในกองหนุนชั้นที่ ๑ กองหนุนชั้นที่ ๒ ประเภทที่ ๑ กองหนุนชั้นที่ ๓ ประเภทที่ ๑ หรือที่ได้รับราชการประจำกรม แลกองหนุนตามที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ครบบริบูรณ์ตามกำหนด แล้วปลดพ้นราชการทหารประเภทที่ ๑

การยกเว้นในข้อ ๒ ที่กล่าวข้างบนนี้ ไม่นับพวกข้าราชการชั้นนายที่มียศสัญญาบัตร์ หรือเทียบยศเสมอด้วยนายทหารสัญญาบัตร์หรือคนกองหนุนที่เข้ารับราชการพลเรือน ได้รับพระราชทานยศเสมอด้วยยศสัญญาบัตร์ของนายทหาร

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม น่า ๗๖)

ประกาศจัดซื้อที่สร้างคุก

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า การที่จะจัดสร้างคุกขึ้นใหม่ให้สมควรแก่กาลสมัยในที่ตำบลบางขวางฝั่งตวันออก อำเภอตลาดขวัญ จังหวัดนนทบุรี อันได้มีประกาศลงวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๔๘ (ศก ๑๒๔) ให้เจ้าพนักงานกระทรวงยุติธรรม แล กระทรวงนครบาล พร้อมกันจัดซื้อที่ดินไว้ครั้งหนึ่ง ซึ่งเปนการสำเร็จเสร็จไปตามประกาศลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๗ แล้วนั้น

บัดนี้มีความจำเปนจะต้องจัดซื้อที่ดินเพิ่มเติมในตำบลบางขวาง และบางเพรก จังหวัดนนทบุรี ขยับต่อจากที่ซื้อไว้เดิมทางข้างทิศเหนือลำน้ำขึ้นไปอีก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เสนาบดีกระนครบาลจัดเจ้าพนักงานในกรมราชทัณฑ์ พร้อมด้วยเจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่เปนผู้จัดซื้อที่ ตามราคาธรรมดาที่ราษฎรซื้อขายกันในท้องที่นั้นอยู่ณบัดนี้ ถ้าเจ้าของที่รายใดว่าราคาเกินกว่าที่ซื้อขายกันตามธรรมดาแล้วให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะกำหนดราคาซื้อตามราคาที่ซื้อขายกัน สุดแล้วแต่พื้นที่ แลผลประโยชน์ในที่ตำบลนั้น ถ้าเจ้าของที่เห็นว่าราคาที่เจ้าพนักงานกำหนดให้ยังไม่สมควร จะ

ขอให้ตั้งคนกลางกำหนดราคาก็ได้ ให้เจ้าของที่กับเจ้าพนักงานตั้งคนกลางข้างละคนเปนผู้ชี้ขาดในราคาที่นั้น คนกลางตกลงกันอย่างไรก็ให้จัดซื้อตามราคาที่ตกลงกันนั้น ถ้าคนกลางทั้งสองฝ่ายปฤกษาไม่ตกลงกันก็ให้เลือกตั้งผู้ชี้ขาดอีกคนหนึ่ง ผู้ชี้ขาดตัดสินอย่างไรให้ถือเอาราคานั้นเปนราคาซื้อขายกัน

ถ้าจะมีการอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวไว้ในประกาศนี้ ให้เจ้าพนักงานดำริห์วินิจฉัย แลจัดการไปตามประกาศจัดซื้อที่สร้างทางรถไฟสายเหนือ ซึ่งลงในราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๘ มิถุนายน ร.ศ. ๑๒๑ น่า ๑๒๒ นั้น

ประกาศมาณวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑ มิถุนายน น่า ๗๘)

ประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติห้ามใช้วิทยุโทรเลข ในเวลาสงคราม พ.ศ. ๒๔๕๗

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ตามความในประกาศพระบรมราชโองการลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๗ ว่าในเวลาที่ยังมีสงครามอยู่ต่อไปนั้น บรรดาเรือค้าขาย ทั้งหลายของประเทศซึ่งทำสงครามอยู่ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ใช้หรือตั้งเครื่องอย่างใดอย่างหนึ่งสำหรับใช้วิยุโทรเลข หรือวิทยุโทรศัพย์ จนตลอดเวลาที่เรือนั้นอยู่ในน่านน้ำสยาม

ด้วยเหตุประเทศสยามได้เลิกจากความเป็นกลาง แลได้เข้ากระทำสงครามร่วมมือกับฝ่ายสัมพันธมิตร์แล้ว

และด้วยเหตุว่า มีความปรารภที่จะยอมอนุญาตุให้บรรดาเรือค้าขายทั้งหลายของประเทศที่เป็นสัมพันธมิตร์ แลบรรดาเรือค้าขายทั้งหลายของประเทศที่เป็นกลาง ใช้เครื่องวิทยุโทรเลขในน่านน้ำในพระราชอาณาเขตร์นี้ ไม่จำต้องคิดถึงสภาพแห่งการสงครามจะยืดยาวไปเพียงใด แต่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตาม

ข้อความแห่งกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ. ๒๔๕๗ แลกฎข้อบังคับต่างๆ ซึ่งเปนส่วนของกฎหมายที่กล่าวนี้ ที่ได้นำออกใช้แล้วนั้น

เพราะเหตุฉนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ในเวลาที่ยังมีสงครามอยู่ต่อไปนั้น ให้บรรดาเรือค้าขายทั้งหลายของประเทษที่เปนสัมพันธมิตร์ แลของประเทศที่เปนกลาง ใช้หรือติดตั้งเครื่องใด ๆ สำหรับใช้การวิทยุโทรเลขในน่านน้ำสยามได้แต่การติดตั้งเครื่องนั้น ต้องกระทำให้ถูกต้องตามข้อความในกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ. ๒๔๕๗ แลกฎข้อบังคับที่ได้ออกประกาศให้ใช้นั้นทุกประการ ส่วนข้อความอันใดในพระราชบัญญัติลงวันที่ ๑๗ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๗ ที่ขัดกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ให้ยกเลิกเสีย

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๔ มิถุนายน น่า ๘๑)

กฎเสนาบดีกระทรวงคมนาคม
ว่าด้วย

การออกใบอนุญาตใช้วิทยุโทรเลขบนเรือกำปั่น การออกประกาศนียบัตร์ให้แก่คนทำการใช้เครื่องวิทยุโทรเลข การกำหนดค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตแลประกาศนียบัตร์ แลการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมส่งคำวิทยุโทรเลข บนบก สถานีฝั่งทเลแลในเรือกำปั่น

ตามความในมาตรา ๕ แลมาตรา ๑๓ แห่งกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ. ๒๔๕๗ ว่าให้เสนาบดีมีอำนาจออกใบอนุญาตตั้งเครื่องแลใช้เครื่องวิทยุโทรเลขบนเรือกำปั่นค้าขายที่ใช้ธงไทย ออกกฎข้อบังคับว่าด้วยความรู้ของคนทำการใช้เครื่องจะต้องมีเพียงไร แลกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมส่งข่าววิทยุโทรเลขบนบก สถานีฝั่งทลแลในเรือกำปั่นกฎข้อบังคับของเสนาบดีอย่างว่ามานี้ เมื่อได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแลลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้เปนอันใช้ได้เหมือนเปนส่วนหนึ่งของกฎหมายนี้ด้วย

บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เสนาบดีกระทรวงคมนาคมออกกฎข้อบังคับวางรเบียบการดังนี้

ข้อ ๑ การใช้เครื่องวิทยุโทรเลขในเรือกำปั่นค้าขายใดๆที่ใช้ธงไทยนั้น จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อความในหนังสือสัญญาสากลแลข้อบังคับละเอียดที่ติดท้ายสัญญา ว่าด้วยวิทยุโทรเลข ซึ่งทำกันที่กรุงลอนดอนณวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ แลกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ ๒๔๕๗ แลข้อเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งจะได้ออกต่อไป กับกฎข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งเสนาบดีกระทรวงคมนาคมจะได้ประกาศให้ใช้เปนครั้งคราวสืบไป โดยอำนาจแห่งกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ. ๒๔๕๗ นั้น

ข้อ ๒ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดใช้วิยุโทรเลขในเรือกำปั่นค้าขายใด ๆ ภายในน่านน้ำสยามโดยอาการซึ่งจะกระทำให้เปนการรบกวนไม่สดวกหรือขัดขวางต่อ

ก. การอาณัติสัญญาของทหารเรือ หรือทหารบก

ข. การส่งคำวิยุโทรเลขระหว่างสถานีวิทยุโทรเลขอื่น ๆ ที่ได้ตั้งขึ้นแล้วโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๓ เรือกำปั่นค้าขายใดๆ ที่ใช้ธงไทย เมื่อจะติดตั้งเครื่องวิทยุโทรเลขขึ้นใช้ในเรือ ต้องยื่นคำร้องขออนุญาตต่อเสนาบดีกระทรวงคมนาคมก่อน ตามแบบ ก. ในใบต่อท้ายตอนที่ ๑ ซึ่งมีอยู่ท้ายกฎเสนาบดีนี้ ถ้าเสนาบดีกระทรวงคมนาคมเห็นว่า เครื่องที่ได้แสดงในคำขอร้องนั้น เมื่อได้ติดตั้งสำเร็จ

แล้วจะสามารถใช้ได้ตามความต้องการดังกล่าวไว้ในข้อ ๔ ก. แห่งกฎเสนาบดีนี้แล้วจะได้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบ ข. ในใบต่อท้ายตอนที่ ๑ ซึ่งมีอยู่ท้ายกฎเสนาบดีนี้ เมื่อผู้ขออนุญาตได้ติดตั้งสำเร็จแล้ว ต้องแจ้งความให้เสนาบดีกระทรวงคมนาคมทราบ เพื่อได้มีคำสั่งให้เจ้าน่าที่ตรวจตราดู ถ้าถูกต้องด้วยลักษณเปนที่เรียบร้อยพอใจแล้ว เสนาบดีกระทรวงคมนาคมจึงจะได้ออกใบ อนุญาตให้เรือกำปั่นนั้นใช้เครื่องวิทยุโทรเลขตามแบบ ค. แลผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามข้อความที่มีอยู่ในใบอนุญาตนั้นให้ถูกถ้วนจงทุกประการ ใบอนุญาตสำหรับใช้เครื่องนี้ออกให้เช่นนี้ นับแต่วันที่ได้อนุญาตมาจนถึงวันที่ ๓๑ ของเดือนมีนาคมเปนหมดยายุ เมื่อพ้นไปแล้วจะขอต่อเวลาอีกก็ได้ แต่ต้องร้องขอภายในกำหนด ๑ เดือนนับตั้งแต่วันสิ้นอายุของใบอนุญาตฉบับเดิมเปนต้นไป ใบอนุญาตติดตั้งเครื่องแลใช้เครื่องเช่นว่ามานั้น จะได้ทำขึ้นเปนอย่างละ ๒ ฉบับ เพื่อรักษาไว้ณกระทรวงคมนาคม ๑ ฉบับ แลมอบให้แก่ผู้รับอนุญาตไป ๑ ฉบับ

ข้อ ๔ เสนาบดีกระทรวงคมนาคม จะไม่ออกใบอนุญาตตั้งเครื่องแลใช้เครื่องวิทยุโทรเลขให้แก่เรือกำปั่นใด ๆ เว้นไว้แต่จะมีความพอใจแล้วว่า

ก. เครื่องวิทยุโทรเลขนั้น จะใช้ได้ถูกต้องตามข้อความในหนังสือสัญญาสากล แลข้อบังคับละเอียดที่ติดท้ายหนังสือสัญญาว่าด้วยวิทยุโทรเลขซึ่งทำกันที่กรุงลอนดอน วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ แล

ข. พนักงานใช้เครื่องวิทยุโทรเลขนั้นเปนผู้มีความรู้ความสามารถตรงตามข้อกำหนดแห่งกฎข้อบังคับเหล่านี้ แลมีประกาศนียบัตร์ตามที่ได้บัญญัติไว้ด้วยข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ เรือกำปั่นทุกลำ ถึงแม้ว่าเปนของเจ้าของเดียวกันก็ต้องมีใบอนุญาตสำหรับตั้งเครื่องแลใช้เครื่องวิทยุโทรเลขประจำเฉภาะลำเรือทุกลำ

ข้อ ๖ ค่าธรรมเนียมสำหรับออกใบอนุญาตใช้เครื่องในเรือกำปั่นนั้นกำหนดราคาฉบับละ ๕ บาท แลค่าต่ออายุของใบอนุญาตฉบับละ ๕ บาททุกคราวไป

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดผู้หนึ่งทำการใช้เครื่องวิทยุโทรเลขในเรือกำปั่นค่าขายใด ๆ ที่ใช้ธงไทย นอกจากผู้ที่มีใบประกาศนียบัตร์ชั้นที่ ๑ หรือที่ ๒ ซึ่งเสนาบดีกระทรวงคมนาคมได้ออกให้แล้ว

ข้อ ๘ เสนาบดีกระทรวงคมนาคม จะได้ออกใบประกาศนียบัตร์แสดงความสามารถสำหรับทำการใช้เครื่องตามข้อความที่มีอยู่ในใบต่อท้ายตอนที่ ๒ ซึ่งมีอยู่ท้ายกฎเสบดีนี้

ข้อ ๙ ถ้าพิศูจน์ได้ความปรากฏพอใจแก่เสนาบดีกระทรวงคมนาคมว่า ผู้หนึ่งผู้ใดที่ได้รับประกาศนียบัตรไปตามข้อบังคับนี้แล้วนั้นได้กระทำการบกพร่องโดยเจตนา หรือเลินเล่อซึ่งทำให้ผิดต่อข้อความในหนังสือสัญญาสากล แลข้อบังคับละเอียดที่ติดท้ายสัญญาว่าด้วยวิทยุโทรเลขทำที่กรุงลอนดอน ณวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ ก็ดีผิดต่อกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ. ๒๔๖๗ หรือกฎข้อบังคับของเสนาบดี หรือข้อเพิ่มเติมแลข้อเปลี่ยนแปลงใดๆ หรือข้อบังคับอื่นๆ ซึ่งจะได้ออกประกาศใช้ต่อไป เสนาบดีกระทรวงคมนาคมจะเรียกใบประกาศนียบัตร์นั้นคืนเสียก็ได้

ข้อ ๑๐ เสนาบดีกระทรวงคมนาคมมีอำนาจที่จะบังคับหรือสั่งให้เจ้าพนักงานผู้หนึ่งผู้ใดบังคับให้ผู้ถือใบประกาศนียบัตร์นั้นนำใบประกาศนียบัตร์มาคืนให้ เพื่อขีดฆ่ายกเลิกเสียตามข้อ ๙ แห่งกฎเสนาบดีนี้ ผู้ถือใบประกาศนียบัตร์ ต้องยอมกระทำตามทุกประการ

ข้อ ๑๑ ข้อความใดๆ ในกฎเสนาบดีนี้ ไม่บังคับถึงการรับส่งอาณัติสัญญาบอกเหตุภยันตรายอาจถึงการอับปางของเรือต่างๆ โดยทางวิทยุโทรเลข

ข้อ ๑๒ กำหนดอัตราค่าคำวิทยุโทรเลขส่งหรือรับจากสถานีเรือกำปั่น มีแจ้งต่อไปดังนี้

สถานีฝั่งทะเลทำการส่งหรือรับคำวิทยุโทรเลขจากเรือกำปั่นคำละ ๒๐ สตางค์ (๐.๔๐ แฟรงค์) แต่ไม่ให้น้อยกว่าฉบับละ ๒ บาท (๔.๐๐ แฟรงค์)

คำวิทยุโทรเลขที่ต้องส่งหรือรับโดยทางสายโทรเลขในพระราชอาณาจักร์อีกต่อหนึ่งนั้น จะต้องคิดค่าธรรมเนียมตามอัตราค่ารับส่งสำหรับในคำโทรเลขที่รับส่งโดยทางสายในพระราชอาณาจักร์ตามที่มีกำหนดอยู่แล้วอีกส่วนหนึ่งด้วย การคิดค่าธรรมเนียมรับส่งวิทยุโทรเลขบนบกเช่นนี้ ถ้าจะให้ส่งถึงตำบลที่นอกเขตร์โทรเลขออกไปแล้ว ก็จะต้องคิดเงินค่าใช้จ่ายจริง เช่น ค่าดวงตราไปรษณีย์แลคำนำส่งอื่น ๆ เข้าด้วยอีกส่วนหนึ่ง

ค่าธรรมเนียมวิทยุโทรเลขที่จะต้องส่งออกไป นอกพระราชอาณาจักร์นั้น จะใช้ตามอัตราระหว่างนา ๆ ประเทศที่ได้กำหนดไว้

เสนาบดีกระทรวงคมนาคมจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมอัตราเหล่านี้ แลอัตราสำหรับสถานีในเรือกำปั่นที่ได้กำหนดไว้นั้นได้ทุกเมื่อ

กระทรวงคมนาคม

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษานุประพัทธ์

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ใบต่อท้ายตอนที่ ๑

แบบเรื่องราวขอรับใบอนุญาตตั้งเครื่องแลใช้เครื่องวิทยุโทรเลขบนเรือกำปั่น

แบบ ก.

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....สำนัก.....เปนเจ้าของเรือกำปั่น.....ขอยื่นเรื่องราวรับใบอนุญาตติดตั้งเครื่องวิทยุโทรเลขบนเรือที่กล่าวมานี้ ตามแบบอัตรารายการดังจะกล่าวต่อไปนี้

อัตรารายการ

ชื่อเรือ	รัสมีปรกตินับด้วยไมล์ทะเล		นามแบบวิธีของเครื่องวิทยุโทรเลข		แรงไฟ			ถ้าใช้ไดนาโมไฟกลับให้บอกจำนวนจังหวะต่อ ๑ วินาที.
	กลางวัน	กลางคืน	ลักษณของเครื่องรับ	กระแสละลอกนับด้วยเมตร์	เครื่องกำเนิดไฟฟ้าและแรงไฟฟ้าสูงสุดที่ทำได้	กำลังไฟฟ้าอย่างมากที่เครื่องส่งโทรเลขต้องการใช้		
						กระแสไฟฟ้า	วอลเตช	
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙

เครื่องโทรเลขดังได้แสดงมาข้างบนนี้ จะได้ติดตั้งให้เสร็จในเวลา.....เดือน

(ลงนาม).....

ใบอนุญาตติดตั้งเครื่องวิทยุโทรเลข

แบบ ข.

ตามที่.....สำนัก.....ได้ยื่นคำขอต่อเสนาบดีกระทรวงคมนาคม ลงวันที่.....ขออนุญาตติดตั้งเครื่องวิทยุโทรเลขในเรือกำปั่น.....นั้น

บัดนี้เสนาบดีกระทรวงคมนาคม อนุญาตให้ติดตั้งเครื่องวิทยุโทรเลขในเรือกำปั่นที่กล่าวมานี้ ตามอัตรารายการข้างล่างนี้ได้ ให้เสร็จในกำหนด.....เดือน นับตั้งแต่วัน.....เป็นต้นไป

ชื่อเรือ	รัสมีปรกตินับด้วยไมล์ทะเล		นามแบบวิธีของเครื่องวิทยุโทรเลข		แรงไฟ			ถ้าใช้ไดนาโมไฟกลับให้บอกจำนวนจังหวะต่อ ๑ วินาที.
	กลางวัน	กลางคืน	ลักขณของเครื่องรับ	กระแสรละลอกนับด้วยเมตร์	เครื่องกำเนิดไฟฟ้าแลแรงไฟฟ้าสูงสุดที่ทำได้	กำลังไฟฟ้าอย่างมากที่เครื่องส่งโทรเลขต้องการใช้		
						กระแสไฟฟ้า	วอลเตช	
๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙

ใบอนุญาตฉบับนี้ ยังไม่อนุญาตให้ผู้รับอนุญาตใช้เครื่องจนกว่าเจ้าน่าที่จะได้ตรวจตราเสียก่อนแลเมื่อได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องประจำเรือได้แล้ว จึงจะใช้ได้

(ลงนาม).....
เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ใบต่อท้ายให้ใช้เครื่องในเรือกำปั่น ตามที่ได้กล่าวไว้ในกฎเสนาบดีข้อ ๓ นั้น แบบลักษณข้อความดังต่อไปนี้

แบบ ค.

ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ด้วยนาย.....สำนัก.....แต่นี้ต่อไปจะเรียกว่า ผู้รับใบอนุญาต มีความปราถนาจะตั้งบำรุงรักษาแลใช้เครื่องวิทยุโทรเลขในเรือกำปั่น.....ซึ่งเปนของผู้รับใบอนุญาตตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ. ๒๔๕๗

แลโดยเหตุที่ผู้รับใบอนุญาตได้ตกลงแลยินยอมจะประพฤติแลด้วยการรับใบอนุญาตฉบับนี้ ย่อมตกเปนผู้ที่อยู่ในบังคับจะต้องประพฤติแลทำการใช้ แลรักษาเครื่องวิทยุโทรเลขที่ได้อนุญาตนี้ให้ถูกต้องตามความในข้อสัญญาสากลแลข้อบังคับละเอียดที่ติดท้ายสัญญา ว่าด้วยวิทยุโทรเลข ทำที่กรุงลอนดอนลงวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ แลกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ. ๒๔๕๗ กับกฎข้อบังคับของเสนาบดีกระทรวงคมนาคมแลข้อเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงใด ๆ ซึ่งจะได้ประกาศใช้ต่อไปแล้ว

เสนาบดีกรงทรวงคมนาคมจึงออกใบอนุญาตฉบับนี้ให้แก่ผู้รับใบอนุญาต มีกำหนดให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ได้ลงในใบอนุญาตนี้เปนต้นไปจนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔..... (๑๙ ....) คืออนุญาตให้

๑. ติดตั้ง รักษาไว้แลใช้เครื่องวิทยุโทรเลขแบบที่มีนามปรากฏว่า.....ในเรือ.....เพื่อประโยชน์ดังจะกล่าวต่อไปนี้ แต่ผู้ใช้จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อความในหนังสือสัญญาสากลแลข้อบังคับละเอียดที่ติดท้ายสัญญา ว่าด้วยวิทยุโทรเลขทำที่กรุงลอนดอนณวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ แลกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ. ๒๔๕๗ กับกฎข้อบังคับของเสนาบดีกระทรวงคมนาคม แลบรรดาข้อเพิ่มเติมแลข้อเปลี่ยนแปลงใดๆ ทั้งสิ้น

๒. ส่งแลรับโทรเลขด้วยเครื่องที่อนุญาตให้ใช้นี้ ระหว่างสถานีเรือกำปั่นลำนี้กับสถานีฝั่งทะเล แลสถานีกำปั่นอื่นๆ

๓. รับเงินหรือสิ่งที่มีค่าสำหรับการใช้เครื่องที่ได้รับใบอนุญาตนี้ หรือสำหรับเปนค่าส่งหรือรับคำโทรเลขด้วยเครื่องที่กล่าวมาแล้ว ตามอัตราค่าธรรมเนียมที่มีกำหนดไว้ในกฎเสนาบดีกระทรวงคมนาคม

แลขอแจ้งให้ทราบในที่นี้ว่า ใบอนุญาตฉบับนี้ ได้ออกให้โดยผู้รับใบอนุญาตรับรองจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามลักษณแลข้อความซึ่งจะได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เครื่องที่ได้อนุญาตให้ใช้นี้ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตหรือบุคคลอื่นใช้ทำการส่งหรือรับข่าวสาส์นใดๆ นอกจากที่ได้อนุญาตไว้ในหนังสืออนุญาตฉบับนี้

ข้อ ๒ ก. ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตกระทำการรับส่งโทรเลขโดยเครื่องที่อนุญาตนี้ หรือใช้เครื่องที่อนุญาตนี้อย่างใด ๆ อันจะทำให้เป็นที่ขัดขวางต่อการอาณัติสัญญาของทหารเรือ ทหารบก หรือของสถานีวิทยุโทรเลขใดๆ ที่ตั้งขึ้นแล้วโดยชอบตามกฎหมาย

ข. ถ้าเวลาใดความปรากฏขึ้นว่า การใช้เครื่องที่อนุญาตนี้ในเรือกำปั่นลำนี้ขัดข้องกับการใช้อาณัติสัญญาของทหารเรือ ทหารบกแล้วเมื่อเสนาบดีกระทรวงคมนาคมต้องการจะให้ผู้รับใบอนุญาตปิดสถานีบนเรือกำปั่นลำนี้เสีย ผู้รับอนุญาตจะต้องปิดการใช้เครื่องที่สถานีนั้นทันที

ข้อ ๓ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามข้อแนะนำต่างๆ และกฎข้อบังคับทั้งปวงซึ่งเสนาบดีกระทรวงคมนาคมได้บัญญัติให้ใช้ทุกเมื่อไป เพื่อประโยชน์ป้องกันความขัดข้องในการใช้วิทยุโทรเลขของสถานีอื่น ๆ และเพื่อให้รู้ได้ว่าคำโทรเลขนี้มาจากเครื่องที่อนุญาตนี้ผิดกับคำโทรเลขที่มาจากสถานีวิทยุโทรเลขอื่น ๆ

ข้อ ๔ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเสียเงินค่าทำขวัญให้แก่รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กระทรวงคมนาคมและกรมไปรษณีย์โทรเลขตามจำนวนค่าเสียหาย ซึ่งจะได้เสียให้แก่คณะบริษัทหรือบุคคลตามที่เขาได้ร้องขอรับค่าเสียหายต่าง ๆ อันเกิดจากกิจการที่ผู้รับใบอนุญาตได้กระทำไป

ข้อ ๕ นอกจากที่ได้มีบังคับไว้ในหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ผู้รับอนุญาตต้องส่งคำโทรเลขด้วยเครื่องที่อนุญาตนี้ตามลำดับ เวลาที่ได้รับก่อนแลหลัง แลเก็บเงินค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่งให้ผู้ฝากได้รับความชอบธรรมเสมอหน้ากัน จะเลือกส่งโทรเลขหรือเก็บเงินค่าธรรมเนียมต่างอัตราโดยเห็นแก่หน้าบุคคลไม่ได้ เว้นไว้แต่พระราชโทรเลขหรือโทรเลขของรัฐบาลแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น จึงต้องส่งก่อน

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตเมื่อสามารถจะทำได้ต้องรับคำวิทยุโทรเลขขอให้ช่วยแลอาณัติสัญญาต่าง ๆ แห่งการอัปปางจากเรือกำปั่นแลประภาคาร แลต้องตอบคำขอแลอาณัติสัญญานั้น แล้วส่งข่าวนั้นโดยเครื่องที่อนุญาตนี้ หรือโดยวิธีใด ๆ ตามแต่ผู้รับอนุญาตจะส่งได้ ไปยังเจ้าน่าที่โดยเร็วที่สุดที่จะทำได้

ข้อ ๗ เครื่องที่อนุญาตนี้ จะใช้ได้เฉภาะบุคคลที่มีประกาศนียบัตร์ของเสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตนำข่าวต่าง ๆ อันเปนอาณัติสัญญาของทหารเรือ ทหารบก ซึ่งตนได้รู้โดยทางเครื่องไปแพร่งพรายหรือใช้เปนประโยชน์แก่บุคคลใด ๆ นอกจากเจ้าพนักงานซึ่งเปนเจ้าน่าที่อันจะต้องรับผิดชอบในเหตุการณ์นั้น ๆ

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องมีบาญชีสำหรับจดการรับส่งโทรเลขที่รับแลส่งโดยเครื่องที่อนุญาตนี้ แลบาญชีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการโทรเลขไว้ เมื่อเสนาบดีกระทรวงคมนาคมหรือผู้แทนมีความประสงค์จะตรวจตราบาญชีเหล่านั้น ก็ให้ตรวจได้ตามเวลาอันสมควรทุกเมื่อไป

ข้อ ๑๐ เสนาบดีกระทรวงคมนาคมหรือผู้แทนจะขึ้นไปตรวจดูบนเรือกำปั่นลำนี้ได้ทุกเมื่อไป แลตรวจเครื่องสำหรับรับส่งคำวิทยุโทรเลขที่ติดตั้งอยู่ในเรือกำปั่น ตลอดทั้งแบบวิธีใช้การเครื่องนั้นด้วยก็ได้

ข้อ ๑๑ เสนาบดีกระทรวงคมนาคมมีอำนาจที่จะถอนใบอนุญาตนั้นได้ไม่ว่าเวลาใด ๆ โดยมีหนังสือบอกล่วงน่า แลไม่ต้องชี้แจงเหตุผลอย่างใดเลย เมื่อครบกำหนดบอกล่วงน่าแล้ว ใบอนุญาตนั้นเปนอันใช้ไม่ได้อีกต่อไป

ข้อ ๑๒ คำแจ้งความก็ดี คำขอร้องก็ดี หรือคำอนุญาตก็ดี ซึ่งรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือเสนาบดีกระทรวงคมนาคม หรืออธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขจะส่งไปนั้น จะทำเปนหนังสือจ่าน่าซองถึงผู้รับใบอนุญาตส่งไปยังที่ทำการของผู้รับใบอนุญาต หรือส่งให้แก่นายเรือกำปั่นที่มีเครื่อง

วิทยุโทรเลขติดตั้งไว้แล้วนั้นก็ได้ ส่วนคำแจ้งความซึ่งผู้รับอนุญาตจะบอกไปนั้น ก็ต้องจัดส่งทางหนังสือเปนจดหมายลงทะเบียนไปรษณีย์จ่าน่าซองถึงเสนาบดีกระทรวงคมนาคมเช่นเดียวกัน

(ลงนาม).....

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ใบต่อท้ายตอนที่ ๒

ว่าด้วยลักษณแลแบบใบประกาศนียบัตร์วิชาใช้เครื่องวิทยุโทรเลข

๑. ใบประกาศนียบัตร์ซึ่งจะออกให้แก่คนทำการ ใช้เครื่องวิทยุโทรเลขในเรือกำปั่นค้าขายใด ๆ ที่ใช้ธงไทยนั้น เมื่อผู้ใดสอบไล่ได้ตามหลักสูตร์แล้วเสนาบดีกระทรวงคมนาคมจะเปนผู้ออกประกาศนียบัตร์ให้ตามแบบ ง. ที่ติดท้ายนี้ แลในใบประกาศนียบัตร์นั้นจะบอกให้ทราบว่าสอบไล่ได้ในวิธีเครื่องวิทยุโทรเลขชนิดไร แลเฉภาะวิธีเครื่องชนิดเดียวหรือหลายชนิด แลจะแสดงให้ทราบด้วยว่า ผู้ถือใบประกาศนียบัตร์นั้น

ก. ถ้าเปนประกาศนียบัตร์ชั้นที่ ๑ มีความสามารถที่จะส่งแลรับคำโทรเลขคำตรงโดยพังเสียงตามแบบสากลระหัสของมอร์ส

(International Morse Code) ได้ไม่ต่ำกว่า ๒๐ คำต่อ ๑ นาที (๕ อักขระนับเป็น ๑ คำ) หรือ

ข. ถ้าเป็นประกาศนียบัตร์ชั้น ๒ มีความสามารถที่จะส่งแลรับคำตรงโดยฟังเสียงตามแบบสากลระหัสของมอร์ส (International Morse Code) ได้ตั้งแต่ ๑๒ คำถึง ๑๕ คำต่อ ๑ นาที (๕ อักขระนับเป็น ๑ คำ) แล

ค. มีความสามารถแต่งเครื่องที่ใช้กันอยู่เป็นธรรมดาสำหรับเครื่องวิทยุโทรเลขชนิดที่เป็นแบบวิธีใด ๆ ซึ่งรู้จักกันดีอยู่แล้ว เพื่อให้เหมาะแก่ลักษณต่าง ๆ ของการ โดยไม่ต้องใช้กำลังแรงไฟฟ้ามากเกินสมควร แล

ฆ. มีความรู้ในกฎข้อบังคับต่าง ๆ เพียงพอที่จะใช้การรับส่งคำวิทยุโทรเลขได้

๒. ผู้ที่จะเข้าสอบไล่ ต้องตรอกข้อความลงในใบสมัคตามแบบ ฆ. ซึ่งติดข้างท้ายนี้ ยื่นต่อกระทรวงคมนาคม กรุงเทพ ฯ

๓. ผู้ที่เข้าสอบไล่ เมื่อสอบไล่ได้แล้ว จะต้องจัดหารูปถ่ายของตนมามอบให้แก่กระทรวงคมนาคมทุกคน ๆ ละ ๒ รูป รูปหนึ่งจะได้ติดไว้ข้างท้ายใบประกาศนียบัตร์ฉบับที่จะมอบให้แก่เจ้าของไปแลอีกรูปหนึ่งจะได้ติดไว้ในสำเนาประกาศนียบัตร์ที่เสนา

บดีกระทรวงคมนาคมจะได้ยึดไว้ รูปถ่ายเหล่านั้นเจ้าของจะต้องลงนามกำกับ แลเจ้าน่าที่จะได้ประทับตราไว้อีกด้วย เพื่อป้องกันการสับเปลี่ยน

๔. ผู้ที่จะเข้าสอบไล่จะต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมเข้าสอบคราวละ ๑๐ บาท แลผู้ที่สอบไล่ได้จะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบประกาศนียบัตร์อีก ๑๐ บาท

๕. ใบประกาศนียบัตร์ทุกฉบับ มีกำหนดใช้ได้เพียง ๕ ปี และเมื่อครบกำหนดแล้ว จะขอต่อเวลาใหม่อีก ๕ ปีก็ได้ การขอต่อเวลาใหม่เช่นนี้ถ้าภายใน ๕ ปีแรกผู้ขอได้ทำการรับส่งวิทยุโทรเลขแท้ ๆ เปนเวลาติดต่อกันเต็ม ๓ ปีเปนอย่างน้อย ก็ไม่ต้องเข้าสอบไล่ใหม่ มิฉนั้นจะต้องให้เข้าสอบไล่ใหม่ แลต้องเสียค่าธรรมเนียมเต็มตามความในข้อ ๔ อีกด้วย แลค่าออกใบประกาศนียบัตร์ต่ออายุใหม่เปนราคาเท่ากับ ค่าสอบไล่ แลค่าออกใบประกาศนียบัตร์คราวก่อน

๖. ถ้าผู้เข้าสอบไล่สอบวิชาได้ตามหลักสูตร์แล้ว ผู้นั้นจะต้องทำใบรับรองว่า ตนจะปกปิดความลับที่ได้ทราบจากข่าววิทยุโทรเลขในเวลาทำการตามน่าที่

แบบ ฆ.

ใบสมัคเข้าสอบไล่ ขอรับใบประกาศนียบัตร์ชั้นที่..... สำหรับเปนผู้ทำการใช้เครื่องวิทยุโทรเลข

๑. นาม.....

๒. ที่อยู่.....

๓. เกิดที่ใด.....ปีใด.....

๔. สัญชาติ.....

๕. แบบวิธีเครื่องวิทยุโทรเลข ผู้สมัคมีความประสงค์จะให้สอบ.....

ข้าพเจ้า ผู้มีนามในท้ายใบสมัคนี้ ขอสมัคเข้าสอบไล่สำหรับใบ ประกาศนียบัตร์ ความ รู้ เปนผู้ใช้ เครื่องวิทยุโทรเลขตามกฎข้อบังคับของกระทรวงคมนาคม แลข้อสัญญาว่าถ้าสอบไล่ได้แล้ว ข้าพเจ้าจะปฏิบัติการในน่าที่ของข้าพเจ้าให้ถูกต้องตาม หนังสือสัญญาสากลแล ข้อบังคับละเอียด ที่ติดท้ายสัญญาว่าด้วยวิทยุโทรเลข ทำที่กรุงลอนดอนณวันที่ ๕ กรกฎาคม พ. ศ. ๒๔๕๕ แลกฎหมายวิทยุโทรเลข พ.ศ. ๒๔๕๗ กับกฎข้อบังคับต่างๆ ที่ได้ออกใช้แล้ว แลบรรดาข้อเพิ่มเติมแลข้อเปลี่ยนแปลงกฎข้อบังคับใด ๆ ซึ่งจะออกใช้ต่อไป

(ลงนาม).....

แบบ ง.

ใบประกาศนียบัตร์ชั้นที่.....

ด้วยได้สอบความรู้นาย.....สำหรับจะเปนผู้ทำการใช้เครื่องวิทยุโทรเลข ตามกฎข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งได้ออกใช้แล้วนั้น นาย.....สอบไล่ได้

จึงขอแสดงต่อไปในน่าที่นี้ว่า นาย.....ที่กล่าวมานี้มีความสามารถทำการรับส่งโทรเลขคำตรง โดยฟังเสียงตามแบบสากลรหัสมอร์สได้.....คำต่อ ๑ นาที (๕ อักขระนับเปนคำหนึ่ง) แลมีความสามารถเทียบเครื่องอย่างที่ใช้อยู่ตามธรรมดาในวิธี.....ของวิทยุโทรเลข เพื่อให้เหมาะแก่ลักษณต่าง ๆ ของการงาน โดยไม่ต้องใช้กำลังแรงไฟฟ้ามากเกินสมควร แลมีความรู้ในกฎข้อบังคับต่าง ๆ พอเพียงแก่การรับส่งคำวิทยุโทรเลขได้

โดยเหตุนี้ จึงได้ออกประกาศนียบัตร์ชั้นที่.....ให้แก่นาย.....ที่กล่าวมานี้ เมื่อรับประกาศนียบัตร์นี้ นาย.....รับรองจะกระทำกิจการอันเกี่ยวข้องกับน่าที่ของตนให้ถูกต้องตามข้อความในหนังสือสัญญาสากลแลข้อบังคับละเอียดที่ติดท้ายสัญญา ว่าด้วยวิทยุโทรเลขทำที่กรุงลอนดอน ณวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๕ แลกฎหมายวิทยุโทรเลข พ. ศ. ๒๔๕๗ ทั้งกฎข้อบังคับที่ได้ใช้แล้วกับบรรดาข้อเพิ่มเติมแลข้อเปลี่ยนแปลงทั้งปวงในข้อใด ๆ เหล่านี้ ซึ่งจะได้ประกาศใช้ต่อไปภายน่า

(ลงนาม).....

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

ข้างล่าง

นาม.....

ที่อยู่.....

เกิดที่ใดวันใด.....

สัญชาติ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองต่อไปว่า ข้าพเจ้าจะปกปิดความลับที่ได้ทราบจากข่าววิยุโทรเลขในเวลาทำการตามน่าที่

.....

รูปถ่าย

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์เอก เจ้าพระยาวงษานุประพัทธ์

เสนาบดีกระทรวงคมนาคม

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๔ มิถุนายน น่า ๘๑)

ประกาศห้ามไม่ให้เข้าออกไปนอกพระราชอาณาเขต โดยมิได้รับอนุญาต

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ด้วยมีเหตุสมควรที่จะวิตกว่าเข้าจะไม่พอใช้ในบ้านเมือง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติดังมีข้อความต่อไปนี้ไว้ เพื่อที่จะได้มีเข้าอยู่ในพระราชอาณาเขตพอใช้เป็นอาหารของอาณาประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑ เมื่อครบกำหนดเดือนหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้แล้ว ห้ามไม่ให้บรรทุกเข้าออกไปนอกพระราชอาณาเขต เว้นไว้แต่จะได้กระทำตามในพระราชบัญญัตินี้

ข้อ ๒ บรรดาผู้ที่จะบรรทุกเข้าออกไปนั้น ให้มาจดทะเบียนที่สำนักงานของเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราเข้า ผู้ซึ่งมีอำนาจจะเรียกให้ผู้มาขอจดทะเบียนนั้นยื่นข้อความที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายเข้าที่เกี่ยวกับถานะของตน แลที่เกี่ยวกับจำนวนเข้าของตนอันมีอยู่นั้นได้ตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นสมควรที่จะเรียกนั้นทุกประการ

ให้จดทะเบียนเฉภาะแต่ผู้ซึ่งได้เคยทำการบรรทุกเข้าออกไปก่อนวันที่ลงไว้ในประกาศนี้กายในกำหนดสามปีเท่านั้น เว้นไว้แต่เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราเข้าจะเห็นมีเหตุสมควรที่จะจดผู้อื่นนอกจากที่กล่าวนี้ไว้ก็จดได้

ข้อ ๓ บรรดาผู้บรรทุกเข้าออกไปทั้งหลาย ซึ่งได้ทำสัญญาในการที่จะบรรทุกเข้าออกนั้นเลผู้ซึ่งได้ซื้อเข้าเลขายเข้าเพื่อบรรทุกออกไปนั้น จะต้องยื่นหนังสือหรือหลักถานอย่างอื่นที่จะเปนพยานในการสัญญา เลการซื้อขายที่ว่านี้เสียภายในกำหนดวันพุฒที่ ๑๙ มิถุนายน พ. ศ. ๒๔๖๒ หรือก่อนวันกำหนดนี้ เพื่อจะได้จดทะเบียนไว้ในสำนักงานของเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราเข้า เจ้าพนักงานผู้นั้นมีอำนาจที่จะเรียกให้ผู้บรรทุกเข้าออกเช่นว่ามานี้นำหลักถานมาพิศูจน์การขายเข้าซื้อเข้า เลสัญญานั้นได้ทุกเวลาเมื่อเห็นสมควรจะเรียก เจ้าพนักงานผู้นี้มีอำนาจที่จะให้ผู้บรรทุกเข้า ออกสำแดงให้เห็นว่าเข้าของตนมีอยู่อย่างไรเท่าไรก็ได้เหมือนกัน

ข้อ ๔ การบรรทุกเข้าออกไปนั้น จะยอมให้มีแก่ผู้บรรทุกเข้าซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้ว ซึ่งได้รับอนุญาตการบรรทุกออกไปนั้นจากเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราเข้าอีกด้วย เจ้าพนักงานผู้นี้จะออกใบอนุญาตให้หรือไม่ออกให้ก็ได้ ตามความที่เจ้าพนักงานนั้นจะพิจารณาเห็นสมควร

ข้อ ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า เข้า นั้น หมายความว่า รวมทั้งเข้าเปลือกและสิ่งซึ่งเกิดจากเข้าเปลือกที่ได้ซ้อมสีนั้น คำที่ว่าผู้บรรทุกเข้าออกไปนั้น หมายความว่า พ่อค้า หรือลูกค้าผู้บรรทุกเข้าออกไปเท่านั้น

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๓ มิถุนายน น่า ๑๐๒)

ประกาศตั้งเจ้าพนักงานการกำกับตรวจตราเข้า

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติวันที่ ๑๒ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ห้ามมิให้บรรทุกเข้าออกไป เว้นไว้แต่ตามข้อความในพระราชบัญญัตินั้น บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศตั้งตำแหน่งน่าที่ดังนี้

๑ เพื่อที่จะได้บังคับบัญชาตามพระราโชบายในการกำกับตรวจตรานั้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตั้งกรรมการกำกับตรวจตราเข้าขึ้นกองหนึ่ง กรรมการนี้มีจำนวน คือ

พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

เจ้าพระยายมราช เสนาบดีกระทรวงนครบาล

เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ดับละยู. เย. วิลเลียมซัน เอสไควร์ ที่ปฤกษากระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ดับละยู. เอ. แกรม เอสไควร์ ที่ปฤกษากระทรวงเกษตราธิการ

พระยาอินทรมนตรี อธิบดีกรมสรรพากร
พระยามโนปกรณ์นิติธาดา สมุหพระนิติศาสตร์

๒ ให้พระยาอินทรมนตรี เป็นเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราเข้าในพระราชอาณาจักร์ตั้งแต่วันนี้สืบไป แลให้พระยาอินทรมนตรีมีอำนาจทุกอย่างที่จำเป็นจะต้องมี เพื่อที่จะได้กระทำการให้เต็มตามน่าที่ของผู้กำกับตรวจตราเข้า ดังว่าไว้ในพระราชบัญญัติซึ่งกล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น

๓ ให้กรรมการกำกับตรวจตราเข้านั้น มีอำนาจตั้งแต่งพนักงานทั้งหลายที่จะได้กระทำการตามน่าที่ทั้งปวง หรือแต่เฉภาะอันใดอันหนึ่งในน่าที่ของผู้กำกับตรวจตราเข้าในหัวเมือง พนักงานเหล่านี้เมื่อได้รับตำแหน่งแล้ว จะได้กระทำการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราเข้าในพระราชอาณาจักร์นั้นทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๓ มิถุนายน น่า ๑๓๔)

ประกาศพระบรมราชโองการ
ตั้งตำแหน่งผู้สำเร็จราชการมหาดเล็ก

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริห์ว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้จัดระเบียบบังคับบัญชาการกรมมหาดเล็กทั่วไป โดยมีสภาสำหรับรวบยอดการบังคับบัญชาทั่วไป เรียกว่าสภาจางวางกรมมหาดเล็กมีจางวางเปนกรรมการรับผิดชอบบังคับบัญชาสรรพราชกิจน้อยใหญ่ในใน กรมขึ้น และกรม สมทบทั้งปวง ทั่วไป ไม่มีกำหนดกี่นายแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งขึ้น และแม้ว่าจะสั่งการใด ๆ จางวางซึ่งเปนกรรมการสภาจะต้องรู้เห็นด้วยกันทุกแพนกดังนี้ กระทำให้ราชการของกรมมหาดเล็กต้องเนิ่นช้าไปบ้างเกินกว่าที่ควร จางวางผู้ซึ่งเปนกรรมการจึงได้ผ่อนผันอนุโลมไปเพื่อความสดวก คือมอบอำนาจและสิทธิ์ที่จะสั่งการให้แก่กรรมการคนหนึ่งคนใดบังคับบัญชาสั่งการไปโดยลำพัง กิจการก็ดำเนินไปโดยความเรียบร้อยตลอดมา จึงเปนเหตุแสดงให้ทรงสังเหตุ เห็นชัดว่าวิธีการปกครองกรมมหาดเล็กอย่างที่ตั้งเปนสภาจางวางมีจางวางเปนกรรมการบังคับบัญชาการ ขึ้นแล้วและใช้อยู่ในเวลานั้นนั้น หาตรงกับลักษณที่เปนอยู่ไม่ สมควร

จะ เปลี่ยนแปลง วิธีการ ปกครองตาม ความจริง ที่เป็นอยู่ซึ่งเหมาะและเป็นประโยชน์แก่ราชการกรมมหาดเล็กสืบไป

จึงมีพระบรมราชโองการเหนือเกล้า ฯ ดำรัสสั่งว่า ให้ยกเลิกสภาจางวางกรมมหาดเล็กซึ่งใช้วิธีการ ปกครองโดย มีกรรมการรับผิดชอบหลายนายตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งขึ้นไว้เดิมนั้นเสีย และทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งตำแหน่งบังคับบัญชาการกรมมหาดเล็กขึ้นใหม่เรียกว่า ผู้สำเร็จราชการมหาดเล็ก วิธีการปกครองโดยมีผู้รับผิดชอบและบังคับบัญชาการแต่ผู้เดียวขึ้นแทนแต่บัดนี้สืบไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา ตอนพิเศษ เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๕ มิถุนายน น่า ๑๐๗)

ประกาศตั้งผู้สำเร็จราชการมหาดเล็ก

มีพระบรมราชโองการดำรัสเนื่อเกล้า ฯ สั่งว่า ตำแหน่งผู้สำเร็จราชการมหาดเล็ก ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตั้งขึ้นสำหรับบังคับบัญชาราชการกรมมหาดเล็ก แทนสภาจางวางกรมมหาดเล็กนั้น สมควรจะทรงพระกรุณาตั้งแต่งผู้ที่มีน่าที่ราชการในตำแหน่งสูงรอบรู้พระราชอัธยาศัยและพระราชนิยมเปนอันดี

บัดนี้ทรงพระราชดำริห์ว่า จางวางเอก พระยาประสิทธิ์ศุภการ อธิบดีกรมมหาดเล็ก เปนผู้ที่ทรงไว้วางพระราชหฤทัยมาตั้งแต่เมื่อยัง ดำรงพระอิศริยะยศเปนสมเด็จ พระยุพราช ตลอดมาจนทุกวันนี้สมควรที่จะรับราชการฉลองพระเดชพระคุณในตำแหน่งนี้ได้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้จางวางเอก พระยาประสิทธิ์ศุภการอธิบดีกรมมหาดเล็ก เปนผู้สำเร็จราชการมหาดเล็ก รับราชการฉลองพระเดชพระคุณแต่บัดนี้สืบไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา ตอนพิเศษ เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๕ มีนายน น่า ๑๐๘)

ประกาศ

เพิ่มเติมเครื่องแต่งกายนายเสือป่ากองเสนาหลวงรักษาพระองค์

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งให้เพิ่มเครื่องแต่งการปรกติสำหรับนายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์เฉภาะในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ซึ่งเปนเครื่องสำหรับแต่งในโอกาศลำลอง เช่นไปในงานสโมสร ไปดูงานกิฬา หรือไปดูงานมหรศพ เปนต้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้กางเกงแบบขี่ม้า และขายาวผ้าหรือสักหลาดสีขาวกระกอบกับเครื่องแบบปรกติได้เปนพิเศษ มีระเบียบแต่งกายดังต่อไปนี้

๑ หมวกแก๊บหรือหมวกหนีบอย่างเครื่องปรกติ

๒ เสื้อแบบปรกติสีกากีหรือเขียวสรวมเสื้อเชิ้ดผ้าขาว ผูกผ้าผูกคอสีกากีหรือเขียวเงื่อนกระลาลี

๓ กางเกงแบบขี่ม้าและขาขาวผ้าหรือสักหลาดสีขาว

๔ รองเท้าหนังแดงหรือผ้าใบขาว ห้ามมิให้ติดเดือย อนึ่ง เมื่อใช้เครื่องนี้แล้วไม่ต้องคาดเข็มขัดสายหนัง ทั้งนี้ให้ใช้เปนระเบียบได้ตั้งแต่บัดนี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๙ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๕ มิถุนายน น่า ๑๐๑)

ประกาศ

แก้อัตราค่าที่อนุญาตอวนรังและเฝือกรัง ในกฎเสนาบดี ว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๖

พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมพระจันทบุรีนฤนารถ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการเหนือเกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศใช้กฎเสนาบดี ว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๕๗ เป็นต้นมานั้น บัดนี้ความทราบใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า การจับสัตว์ของราษฎรด้วยเครื่องมืออวนรังและเฝือกรัง ซึ่งอนุญาตให้กระทำได้เฉภาะประทำที่นั้นมีราษฎรบางจำพวกใช้อวนรังและเฝือกรังเร่ร่อนกระทำการจับสัตว์น้ำได้ประโยชน์ในการจับสัตว์น้ำมากกว่าการตั้งเครื่องมือประจำที่ และเมื่อผู้ใดใช้เครื่องมือเที่ยวเร่ร่อนจับสัตว์น้ำแล้ว ก็เป็นช่องที่จะหลีกเลี่ยงไม่เสียเงินค่าที่อนุญาตย่อมเป็นทางได้เปรียบต่อกันอยู่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้แก้อัตราค่าที่อนุญาตจับสัตว์น้ำตามความในข้อ ๑๔ หมายเลข ๕ แห่งกฎข้อบังคับอากรค่าน้ำ

พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เสียใหม่ แลให้ถืออัตราจัดเก็บค่าเครื่องมือประเภทอวนรังแลเฝือกรังตามบาญชีท้ายประกาศนี้ ในมณฑลที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เก็บเงินอากรค่าน้ำ ส่วนมณฑลภูเก็ตให้จัดเก็บตามอัตราเดิม ทั้งนี้ตั้งแต่พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากร

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๕ มิถุนายน น่า ๑๑๒)

อัตราค่าที่อนุญาตจับสัตว์น้ำใช้ในมณฑลแลหัวเมือง ตามความในข้อ ๑๔ หมายเลข ๕ แห่งกฎข้อบังคับอากรค่าน้ำ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

เลขที่	อนุญาตทำการจับสัตว์น้ำ		รายการ	อัตราเงินอากร
	ประเภท	ชนิด		บาท
๕	เฝือกรัง	น้ำจืด. น้ำเค็ม	ประจำที่หรือไม่ประจำที่ก็ตาม	
			ใช้ในลำน้ำค่าที่อนุญาตแห่ง ๑	๑๕
			ใช้ตามทะเลปากอ่าวค่าที่อนุญาตแห่ง ๑	๒๐
	อวนรัง	น้ำจืด. น้ำเค็ม	ประจำที่หรือไม่ประจำที่ก็ตาม	
			ใช้ในลำน้ำค่าที่อนุญาตแห่ง ๑	๒๐
			ใช้ตามทะเลปากอ่าวค่าที่อนุญาตแห่ง ๑	๓๐

ประกาศกระทรวงนครบาล
พแนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๔

ด้วยได้ทราบว่าโรคร้ายชนิดหนึ่งที่ติดต่อกันได้ คือ อหิวาตกะโรคได้เกิดมีขึ้นในเมืองซัวเถา เพราะฉนั้น ขอประกาศข้าพเจ้าตามข้อความในมาตรา ๒๑๗ แห่งพระบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ว่า เมืองซัวเถาเปนเมืองท่าที่มีโรคร้ายติดต่อกันได้เกิดขึ้น

ให้เรือทุก ๆ ลำซึ่งออกจากเมืองซัวเถาในหรือภายหลังวันประกาศนี้ เมื่อเข้ามาถึงในน่านน้ำสยามแวะจอดที่ด่านตรวจป้องกันโรคร้ายที่เกาะพระ เพื่อให้เจ้าพนักงานแพทย์ตรวจ แลให้อยู่ณที่นั้น จนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตให้เข้ามา จึงจะเข้ามาได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา ตอนพิเศษ เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ มิถุนายน น่า ๑๑๕)

ประกาศ

เรื่องยุบกิ่งอำเภอประสงค์รวมกับอำเภอเมืองไชยา

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า กิ่งอำเภอประสงค์ซึ่งขึ้นอยู่กับอำเภอเมืองไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น สมควรจะยุบเลิกเสียได้แล้ว เพราะผู้คนพลเมืองน้อย การงานก็เบาบาง ลู่ทางไปมาตรวจตราระหว่างกิ่งอำเภอประสงค์กับอำเภอเมืองไชยาก็สดวกดีขึ้นกว่าแต่ก่อน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยุบกิ่งอำเภอประสงค์มารวมกับอำเภอเมืองไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่บัดนี้ได้

ศาลาว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๒๑ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๓ มิถุนายน น่า ๑๑๕)

ประกาศ
เปลี่ยนอัตราค่าภาคหลวงไม้ฟืนและไม้เผาถ่าน ในมณฑลภูเก็ต

อาศรัยอำนาจในพระราชบัญญัติรักษาป่า พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๕ ให้เสนาบดีมีอำนาจลดหย่อนหรือเพิ่มค่าภาคหลวงไม้ที่ได้กำหนดไว้ ตามแต่จะเห็นสมควร แต่อย่าให้เรียกเกินกว่า ๑๐๐ ละ ๑๐ แห่งราคาไม้นั้น

เพราะเหตุที่อัตราค่าภาคหลวงไม้ฟืนหรือไม้เผาถ่านในมณฑลภูเก็ตซึ่งเก็บอยู่เวลานี้ เก็บเปนเมเตอร์สี่เหลี่ยมลูกบาสก์ละ ๒๕ สตางค์เหมือนกันทุกจังหวัด ยังไม่เหมาะ ด้วยเหตุว่าราคาฟืนที่จำหน่ายในจังหวัดนั้น ๆ ย่อมสูงต่ำต่างกัน ทั้งขึ้น ๆ ลง ๆ ไม่คงที่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนเก็บเปนอัตรา ๑๐๐ ละ ๑๐ ของราคาไม้ฟืนหรือไม้เผาถ่านนั้นเหมือนกันทุกจังหวัดตั้งแต่บัดนี้ไป

ศาลาว่าการมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๒๕ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒
(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๕ มิถุนายน น่า ๑๒๑)

พระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม

พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมว่า บัดนี้เนื้อเงินมีราคาสูงขึ้นกว่าเดิมเปนอันมาก สมควรจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติมาตราทองคำรัตนโกสินทรศก ๑๒๗ เสียบ้าง

บัดนี้จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกข้อความในมาตรา ๕ (๓) ของพระราชบัญญัติมาตราทองคำรัตนโกสินทรศก ๑๒๗ แลให้ใช้ข้อความข้างล่างนี้แทน

เหรียญปลีกเงินทุกชนิด ให้ผสมเนื้อเงินบริสุทธิ ๖๕๐ ส่วน ทองแดง ๓๕๐ ส่วน

มาตรา ๒ ให้ยกเลิกข้อความในมาตรา ๑๖ ของพระราชบัญญัติมาตราทองคำรัตนโกสินทรศก ๑๒๗ แลให้ใช้ข้อความข้างล่างนี้แทน

เหรียญกระสาปน์ทองแลเหรียญบาทนั้น ให้เปนเงินตราซึ่งเจ้าหนี้จำต้องรับโดยไม่จำกัดจำนวน แลเฉภาะชั่วคราวให้เหรียญสองสลึงเปนเงินตราซึ่งเจ้าหนี้จำต้องรับโดยไม่จำกัดจำนวนด้วยเหมือนกัน

เหรียญสลึงให้เปนเงินตราซึ่งเจ้าหนี้จำต้องรับแต่เพียงจำนวนที่มีราคา ๕ บาท เหรียญทองขาวทองแดงราคา ๑ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๒ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๖ ตอนพิเศษวันที่ ๓ กรกฎาคม น่า ๑๒๒)

ประกาศยกเว้นค่าธรรมเนียม

การจดฐเบียรล้อเลื่อนตามพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พ.ศ. ๒๔๖๐

ด้วยตามประกาศกำหนดการจดฐเบียรล้อเลื่อน ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๑ ว่าให้บรรดาเจ้าของล้อเลื่อนทุกชนิด นำล้อเลื่อนที่ใช้บนถนนหลวงในจังหวัดพระนคร ไปจดฐเบียรรับในอนุญาตต่อเจ้าพนักงานฐเบียรที่กรมพระนครบาลนั้น

บัดนี้เสนาบดีกระทรวงนครบาล ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ประกาศว่าล้อเลื่อนซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้ เมื่อได้จดฐเบียรแล้วไม่ ต้อง เสียเงินค่า ธรรมเนียม ตาม พระราชบัญญัติ ล้อเลื่อน พ.ศ ๒๔๖๐ คือ

๑. รถที่มีเครื่องกลไกสำหรับดับเพลิง

๒. รถสำหรับบดถนนในกรมศุขาภิบาล

๓. รถสำหรับบรรทุกศพของโรงพยาบาล และกรมตำรวจพระนครบาล

๔. รถสำหรับบรรทุกคนเจ็บป่วยของโรงพยาบาล แลของกรมตำรวจพระนครบาล

๕. รถสำหรับบรรทุกศพอนาถาของกุศลสถานที่ไม่ได้รับจ้าง

กระทรวงนครบาล

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๖ มกรกฎาคม น่า ๑๒๕)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออกโดยพระราชบัญญัติธนบัตร์เพิ่มเติมชั่วคราว พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ ฉบับที่ ๔

พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ขอประกาศตามความในพระราชบัญญัติธนบัตร์เพิ่มเติมชั่วคราว พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ ฉบับที่ ๔ ให้ทราบทั่วกันว่า ด้วยตามประกาศลงวันที่ ๒๗ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ เมื่อมีผู้นำธนบัตร์มาแลกเงินในกรมธนบัตร์ ได้ให้เจ้าพนักงานงดจ่ายเงินตราตามจำนวนเงินอันแจ้งอยู่ในธนบัตร์นั้นชั่วเวลา ๖ เดือน นับตั้งแต่วันออกประกาศฉบับนั้นเปนต้นไป แลบัดนี้จำเปนจะต้องเลื่อนกำหนดเวลาที่จะงดจ่ายเงินตราสำหรับธนบัตร์ให้ช้าออกไปอีก เพราะฉนั้น ในเวลาต่อไปอีก ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนต้นไป เมื่อมีผู้นำธนบัตร์มาแลกเงินณกรมธนบัตร์ เจ้าพนักงานจะงดจ่ายเงินตราตามจำนวนอันแจ้งอยู่ในธนบัตร์นั้น

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากร

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๖ กรกฎาคม น่า ๑๒๖)

ประกาศกระทรวงนครบาล
พแนกศุขาภิบาล ป้องกันไข้ทรพิษ

เสนาบดีกระทรวงนครบาล ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า การปลูกป้องกันไข้ทรพิษ แก่ราษฎรผู้ซึ่งยังมิได้ปลูกหรือที่ปลูกแล้ว แต่พ้นกำหนดพรรหนองที่จะคุ้มได้ ให้เปนไปตามพระราชบัญญัติจัดการป้องกันไข้ทรพิษ พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เพื่อป้องกันพยันตรายอันพึงจะเกิดขึ้น ตามประกาศกระทรวงนครบาล ฉบับลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๑ ซึ่งได้งดเสียชั่วคราว เพราะบังเกิดไข้ห่าวาตกะโรคขึ้นนั้น บัดนี้ห่าวาตกะโรคได้สงบลงแล้ว กรมศุขาภิบาลจะได้จัดการให้เจ้าพนักงาน ออกทำการปลูกป้องกันไข้ ทรพิษให้ แก่ราษฎร ตามบ้านเรือนในท้องที่ อำเภอจักวรรดิ์ทุกๆ ครัวเรือน มีกำหนด ๑ เดือน ตั้งแต่วันในประกาศนี้เปนต้นไป แลบรรดาผู้ที่ปลูกแล้วเมื่อครบ ๗ วัน เจ้าพนักงานจะได้ตรวจดูอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเห็นว่าขึ้นดีไม่มีอันตรายอันใดก็จะได้ออกหนังสือสำคัญให้

กำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานจะทำการ ปลูก ตรวจ ไข้ทรพิษนั้นตอนเช้าตั้งแต่ ๘ นาฬิกาก่อนเที่ยง ตอนบ่ายตั้งแต่ ๑ นาฬิกา

หลังเที่ยงถึง ๔ นาฬิกาหลังเที่ยงทุก ๆ วัน เว้นแต่วันอาทิตย์แล วันนักขัตฤกษ์แลทุก ๆ คนไม่ต้องเสียค่ายาค่าจ้างอย่างใด

ให้ผู้ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตร์ท้องที่อำเภอตามกล่าวนี้ ปลูกป้องกันไข้ทรพิษภายในกำหนดเวลา เพื่อให้การเปนไปตามพระราชบัญญัติจัดการป้องกันไข้ทรพิษ พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ นั้น

ศาลาว่าการกระทรวงนครบาล

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม น่า ๑๒๘)

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติพิกัดภาษีภายใน พ.ศ. ๒๔๖๒

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า ตามความในพระราชบัญญัติพิกัดภาษีภายใน ร.ศ. ๑๑๑ มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ราษฎรซื้อหม้อตาลสำหรับบรรจุน้ำตาลจากผู้อื่น นอกจากซื้อต่อเจ้าภาษี แลให้เจ้าภาษีทำหม้อตาลให้ได้ขนาดจุน้ำตาลได้ ๓๒ นิ้วลูกบาสก์ เผาสุกแลประทับตราของเจ้าภาษีในหม้อตาลเปนสำคัญ แล้วจำหน่ายขายให้แก่ราษฎรพันละ ๖ บาทฉนี้ ประการหนึ่ง

และตามความในพระราชกำหนดว่าด้วยภาษีน้ำตาล ร.ศ. ๑๑๖ มีว่า ราคาหม้อตาลอันต้องตามขนาดดังกล่าวมาแล้วนี้ ไม่ต้องขายให้ราคายืนอยู่ตามพิกัดในพระราชบัญญัติเดิม ให้อธิบดีกรมศุลกากรหรือข้าหลวงผู้ว่าราชการเมืองพิจารณากำหนดราคาให้เจ้าภาษี หรือ เจ้าพนักงานผู้เก็บภาษีขายให้พอควรกันกับทุนที่ลงไปในการทำหม้อตาลเปลี่ยนแปลงขึ้นลดราคาเปนคราว ๆ ตามคราวสิ่งของถูกแพง ตามควรแก่ประเทศที่ตั้งทำหม้อตาลนั้น แต่ถึงอย่างไรก็ดีอธิบดีกรมศุลกากร แลข้าหลวงผู้ว่าราชการเมืองจะ

กำหนดให้ขายหม้อตาลราคากว่าพันละ ๕ บาทขึ้นไปไม่ได้ ฉนี้ประการหนึ่ง

บัดนี้ทรงพระราชดำริห์เห็นว่า ราคาขายหม้อตาลที่กล่าวมาข้างต้นนี้ไม่คุ้มกับราคาของดิบ แลค่าแรงที่มีราคาสูงขึ้นตามความเปนไปในสมัยนี้ อีกประการหนึ่งการกำหนดราคาขายหม้อน้ำตาลนี้ ทรงพระราชดำริห์เห็นว่า สมควรจะมอบหมายให้เสนาบดี ผู้บัญชาการเปนผู้พิจารณาและกำหนดราคาจะสดวกดีกว่า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีอำนาจจัดวิธีการแลสถานที่ทำหม้อน้ำตาล และกำหนดราคาขายเปนครั้งเปนคราวตามแต่จะเห็นสมควร

๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ประกาศมานี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปี ที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๓ สิงหาคม น่า ๑๓๐)

ประกาศกรมบัญชาการคณะเสือป่า

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่ากองเสือป่ารักษาดินแดนกรุงเทพ ฯ นั้น เปนกองเสือป่าที่ตั้งอยู่ในพระนครหลวง และเปนกองที่อยู่ใกล้ชิดกับกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ เพราะฉนั้นระเบียบ การแต่งกาย ของเสือป่า กองเสนารักษา ดินแดน กรุงเทพ ฯ จึงควรดำเนินตามระเบียบของเสือป่ากองเสนาหลวงรักษาพระองค์ให้ใกล้เคียงที่สุดที่จะเปนได้ เมื่อเปนเช่นนี้จึงทรงพระราชดำริห์เห็นว่า การที่นายหมู่และพลเสือป่าในกองเสนารักษาดินแดนกรุงเทพ ฯ ใช้กางเกงขายาวในโอกาสลำลองตามอย่างกองเสนารักษาดินแดนนอก ๆ นั้นน่าจะไม่เปนคาระวะที่งดงามแท้ที่ จริง ประกาศ แก้เครื่อง แต่งตัว เสือป่า เพิ่มเติม ที่อนุญาตให้เสือป่ากองเสนารักษาดินแดนใช้กางเกงขายาวในโอกาสลำลองได้เปนพิเศษนั้น ได้มุ่งหมายจะให้ ใช้แต่สำหรับเสือป่ากองเสนารักษาดินแดนหัวเมืองชั้นนอกเช่นมณฑลภูเก็ต และมณฑลอื่น ๆ

อาศรัยดังนี้ จึงให้นายหมู่และพลเสือป่าในกองเสนารักษาดินแดนกรุงเทพ ฯ งดการใช้กางเกงขายาวเสียตั้งแต่บัดนี้ ให้คงใช้กางเกงขาสั้นไปตามเดิม และให้ ใช้คาดาเข็มขัดกับเสื้อเครื่อง

แบบให้เป็นการถูกต้องตามพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวเสือป่าซึ่งจะงดไม่คาดเข็มขัดไม่ได้เป็นอันขาด

ประกาศมาณวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

โดยกระแสร์พระราชดำรัสสั่งนายกเสือป่า

(ลงนาม) พระยาประสิทธิ์ศุภการ นายพลเสือป่า

อุปนายกเสือป่า

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓ วันที่ สิงหาคม น่า ๑๓๒)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ว่าด้วยราคาขายหม้อตาล

พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ประกาศตามอำนาจในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดภาษีภายใน พ.ศ.๒๔๖๒ ดังต่อไปนี้

๑ ตั้งแต่วันที่ประกาศนี้เป็นต้นไป ให้เจ้าพนักงานผู้มีน่าที่จำหน่ายหม้อตาลขายหม้อตาลเป็นราคาไม่เกินกว่า ๑,๐๐๐ หม้อ ต่อ ๑๒ บาท

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๐ สิงหาคม น่า ๑๓๓)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติห้ามการค้าขาย กับชนเปนศัตรู

ด้วยเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๐ ได้สั่งให้อายัติ และ จัดเลิกการ ค้าขายของบริษัทวินด์เซอร์ และห้างกอดาต และเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๐ ได้สั่งให้อายัติ และจัดเลิกการค้าขายของห้างสโมสร ข้าราชการด้วย อีกห้างหนึ่งนั้น บัดนี้ปรากฏว่าห้างกอดาตและห้างสโมสรข้าราชการเปนของบริษัทวินด์เซอร์

เพราะฉนั้นการชำระบาญชีห้างกอดาตห้างสโมสรข้าราชการซึ่งแยกกันทำอยู่นั้นให้เลิกเสีย แลให้โอนทรัพย์รายรับรายจ่ายของห้างทั้ง ๒ นี้ไปรวมชำระบาญชีด้วยกันกับบริษัทวินด์เซอร์ต่อไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๗ สิงหาคม น่า ๑๓๔)

ข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเพิ่มเงินเดือนเฉภาะตัว (ฉบับที่ ๑) พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ประกาศ แก้ไข เพิ่มเติม ข้อบังคับ เพิ่มเงินเดือนเฉภาะตัว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ดังต่อไปนี้

๑ ให้เพิ่มเติมข้อความต่อจากข้อ ๑ (ฆ) แห่งข้อบังคับเพิ่มเงินเดือนเฉภาะตัว ฉบับลงวันที่ ๘ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ดังต่อไปนี้

(ง) ข้าราชการที่ไม่ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๗ สิงหาคม น่า ๑๓๔)

ประกาศห้ามมิให้เข้าไป

หรือเดินผ่านในเขตร์ สนามยิงปืนของทหารบก

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า กระทรวงกระลาโหมได้จัดทำสนามยิงปืนขึ้นในอำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี และอำเภอหนองโดนจังหวัดสระบุรี มณฑลอยุธยา ในท้องถิ่นข้างตวันออกแห่งสถานีโคกกระเทียมทางรถไฟสายเหนือ ซึ่งจะกล่าวบ่งเขตร์แน่ชัดต่อไปข้างล่างนี้ สำหรับใช้เปนที่ฝึกหัดทหารยิงปืนใหญ่เล็กอยู่ตลอดปี ถ้าบุคคลผู้ใดเข้าไปหรือเดินผ่านหรือพาหรือปล่อยผสุสัตว์เข้าไปในบริเวณนั้นก็อาจมีอันตรายได้อย่างร้ายแรง เพราะฉนั้นจึงให้ประชาชนทั่วไปพึงทราบว่าบริเวณซึ่ง

ด้านเหนือ มีเส้นอันเริ่มแต่จุดยอดเขาผ้าขาว เหยียดตามสันเขาต่อไปทางทิศตวันตกเฉียงเหนือ จนถึงยอดเขานางประจุนต์ยอดเขาน้อย และเหยียดต่อไปทางทิศตวันตกเฉียงเหนือนั้นจนถึงยอดเขาทับควาย แล้วหักเปนมุมแล้วจึงเหยียดไปทางทิศตวันออกเฉียงใต้ จนถึงเชิงเขาสพานนาค และเหยียดต่อไปตามแนวสันเขาจนสุดเชิงเขานี้ข้างทิศใต้ เปนเขตร์

ด้านตวันตก มีเส้นอันเริ่มแต่จุดที่เชิงเขาสพานนาคข้างใต้ เหยียดไปตามเส้นทางเดิน ไปทางทิศตวันตกเฉียงใต้จนถึงเชิงบ่องามะ แล้วต่อไปตามแนวสันเขาบ่องามะเลเขาพระงามไปจนสุดเชิงเขาพระงามทางทิศตวันออก แล้วหักเปนมุมในที่นี้แล้วเหยียดตรงไปทางทิศใต้ถึงเชิงเขาน้ำโจน เปนเขตร์

ด้านใต้ มีเส้นอันเริ่มแต่จุดที่เชิงเขาน้ำโจนข้างทิศตวันตกเฉียงเหนือ แล้วต่อไปตามแนวสันเขานั้นไปทางทิศตวันออกเฉียงใต้ ผ่านยอดเขามอซึ่งอยู่ถัดไปทางตวันออก และผ่านยอดเขาพระบาทน้อยแล้ว จากที่นี้เหยียดไปหายอดเขาสามยอดแล้วไปตามแนวเส้นเขาซึ่งโค้งไปข้างตวันออกเฉียงเหนือ ถึงยอดเขาวงหรือบ่าเหยวก เปนเขตร์

ด้านตวันออก มีเส้นอันเริ่มแต่จุดที่ยอดเขาวงหรือบ่าเหยวก แล้วเหยียดไปตามแนวสันเขาทางทิศเหนือ จนบรรจบกับเส้นเขตร์ทางเหนือตรงจุดยอดเขาผ้าขาวนั้น เปนเขตร์

ดังนี้เปนบริเวณสนามยิงปืนของทหารบก ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าไปหรือผ่านบริเวณนั้น ทั้งห้ามมิให้พาหรือปล่อยผสุสัตว์เข้าไปเลี้ยงหรืออาไศรยเดินผ่านบริเวณนั้นเปนอันขาด ถ้าขืนกระทำไปแล้วได้รับอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใด จะเรียกค่าเสียหายจากเจ้าน่าที่ฝ่ายทหารมิได้เปนอันขาด

ถ้าผู้ใดมีกิจธุระจำเปนจะต้องเข้าไปในบริเวณซึ่งกล่าวมาแล้วนั้น ก็ให้ไปพูดจาหารือ ขออนุญาตต่อนายทหารผู้อำนวยการโรงเรียนปืนใหญ่ทหารบก ที่โรงทหารอันตั้งอยู่ที่เชิงเขาพระบาทน้อยนั้นเสียก่อน และการที่จะไปสู่โรงทหารนั้น ต้องไปฉเพาะตามถนนซึ่งทหารบกได้ตัดขึ้นไว้ติดต่อจากโรงทหารนั้น ถึงสถานีโคกกระเทียม แต่สำหรับผู้ซึ่งอยู่ในกรุงเทพพระมหานคร เมื่อมีกิจจะไปยังสนามยิงปืนจะพูดจาตกลงกับเจ้าน่าที่กรมจเรการปืนใหญ่ทหารบก ณศาลาว่าการกระลาโหมในพระนครก็ได้

ประกาศแต่ณวันที่ ๒๘ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๒๖

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๓๑ สิงหาคม น่า ๑๓๖)

พระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๒

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า บัดนี้เนื้อเงินยังคงมีราคาสูงขึ้น จำเป็นต้องเพิ่มราคาเหรียญบาทให้เหมาะแก่การปริวรรตระหว่างเงินแลทองคำ เพื่อรักษาไว้ซึ่งเหรียญกระสาปน์เงินที่จำหน่ายออกไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ข้อความเดิมในพระราชบัญญัติมาตราทองคำรัตนโกสินทรศก ๑๒๗ มาตรา ๓ เป็นอันยกเลิก แลให้ใช้ข้อความข้างล่างนี้แทน

" จำนวนหน่วยแห่งวิธีเงินตราสยามนั้น ให้สมมุติว่าเป็นเหรียญบาททองซึ่งมีส่วนธาตุทองคำบริสุทธิ์หนัก ๖๑ เซนติกรัม"

" ในพระราชบัญญัตินี้ เงินเหรียญบาทที่ได้ตีขึ้นตามความในพระราชบัญญัติมาตราทองคำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ แลพระราชบัญญัติก่อนๆนั้น (นอกจากชนิดที่ได้ประกาศเลิกใช้แล้ว) ให้คิดเป็นราคาเท่ากับเนื้อทองคำบริสุทธิ์หนัก ๖๑ เซนติกรัม แล

เงินเหรียญสองสลึง (ราคาครึ่งบาท) ที่ได้ตีขึ้นตามความในพระราชบัญญัติมาตราทองคำรัตนโกสินทรศก ๑๒๗ แลพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๑ ก็ให้มีราคาเท่ากับเนื้อทองคำบริสุทธิ์หนัก ๓๐๕ เซนติกรัมเช่นเดียวกันจำเพาะชั่วคราว

"เหรียญบาทบาทหนึ่ง ให้แบ่งเปนร้อยสตางค์"

มาตรา ๒ คำว่า "พิกัดเนื้อทองคำบริสุทธิ์หนัก ๑๐๐ บาท หรือ ๑๕๐๐ กรัม เปนราคา ๒๔๘๐ บาทถ้วน" ในพระราชบัญญัติมาตราทองคำรัตนโกสินทรศก ๑๒๗ มาตรา ๑๑ แล ๑๒ นั้น ให้เปลี่ยนเปนคำว่า "พิกัดเนื้อทองคำบริสุทธิ์หนัก ๑๐๐ บาท หรือ ๑๕๐๐ กรัม เปนราคา ๒๔๕๕ บาทถ้วน"

มาตรา ๓ คำว่า "เนื้อทองคำบริสุทธิ์หนัก ๕๕.๘ เซนติกรัม" ในพระราชบัญญัติมาตราทองคำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ มาตรา ๑๔ นั้น ให้เปลี่ยนเปนคำว่า "เนื้อทองคำบริสุทธิ์หนัก ๖๑ เซนติกรัม"

ประกาศมาณวันที่ ๔ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๔ กันยายน น่า ๑๓๔)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
ว่าด้วยพระราชบัญญัติมาตราทองคำ
รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ มาตรา ๑๑ แล ๑๒

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าใส่กระหม่อม ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า

ข้อความเดิมในประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ ข้อที่ ๒ นั้น เปนอันยกเลิก แลให้ใช้ข้อความข้างล่างนี้แทน

"มาตรา ๑๑ แลมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตราทองคำ ร.ศ. ๑๒๗ อันได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๒ มีความว่า

"ผู้ใดจะนำเนื้อทองคำมาส่งต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติเพื่อทำเปนเหรียญกระสาปน์ทอง ก็อาจนำมาได้ ถ้าเจ้าของเนื้อทองจะขอรับแลกเปนเหรียญกระสาปน์ทอง ก็ให้กระทรวงพระคลังพระคลังมหาสมบัติจ่ายเหรียญกระสาปน์ทองให้ หรือถ้าจะรับแลกเปนเงินตราไม่ว่าชนิดใดที่ชอบด้วยหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตราทองคำ ร.ศ. ๑๒๗ ก็ให้จ่ายให้ตามพิกัดทองคำบริสุทธิ์ หนัก ๑๐๐ บาท หรือ ๑๕๐๐ กรัม ต่อ ๒๔๕๙ บาท

"แต่การรับทองคำในกรุงเทพ ฯ ยังหาสมควรแก่เวลาไม่

"จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้คงระงับข้อความในมาตรา ๑๑ แล ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติที่กล่าวนามมานั้น อันได้แก้ไข เพิ่มเติมโดย พระราช บัญญัติ มาตรา ทองคำ เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๒ ไว้ชั่วคราวต่อไปก่อน

"ในเวลานี้ให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ คงรับทองคำทางเมืองต่างประเทศดังที่เคยมา แลให้จ่ายเงินตราที่ชอบด้วยกฎหมายทางกรุงเทพ ฯ ตามพิกัดทองคำบริสุทธิ์หนัก ๑๐๐ บาท หรือ ๑๕๐๐ กรัม ต่อ ๒๔๓๔ บาท หรือ ๑๑ บาทกับ ๘๘ สตางค์ต่อปอนด์

"ทองคำที่จะส่งให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติในคราวหนึ่ง ๆ ต้องไม่น้อยกว่า ๕๐๐๐ ปอนด์ (ห้าพันปอนด์) แลต้องส่งโดยโทรเลขให้แก่แบงก์หนึ่งแบงก์ใด หรือผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติจะแจ้งให้ผู้มีความประสงค์จะส่งทองทราบ"

ประกาศมาณวันที่ ๔ กันยายน พระพุทธศกราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๔ กันยายน น่า ๑๔๑)

ประกาศกระทรวงนครบาล
พแนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๕

ด้วยได้ทราบข่าวว่า โรคร้ายซึ่งติดต่อกันได้ คือ ไข้กาฬโรค ที่ได้เกิดขึ้นในเมืองฮ่องกง และอหิวาตกะโรคที่เกิดขึ้นในเมืองซัวเถานั้น บัดนี้ได้สงบลงแล้ว เพราะฉนั้นจึงประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ประกาศกระทรวงนครบาล พแนกป้องกันโรคร้าย ฉบับที่ ๓๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศภาคม พ.ศ. ๒๔๖๒ แลฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๒ นั้น เปนอันยกเลิกแต่วันนี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

มหาอำมาตย์ตรี พระยาศรีธรรมาธิราช

ลงนามแทนเสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๗ กันยายน น่า ๑๕๙๘)

ประกาศกรมบัญชาการคณะเสือป่า

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนขนานนามกองเสนารักษาดินแดนกรุงเก่า และกรมเสือป่ารักษาดินแดนกรุงเก่าใหม่ ดังนี้

๑. กองเสนารักษาดินแดนกรุงเก่า ให้เปลี่ยนเรียกว่า "กองเสนารักษาดินแดนอยุธยา"

๒. กรมเสือป่ารักษาดินแดนกรุงเก่า ให้เปลี่ยนเรียกว่า "กรมเสือป่ารักษาดินแดนอยุธยา"

ส่วนอักษรย่อนามกองเสนารักษาดินแดนกรุงเก่า และกรมเสือป่ารักษาดินแดนกรุงเก่า ซึ่งใช้อักษร ก.ก. อยู่นั้น ให้เปลี่ยนเปนใช้อักษร อ.ย.

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๗ กันยายน น่า ๑๗๓๔)

ประกาศกระทรวงนครบาล
พแนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๖

ด้วยได้ทราบว่าโรคร้ายชนิดหนึ่งที่ติดต่อกันได้ คือ อหิวาตกะโรคได้เกิดมีขึ้นในเมืองสิงคะโปร์ เพราะฉนั้นข้าพเจ้าขอประกาศตามข้อความในมาตรา ๒๑๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ว่า เมืองสิงคะโปร์เปนเมืองท่าที่มีโรคร้ายติดต่อกันได้เกิดขึ้น

ให้เรือทุก ๆ ลำซึ่งออกจากสิงคะโปร์ ในหรือภายหลังวันประกาศนี้ เมื่อเข้ามาถึงในน่านน้ำสยามแวะจอดที่ด่านตรวจป้องกันโรคร้ายที่เกาะพระ เพื่อให้เจ้าพนักงานแพทย์ตรวจ แลให้อยู่ณที่นั้นจนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตให้เข้ามา จึงจะเข้ามาได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ ตอนพิเศษ วันที่ ๑ ตุลาคม น่า ๑๘๖๓)

พระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๓

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า บัดนี้เนื้อเงินยังคงมีราคาสูงขึ้นเสมอ จำเปนต้องเตรียมการไว้สำหรับเพิ่มราคาแลกเหรียญบาทกับทองคำขึ้นไปอีก เพื่อรักษาไว้ซึ่งเหรียญกระสาปน์เงินที่จำหน่ายออกไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติมาตราทองคำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ มาตรา ๓ กับมาตรา ๑๑ แล ๑๒ ดังได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๒ ทั้งประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ว่าด้วยพระราชบัญญัติมาตราทองคำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ มาตรา ๑๑ แล ๑๒ ซึ่งได้ออกเมื่อวันที่ ๔ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ นั้น ให้ระงับไว้ก่อน

มาตรา ๒ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ มีอำนาจรับทองคำทางเมืองต่างประเทศดังที่เคยมา แลกำหนดที่ราคา

จ่ายเงินตราที่ชอบด้วยกฎหมายทางกรุงเทพฯ แลกทองคำนั้นโดยพิกัดใด ๆ ไม่เกิน ๑๑ บาท ๘๘ สตางค์ต่อปอนด์ตามที่จำเปนจะต้องกำหนดเพื่อรักษาไว้ซึ่งเหรียญกระสาปน์เงินอันดีขึ้นตามความในพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติมพระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๑

ทองคำที่จะส่งให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติในคราวหนึ่ง ๆ ต้องไม่น้อยกว่า ๕๐๐๐ ปอนด์ (ห้าพันปอนด์) แลต้องส่งโดยโทรเลขให้แก่แบงก์หนึ่งแบงก์ใด ซึ่งเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ จะแจ้งให้ผู้มีความประสงค์จะส่งทองทราบ

มาตรา ๓ พิกัดแลกทองคำเปนเงินตราซึ่งจะได้กำหนดเปนคราว ๆ ตามความในมาตรา ๒ นั้น ให้เสนาบดีกรรทรวงพระคลังมหาสมบัติเปนผู้ออกประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา แลให้ถือใช้แต่วันออกประกาศนั้น ๆ

ประกาศมาณวันที่ ๔ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลบัตยุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ ตอนพิเศษ วันที่ ๔ ตุลาคม น่า ๑๔๕)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ
โดยกระแสร์ความในพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๓

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าใส่กระหม่อม ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามความในพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๖๔๒ ฉบับที่ ๓ มาตรา ๒ แล มาตรา ๓ นั้น

กรมพระคลังมหาสมบัติ ที่กรุงเทพฯ จะจ่ายเงินตราอันชอบด้วยกฎหมาย เปนค่าแลกทองคำซึ่งมีผู้ส่งให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติทางต่างประเทศ ตามพิกัด ๑๐ บาทกับ ๘๘ สตางค์ (สิบบาทกับแปดสิบเก้าสตางค์) ต่อปอนด์ จนกว่าจะได้ประกาศเปลี่ยนแปลงต่อไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๔ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ ตอนพิเศษ วันที่ ๕ ตุลาคม น่า ๑๔๗)

ประกาศ
ให้ใช้กฎข้อบังคับวางระเบียบวิธีจัดการรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖ ในมณฑลนครไชยศรี เฉภาะท้องที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม อำเภอสองพี่น้อง แลอำเภอจรเข้สามพัน จังหวัดสุพรรณบุรี

ตามความในกฎข้อบังคับวางระเบียบวิธีจัดการรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖ มีว่า ถ้าจะใช้กฎข้อบังคับนี้ในมณฑล หรือจังหวัดใดเมื่อใด จะกำหนดชนิดไม้ ขนาดไม้ แลอัตราค่าภาคหลวงอย่างไรจะได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเปนสำคัญนั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ใช้ใช้กฎข้อบังคับวางระเบียบวิธีจัดการรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖ ในมณฑลนครไชยศรี เฉภาะท้องที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม อำเภอสองพี่น้อง อำเภอจรเข้สามพัน จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กันยายน พ. ศ. ๒๔๖๒ เปนต้นไป กับให้กำหนดชนิดไม้ ขนาดไม้ แลอัตราค่าภาคหลวงสำหรับมณฑลนั้นไว้ ดังบาญชีต่อประกาศนี้

ศาลาว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๕ ตุลาคม น่า ๑๔๘)

บาญชีไม้ประเภทหวงห้ามสำหรับมณฑลนครไชยศรี

ประเภทและชนิดไม้	ชื่อไม้	ขนาดเล็กที่สุดวัดโดยรอบตรงลำต้นสูงจากพื้นดิน ๑๕๐ เซ็นติมิเตอร์เป็นจำนวนเซ็นติมิเตอร์	อัตราค่าภาคหลวงมิเตอร์เหลี่ยมลูกบาสก์ละ		หมายเหตุ
			บาท	สต.	
ประเภทหวงห้ามชนิดที่ ๒	๑ เมมะเกลือ	๑๗๕	๖	—	เวลานี้ยังหามิได้ชนิดที่ ๑ ที่ควรจะหวงห้ามไม่
	๒ ไม้ฝาง	๓๕	๖	—	
	๓ ไม้แสมสาน	๗๕	๔	—	
	๔ ไม้ชิงชัน	๑๕๐	๔	—	
	๕ ไม้กะพี้เขาควาย	๑๕๐	๓	—	
	๖ ไม้สะเดาดง	๒๐๐	๒	—	
	๗ ไม้สะเดาช้าง หรือสะเดาหิน	๑๒๕	๒	—	
	๘ ไม้อินทนิน	๒๐๐	๒	—	
	๙ ไม้ประดู่	๑๗๕	๒	—	

ประเภทแลชนิดไม้	ชื่อไม้	ขนาดเล็กที่สุดวัดโดยรอบตรงลำต้นสูงจากพื้นดิน ๑๕๐ เซ็นติมิเตอร์เป็นจำนวนเซ็นติมิเตอร์	อัตราค่าภาคหลวงมิเตอร์เหลี่ยมลูกบาสก์ละ		หมายเหตุ
			บาท	สต.	
ประเภทหวงห้ามชนิดที่ ๒	๑๐ ไม้แดง	๑๗๕ ๗๕	๒	—	
	๑๑ ไม้ตะเคียน	๒๐๐	๒	—	
	๑๒ ไม้เต็ง	๑๒๕ ๕๐	๑	๕๐	
	๑๓ ไม้รัง	๑๒๕ ๕๐	๑	๕๐	
	๑๔ ไม้ซาก	๗๕	๑	๕๐	
	๑๕ ตะครอ้	๑๐๐	๑	๕๐	
	๑๖ ไม้ตะแบก	๑๕๐ ๑๐๐	๑	๕๐	

ประเภทแลชนิดไม้	ชื่อไม้	ขนาดเล็กที่สุดวัดโดยรอบตรงลำต้นสูงจากพื้นดิน ๑๕๐ เซ็นติมิเตอร์เป็นจำนวนเซ็นติมิเตอร์	อัตราค่าภาคหลวงมิเตอร์เหลี่ยมลูกบาสก์ละ		หมายเหตุ
			บาท	สต.	
ประเภทหวงห้ามชั้นที่ ๒	๑๗ ไม้มะค่าลิง	๑๕๐ / ๗๕	๑	๕๐	
	๑๘ ไม้มะค่าใหญ่	๑๕๐ / ๗๕	๑	๕๐	
	๑๙ ไม้พยอม	๑๗๕	๑	๕๐	
	๒๐ ไม้เสลาขาว	๑๕๐	๑	๕๐	
	๒๑ ไม้เสลาดำ	๑๕๐	๑	๕๐	
	๒๒ ไม้ยาง	๒๕๐ / ๗๕	๑	๕๐	
	๒๓ ไม้หว้า	๑๒๕	๑	๕๐	
	๒๔ ไม้เสียง	๑๒๕	๑	๕๐	

ประเภทแลชนิดไม้	ชื่อไม้	ขนาดเล็กที่สุดวัดโดยรอบตรงลำต้นสูงจากพื้นดิน ๑๕๐ เซ็นติมิเตอร์เป็นจำนวนเซ็นติมิเตอร์	อัตราค่าภาคหลวงมิเตอร์เหลี่ยมลูกบาสก์ละ		หมายเหตุ
			บาท	สต.	
ประเภทหวงห้ามชนิดที่ ๒	๒๕ ไม้เขว้า	๑๗๕	๑	๕๐	
	๒๖ ไม้อุโลก	๑๕๐	๑	๕๐	
	๒๗ ไม้สมอ	๑๐๐	๑	๕๐	
	๒๘ ไม้พฤกษ์	๒๐๐	๑	๕๐	
	๒๙ ไม้คาง	๒๐๐	๑	๕๐	
	๓๐ ไม้กะทุ่มหรือก้านเหลือง	๑๕๐	๑	๕๐	
	๓๑ ไม้ตะคร้ำ	๑๕๐	๑	๕๐	
	๓๒ ไม้ตะเคียนหนู	๑๗๕	๑	๕๐	
	๓๓ ไม้เหียง	๑๒๕ ๓๕	๑	๕๐	

ประเภทแลชนิดไม้	ชื่อไม้	ขนาดเล็กที่สุดวัดโดยรอบตรงลำต้นสูงจากพื้นดิน ๑.๕๐ เซ็นติมิเตอร์เปนจำนวนเซ็นติมิเตอร์	อัตราค่าภาคหลวงมิเตอร์เหลี่ยมลูกบาสก์ละ		หมายเหตุ
			บาท	สต.	
ประเภทหวงห้ามชนิดที่ ๓	๑ ไม้พวง	๑๒๕ ๓๕	๑	—	
	๒ ไม้แฉลบแดง	๑๒๕	๑	—	
	๓ ไม้ตาเสือ	๑๕๔	๑	—	
	๔ ไม้รกฟ้า	๑๒๕ ๕๐	๑	—	
	๕ ไม้ขานาง	๑๒๕ ๕๐	๑	—	
	๖ ไม้แคต่าง ๆ	๑๒๕	๑	—	
	๗ ไม้อ้อยช้าง	๑๗๕	๑	—	

ฟืนแลถ่านทุกชนิดที่ตัดแลเผาเอาไปจำหน่ายเปนสินค้า ให้เรียกค่าภาคหลวง ๑๐๐ ละ ๑๐ ของราคาฟืนแลถ่านนั้น

ประกาศ

เปลี่ยนบั้งเครื่องหมายยศนายหมู่ ในกรมพระตำรวจหลวงรักษาพระองค์

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนบั้งเครื่องหมายยศนายหมู่ในกรมพระตำรวจหลวงรักษาพระองค์ ซึ่งตามประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๐ มีกำหนดให้ใช้เปนทองปักเปนลายชัยพฤกศ์อย่างรัดแขนเสื้อชั้นพระตำรวจ ที่แขนเสื้อข้างซ้ายนั้น เปลี่ยนเปนใช้บั้งแถบสักกระหลาดสีน้ำเงินขริบริมสีแดง มีขนาดแถบบั้งกว้างกึ่งเซ็นติเมตร์ ตามตัวอย่างที่มีอยู่ที่กรมบัญชาการกระทรวงวัง ให้ใช้ติดที่แขนเสื้อข้างซ้ายเปนบั้งคว่ำ ซึ่งมีระยะห่างจากปลายแขนเสื้อขึ้นมา ๑๓ เซ็นติเมตร์

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๘ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) เจ้าพระยาธรรมาธิกรณาธิบดี

เสนาบดีกระทรวงวัง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๒ ตุลาคม น่า ๑๕๖)

ประกาศกรมบัญชาการคณะเสือป่า

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า **การตั้งยศเฉภาะชั้น**ว่าที่นายหมู่ตรีในคณะเสือป่านั้น ในการต่อไปถ้าผู้บัญชาการกองเสนาเห็นสมควรจะตั้งเสือป่าในกองเสนาของตนให้เปนยศชั้นว่าที่นายหมู่ตรีแล้ว ก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ผู้บัญชาการกองเสนาใหญ่น้อยมีอำนาจออกคำสั่งตั้งได้ แต่เมื่อได้ออกคำสั่งตั้งไปแล้วครบกำหนด ๖ เดือนเมื่อใด และว่าที่นายหมู่ตรีผู้ที่ตนได้ตั้งไปนั้น มิได้กระทำความผิดซึ่งเปนการสมควรจะขอพระราชทานยศให้เปนชั้นนายหมู่ตรีแล้ว ก็ให้ยื่นรายงานขอพระราชทานเลื่อนยศไปยังปลัดเสือป่าตามระเบียบ เมื่อได้รับอนุญาตหรือมีคำสั่ง กรมบัญชาการคณะเสือป่าออกประกาศตั้งยศแล้วจึงจะนับว่าว่าที่นายหมู่ตรีผู้นั้นเปนยศนายหมู่ตรีโดยถูกต้อง

ทั้งนี้ให้ปฏิบัติไปตามระเบียบที่กำหนดมานี้ ตั้งแต่วันที่สั่งมานี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) พระยาประสิทธิ์ศุภการ นายพลเสือป่า

อุปนายกเสือป่า

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า การให้บำเหน็ดความชอบสำหรับนายหมู่และพลเสือป่าซึ่งมีการขอพระราชทานยศให้นั้น ทรงพระราชดำริห์เห็นว่าการขอพระราชทานยศให้แก่เสือป่าต่าง ๆ นั้น ย่อมเปนเครื่องหมายแสดงความสามารถในน่าที่บังคับบัญชาของเสือป่านั้น ๆ โดยเฉภาะ ไม่ใช่สำหรับความดีความชอบอย่างอื่น ๆ รวมกัน เพราะฉนั้นเพื่อเปนเครื่องบำรุงน้ำใจของนายหมู่และพลเสือป่าที่มีความขยัน หมั่นเพียร เปนพิเศษจึงให้มีบั้งความชอบขึ้นอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่เกี่ยวกับบั้งเครื่องหมายยศและไม่มีจำกัด ว่าจะเปนกี่บั้งเปนชั้นสูงสุด สุดแต่ว่า ถ้านายหมู่หรือพลเสือป่าผู้ใดได้ทำความดีความชอบขึ้นคราวใด ก็ให้บั้งหนึ่งเปนคราว ๆ ไป จนถึงที่สุดเมื่อได้เลื่อนยศขึ้นเปนนายหมู่คือเลื่อนจากยศที่เปนอยู่ขึ้นไปเมื่อใด จึงเลิกใช้ติดบั้งความชอบที่ได้อยู่เดิม แล้วเริ่มตั้งต้นให้บั้งความชอบต่อไปใหม่ ตามที่ผู้นั้นจะได้ทำการดีมีความชอบ

บั้งความชอบที่จะให้แก่นายหมู่และพลเสือป่าตามที่ว่ามานี้ให้มีรูปสัณฐานเปนรูปบั้งคว่ำ ขนาดแถบบั้งกว้าง ๑ เซ็นติเมตร์ เปนสักหลาดสีน้ำเงิน (ขนาดยาววัดแต่ปลายบั้งข้างหนึ่งถึงปลายบั้งอีกข้างหนึ่งยาว ๗ เซ็นติเมตร์) ให้ใช้ติดที่ข้อมือเสื้อข้างซ้าย โดยห่างจากปลายข้อมือเสื้อขึ้นมาไม่เกิน ๗ เซ็นติเมตร์ และถ้ามีหลายบั้งก็ให้ติดซ้อน ๆ กันขึ้นไป

อนึ่งบังเครื่องหมายความชอบนี้ ให้บรรดาผู้บัญชากองพล กองเสนาใหญ่น้อยมีอำนาจออกคำสั่งให้แก่เสือป่าในกองเสนาของตนติดได้โดยเฉภาะ ไม่ต้องรายงานขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต

ทั้งนี้ให้ใช้บังเครื่องหมายความชอบได้ตั้งแต่วันที่สั่งมานี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) พระยาประสิทธิ์ศุภการ นายพลเสือป่า

อุปนายกเสือป่า

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒ พฤศจิกายน น่า ๒๑๕๓)

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตร์สร้างทางรถไฟหลวงต่อจาก นครราชสีมา ถึง อุบลราชธานี

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้า ฯ เจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ทราบทั่วกันว่า ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เสนาบดีกระทรวงคมนาคม สั่งกรมรถไฟหลวงให้ต่อทางรถไฟสายนครราชสีมาไปยังอุบลราชธานีอีกตอนหนึ่ง

แต่ในเวลาที่เจ้าพนักงานยังไม่ได้ตรวจ แลวางแนวทางรถไฟให้แน่นอนได้นั้น ให้กำหนดเขตร์แนวทางรถไฟตอนใหม่ซึ่งกล่าวนี้ตั้งต้นแต่นครราชสีมาไปข้ามลำน้ำมูลราวตำบลท่าช้าง เข้าเขตร์อำเภอพิมายไปยังจังหวัดบุรีรมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศีรษะเกต จนถึงอำเภอวารินทร์ชำราบในจังหวัดอุบลราชธานี ดังได้ประมาณไว้ในแผนที่ซึ่งมีอยู่ที่กระทรวงเกษตราธิการ ที่ว่าการกรมรถไฟหลวง แลที่ศาลารัฐบาลมณฑลนครราชสีมาแลมณฑลอุบลราชธานี

โดยเหตุนี้จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้กรมรถไฟหลวงเริ่มลงมือตรวจแนวทางรถไฟอันแน่นอนให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศนี้เป็นต้นไป

เพื่อให้สดวกแก่การตรวจวางแนวทาง แลการจัดซื้อที่ดินตามความจำเป็นสำหรับการก่อสร้างแลการเดินรถนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ มหาเสวกตรี พระยาศรีธรรมศกราช สมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลอุบลราชธานี ๑ มหาเสวกตรี พระยาประชาศัยสรเดช สมุหเทศาภิบาลสำเร็จราชการมณฑลนครราชสีมา ๑ อำมาตย์เอก พระยารำไพพงศ์บริพัตร์ กรมรถไฟหลวง ๑ อำมาตย์เอกพระยาคนิสันทนานุการ กรมรถไฟหลวง ๑ เปนข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดินในเขตร์ที่ได้กล่าวมาแล้วนี้มีกำหนด ๒ ปี

ในระหว่างเวลา ๒ ปีที่ได้กำหนดไว้นี้ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดจับจองที่ดินซึ่งเปนที่ว่างเปล่าไม่มีเจ้าของ ส่วนที่ดินที่มีเจ้าของก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ ห้ามมิให้เจ้าของเอาที่ดินซึ่งอยู่ในเขตร์ทางรถไฟตามปรากฏในแผนที่ซึ่งกล่าวมาแล้ว ไปยกให้หรือขายซื้อแลกเปลี่ยนกับผู้หนึ่งผู้ใด แลห้ามมิให้สร้างบ้านเรือนหรือ ปลูกต้นผลไม้ หรือทำไร่ในที่เหล่านี้ก่อนได้รับ อนุญาตเปนลายลักษณ์อักษรจากข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดินหรือผู้แทน ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดเอาที่ดินในเขตร์แนวทางรถไฟนี้ไป ลอบลักยกให้หรือขายซื้อแลแลกเปลี่ยนกับผู้หนึ่งผู้ใด หรือให้เช่าก็ดี โดยมิได้รับอนุญาตจากข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดินหรือผู้แทนแล้ว ถือว่า

การยกให้หรือขายซื้อแลกเปลี่ยน แลการให้เช่านั้น เป็นอันใช้ไม่ได้ ต้องที่ดินนั้นยังคงเป็นของเจ้าของเดิมอยู่

เมื่อกรมรถไฟหลวงต้องการที่ดินแห่งใด ๆ ที่อยู่ในเขตร์ทางรถไฟภายหลังวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดสร้างบ้านเรือนหรือปลูกต้นผลไม้ แลทำไร่ขึ้นในเขตร์แนวทางรถไฟนี้โดยไม่ได้รับ อนุญาตจากข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดิน หรือผู้แทนเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนแล้ว กรมรถไฟหลวงจะไม่ต้องใช้ค่าทำขวัญสำหรับสิ่งของที่ว่ามาแล้วนั้นแต่อย่างหนึ่งอย่างใด

ในระหว่างเวลา ๒ ปีที่ได้กำหนดไว้นี้ เจ้าพนักงานของกรมรถไฟหลวงหรือผู้มีน่าที่เกี่ยวข้องกับการทำทางรถไฟนี้ก็ดี มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปในเขตร์ทางรถไฟที่ได้กำหนดไว้นี้ได้ทุกเมื่อ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการที่เกี่ยวแก่การ ตรวจ ทำแผนที่ กะ วางแนว ทางรถไฟ อันบริบูรณ์ แลเป็นครั้งที่สุดสำหรับทางรถไฟสายที่กล่าวนี้ เช่นในการวัดระยะปักกรุย เก็บตัวอย่างศิลา ทรายแลวัดถุอื่น ๆ แต่ให้พึงเข้าใจว่าผู้ที่อยู่ในที่ดินนั้นโดยชอบด้วยกฎหมาย มีสิทธิ์จะได้รับค่าทำขวัญเพื่อทดแทนการเสียหายอันเกิดขึ้นจากการตรวจทำแผนที่สร้างทางรถไฟนั้น

ประกาศพระราชกฤษฎีกามาณวันที่ ๘ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๙ พฤศจิกายน น่า ๑๕๘)

ประกาศแก้ไขยกเลิกข้อความ
ในบางมาตราแห่งพระราชบัญญัติภาษีอากร

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามความในพระราชบัญญัติภาษีอากรต่าง ๆ ซึ่งในบางมาตราได้กำหนดอำนาจให้เจ้าพนักงานฝ่ายธุระการเอาตัวผู้ที่ไม่มีทรัพย์สมบัติที่จะเสียเงินภาษีอากรหรือไม่เสียภาษีอากรด้วยประการใด ๆ ขังใช้ทำการโยธาแทนเงินภาษีอากรนั้น ทรงพระราชดำริห์ว่า วิธีการที่ได้กำหนดอำนาจให้เจ้าพนักงานปฏิบัติเช่นนั้น ไม่เปนหนทางที่เหมาะ สมควรจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะแก่สมัยนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้แก้ไขและยกเลิกข้อความในบางมาตรา แห่งพระราชบัญญัติภาษีอากรดังนี้ คือ

พระราชบัญญัติลักษณการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธสักราช ๒๔๖๒ มาตรา ๑๑ ในตอนที่ว่า “ชายฉกรรจ์รายใด ซึ่งมีเงินรัชชูปการค้างเมื่อนายอำเภอได้จัดการไต่สวนแล้ว เห็นว่าผู้นั้นไม่มีทรัพย์สมบัติอย่างใด ที่จะยึดขายทอดตลาดได้ ดังที่ว่า

มานี้ ให้นายอำเภอมีอำนาจที่จะสั่งให้เอาตัวผู้นั้นใช้งานโยธามีกำหนด ๓๐ วัน ในระหว่างเวลาที่ทำการไต่สวนหรือทำงานโยธา ให้นายอำเภอมีอำนาจที่จะสั่งให้ขังผู้นั้นไว้ในเรือนจำหรือสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด ตามแต่เทศาภิบาลจะได้กำหนดไว้ การใช้งานโยธานั้น ไม่จำกัดท้องที่ ๆ จะให้ทำงาน" นั้นให้เลิกใช้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ส่วนข้อความอย่างอื่นในมาตรานี้ ให้คงปฏิบัติไปตามเดิม แลให้เพิ่มกำหนดบุคคลซึ่งยกเว้นไม่ต้องเสียเงินรัชชูปการตามความในมาตรา ๕ ดังนี้ "๖ คนอนาถา ไม่มีทรัพย์สมบัติอย่างใด หรือไม่มีทางทำมาหาเลี้ยงชีพ ที่จะเสียเงินตามพระราชบัญญัตินี้"

และทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เลิกใช้ข้อความตามพระราชบัญญัติลักษณเก็บเงินค่านาศก ๑๑๙ มาตรา ๑๓ ข้อ ๓ ซึ่งมีความว่า "เอาตัวผู้ซึ่งเงินค่านาค้างใช้ทำการโยธา เอาแรงใช้แทนเงินค่านาโดยอัตราวันละสลึงหนึ่ง จนกว่าจะครบจำนวนเงินที่ค้าง" และพระราชบัญญัติค่าน้ำศก ๑๒๐ มาตรา ๑๖ ข้อ ๓ ซึ่งมีความว่า "เอาตัวผู้ซึ่งเงินอากรค่าน้ำค้าง ใช้ทำการโยธา เอาแรงใช้แทนเงินอากรที่ค้างนั้น โดยอัตราวันละหนึ่งสลึง จนกว่าจะครบจำนวนเงินที่ค้างนั้น" แลพระราชบัญญัติเพิ่มเติมวิธีเก็บภาษีไร่ยาสูบศก ๑๑๙ มาตรา ๑๒ ข้อ ๓ ซึ่งมีความว่า "เอาตัวผู้ซึ่งเงินค่าภาษีไร่ยาสูบค้างใช้ทำการโยธา เอาแรงใช้แทนเงินค่าภาษีไร่ยาสูบ

โดยอัตราวันละสลึงหนึ่ง จนกว่าจะครบจำนวนเงินที่ค้าง" และพระราชบัญญัติลักษณการเก็บค่านาเกลือศก ๑๒๓ มาตรา ๑๐ ข้อ ๓ ซึ่งมีความว่า "เอาตัวผู้ซึ่งเงินค่าที่ค้าง ใช้ทำการโยธา เอาแรงใช้แทนเงินค่าที่โดยอัตราวันละหนึ่งสลึง จนกว่าจะครบจำนวนเงินที่ค้าง" นั้นเสียตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๘ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๙ พฤศจิกายน น่า ๑๖๐)

ประกาศแก้พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารเรือ มาตรา ๑๘

ที่ ๔๘/๒๔๖๒ ๐๗๓๖๖

แพนกปกครอง

ศาลาว่าการกระทรวงทหารเรือ

วันที่ ๔ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

เครื่องหมายราชองครักษ์ ในข้อ ๒ มีกำหนดไว้ว่า ก. สายไหมเหลืองสำหรับใช้ในเวลาแต่งเครื่องผ้ากากี และเวลาแต่งธรรมดาในระหว่างเรือกำลังเดินทะเล ข. สายไหมทองสำหรับใช้ในการแต่งเต็มยศครึ่งยศ แลแต่งธรรมดาในเวลาอื่น ๆ นอกจากที่ได้ว่าใน ก. บัดนี้สมควรขยายเวลาที่ใช้สายราชองครักษ์อย่างไหมเหลืองให้ทั่วไปในเวลาปรกติ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนแก้พระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวทหารเรือ มาตรา ๑๘ ข้อ ๒ ตอน ก. แลตอน ข. เปนดังนี้

ก. สายไหมเหลืองสำหรับใช้ในเวลาแต่งเครื่องสีกากี แล สีขาวทั้งเสื้อทั้งกางเกง

ข. สายไหมทองสำหรับใช้ในเวลาแต่งเต็มยศครึ่งยศ แล เวลาสรวมเสื้อกลางเสื้อน้อยเสื้อสโมสร หรือสรวมกางเกงแถบทอง แลแต่งกายอย่างไปเยี่ยมคำนับ

(ลงพระนาม) บริพัตร์

จอมพลเรือ เสนาษตี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๕ พฤศจิกายน น่า ๑๓๖)

ประกาศกระทรวงนครบาล
แผนกป้องกันโรคร้ายที่ ๓๗

ด้วยได้ทราบข่าวว่า โรคร้ายซึ่งติดต่อกันได้ คืออหิวาตกะโรคที่เกิดขึ้นในเมืองสิงคะโปร์นั้น บัดนี้ได้สงบลงแล้ว เพราะฉนั้นจึงประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ประกาศกระทรวงนครบาล แผนกป้องกันโรคร้ายฉบับที่ ๓๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๒ นั้นเป็นอันยกเลิกแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๙ พฤศจิกายน น่า ๒๒๕๖)

ประกาศ

เพิ่มอัตราเงินรัชชูปการอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดหลังสวน แลตำบลสลุย ตำบลตะเงาะ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร มณฑลสุราษฎร์ขึ้นเก็บปีหนึ่งคนละ ๕ บาท

พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมพระจันทบุรีนฤนารถ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการเหนือเกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้จัดเก็บเงินรัชชูปการในท้องที่อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดหลังสวน แลตำบลสลุย ตำบลตะเงาะ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพรมณฑลสุราษฎร์ มีอัตราปีหนึ่งคนละ ๒ บาท นั้น

บัดนี้ความทราบฝ่าลอองธุลีพระบาทว่า การทำมาหาเลี้ยงชีพของราษฎรในท้องที่อำเภอทั้ง ๒ นี้มีความเจริญขึ้นกว่าแต่ก่อน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เพิ่มอัตราเก็บเงินรัชชูปการแก่บรรดาชายฉกรรจ์ในท้องที่อำเภอพะโต๊ะจังหวัดหลังสวน แลตำบลสลุย ตำบลตะเงาะ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพรมณฑล

สุราษฎร์ขึ้นอีก ๒ บาทรวมเปนอัตราคนละ ๔ บาท ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๖๓ เปนต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน น่า ๑๗๑)

ประกาศ

เรื่องยุบอำเภอดินแดง จังหวัดร้อยเอ็จ กับ "ตั้งอำเภอโพนทอง" ขึ้นใหม่ จังหวัดเดียวกัน

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ท้องที่อำเภอจังหวัดร้อยเอ็จแลจังหวัดกาฬสินธ์ มีหลายอำเภอที่เขตแขวงยังเหลื่อมล้ำกระหนาบคาบเกี่ยวกัน ไม่สดวกแก่การปกครอง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้

๑ ยุบอำเภอดินแดง จังหวัดร้อยเอ็จ ซึ่งเปนอำเภอเล็กน้อยมีเพียง ๔ ตำบลนั้นเสีย โอนเอา ๓ ตำบลไปรวมกับอำเภอแซงบาดาล อันตั้งอยู่ติดต่อกัน เหลืออีก ๑ ตำบลยกไปรวมกับอำเภอที่จะตั้งขึ้นใหม่ในข้อ ๒

๒ ตัดเอาท้องที่จากอำเภอเสลภูมิ ๒ ตำบล จากอำเภอกมลาสัย ๒ ตำบล จากอำเภอกุฉินารายน์ ๒ ตำบล จากอำเภอดินแดงที่ยุบนั้นเสีย ๑ ตำบล เปน ๗ ตำบล รวมตั้งขึ้นเปนอำเภอใหม่ตั้งที่ว่าการอำเภอที่บ้านแวง เรียกว่า "อำเภอโพน

ทอง" ตามนามบ้านโพนทอง อันตั้งอยู่ติดต่อกัน ขึ้นต่อจังหวัดร้อยเอ็จ ตั้งแต่บัดนี้ไป

ศาลาว่าการมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาเสวกเอก เจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน น่า ๑๗๒)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ โดยกระแสร์ความในพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๓

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการใส่เกล้าใส่กระหม่อม ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามความในพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติมพระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๓ มาตรา ๒ แลมาตรา ๓ นั้น

กรมพระคลังมหาสมบัติที่กรุงเทพ ฯ จะจ่ายเงินตราอันชอบด้วยกฎหมาย เปนค่าแลกทองคำซึ่งมีผู้ส่งให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติทางต่างประเทศ ตามพิกัด ๔ บาทกับ ๑๔ สตางค์ (เก้าบาทกับสิบสี่สตางค์) ต่อปอนด์ จนกว่าจะได้ประกาศเปลี่ยนแปลงต่อไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศณวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษาตอนพิเศษเล่ม๓๖วันที่๒๖ พฤศจิกายน น่า ๑๐๔)

ประกาศ

ลดอัตราเงินรัชชูปการลงคงเก็บพวกยางซึ่งอยู่ในท้องที่อำเภอหาดเสี้ยวคนละ ๒ บาท

พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมพระจันทบุรินทฤนาถ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ รับพระบรมราชโองการเหนือเกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯให้จัดเก็บเงินรัชชูปการแก่ราษฎรในท้องที่อำเภอหาดเสี้ยวจังหวัดสวรรคโลกมีอัตราปีหนึ่งคนละ ๖ บาทนั้น บัดนี้ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า พวกยางซึ่งอยู่ในท้องที่อำเภอนี้เปนผู้ที่อัตคัดขัดสน อาไศรยอยู่ตามลำห้วยไหล่เขา มีทางประกอบการหาเลี้ยงชีพเฉภาะการทำไร่ และผลที่ทำได้ก็ไม่บริบูรณ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ลดอัตราเงินรัชชูปการลง คงเก็บแก่พวกยางในท้องที่อำเภอหาดเสี้ยวคนละ ๒ บาท ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนต้นไป

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน น่า ๑๓๕)

พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม
พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า

ด้วยตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ. ศ. ๒๔๕๖ มีว่า ถ้ากระทรวงใดจะต้องจ่ายเงินเพิ่มเติมนอกงบประมาณที่พระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว แลพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ตั้งจ่ายเพิ่มเติมได้ แต่ไม่มีเงินที่ได้ตั้งประมาณไว้ในกระทรวงนั้น หรือในกระทรวงอื่นที่จะโอนมาตั้งจ่ายได้ไซ้ ให้ตราพระบรมราชานุญาตเปนพระราชบัญญัติพิเศษ กำหนดเงินเพิ่มเติมประจำปีนั้น

แลด้วยเหตุว่า ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ. ศ. ๒๔๖๑ ได้กำหนดให้ตั้งเงินรายได้ ๗๓,๑๒๕,๘๘๖ บาท เงินรายจ่าย ๗๓,๑๒๕,๘๘๖ บาท

แลด้วยเหตุว่า เมื่องบบาญชีเงินรายได้รายจ่ายจริงของแผ่นดินประจำปี พ. ศ. ๒๔๖๑ ปรากฏว่า เงินรายได้สูงกว่าที่ตั้งประมาณไว้แต่เดิมดังกล่าวมาข้างต้นนี้ แต่ในระหว่างงบบาญชีที่ว่านี้

ประจวบกับเวลาที่เนื้อเงินในตลาดมีราคาสูงขึ้นกว่าราคาแลกเปลี่ยนเนื้อทองคำที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมาตราทองคำ ร. ศ. ๑๒๗ ดังที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๖๒ (ฉบับที่ ๒) นั้นแล้ว

เหตุด้วยเหตุว่า ทองปอนด์แลบรรดาทรัพย์สมบัติของรัฐบาลที่มีอยู่ทางต่างประเทศได้ตีราคาลงบาญชีไว้ทางนี้เป็นเงินบาท จะต้องเปลี่ยนราคาลงบาญชีให้ตรงกับราคาแลกเปลี่ยนที่แก้ไขใหม่ดังกล่าวมานี้ต่ำกว่าราคาเดิม พาให้ยอดเงินรายจ่ายที่รวมทั้งสิ้นในปี พ. ศ. ๒๔๖๒ สูงขึ้นด้วยเหตุนี้ประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทรงพระราชดำริห์เห็นว่าจะหนักงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. ๒๔๖๒ ซึ่งคาดคะเนไม่ได้ว่าเงินรายได้ปีนี้จะเก็บได้พอชดเชยกันหรือไม่ สมควรให้หักจ่ายในเงินรายได้ปี พ.ศ. ๒๔๖๑ ที่มีพออยู่แล้วดังกล่าวแล้วข้างต้นนี้ให้เสร็จไป

บัดนี้จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มเติมงบประมาณประจำปี พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมพระพุทธศักราช ๒๔๖๒ แลให้ใช้ตั้งแต่ที่ได้ประกาศมานี้เป็นต้นไป

มาตรา ๒ ให้เพิ่มยอดเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๔๖๑ ขึ้นอีก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเงินประมาณรายจ่ายปีนั้นเปนจำนวนเงิน ๘๘๑,๒๕,๘๕๖ บาท

มาตรา ๓ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีน่าที่จัดการให้เปนไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๒ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๗ ธันวาคม น่า ๑๗๖)

ประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับค่าเช่าบ้าน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ได้รับพระราชทานบรมราชานุญาตให้ประกาศเพิ่มเติมข้อบังคับเงินค่าเช่าบ้าน พ. ศ. ๒๔๖๑ ดังต่อไปนี้

อัตราค่าเช่าบ้านซึ่งได้บัญญัติไว้ในข้อบังคับเงินค่าเช่าบ้านดังกล่าวแล้วนั้น ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีอำนาจที่จะขยายให้สูงขึ้นได้ เมื่อเห็นว่ามีเหตุจำเปนเฉภาะเรื่องเฉภาะราวชั่วครั้งหนึ่งคราวหนึ่ง

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๗ ธันวาค

ประกาศเพิ่มเติม

เครื่องแบบกรมทหารรักษาวัง ว. ป. ร.

ด้วยตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้นายทหารชั้นสัญญาบัตร์ ในกรมทหารรักษาวัง ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวใช้เสื้อสักหลาดสีน้ำเงินแก่ สรวมหมวกแก๊บปลอกขาว ประกอบกับกางเกงแถบ ซึ่งเปนเครื่องแบบปรกติสำหรับใช้ในโอกาศลำลองในฤดูหนาวนั้น บัดนี้กรมทหารรักษาวัง ว. ป. ร. ได้มีเครื่องขาวใช้อยู่แล้ว จึงอนุญาตให้ใช้เสื้อสักหลาดสีน้ำเงินแก่ประกอบกับกางเกงผ้าหรือสักหลาดขาวขายาว หรือชนิดขี่ม้าได้ด้วย ส่วนรองเท้านั้นจะเปนรองเท้าหนังดำหรือหนังแดงก็ได้ และถ้าสรวมกางเกงขาวขายาวก็อนุญาตให้สรวมรองเท้าขาวได้เปนพิเศษ

ทั้งนี้อนุญาตให้ใช้เครื่องแบบลำลองตามที่ได้กำหนดมานี้ ตั้งแต่วันที่ประกาศมานี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) เจ้าพระยาธรรมาธิกรณาธิบดี

เสนาบดีกระทรวงวัง

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๗ ธันวาคม น่า ๑๗๕)

ประกาศ
เปลี่ยนเครื่องแบบลำลองนายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ ในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่าเครื่องแบบลำลองสำหรับนายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ ในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ ตามที่ได้ประกาศเพิ่มเติมลงวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๒ นั้นทรงพระราชดำริห์เห็นว่าเมื่อการมหายุทธสงครามได้สงบเลิกกันไปแล้วกิจการต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงผิดแผกไปมาก กล่าวคือเครื่องแบบที่เปนเครื่องฝึกหัดหรือเครื่องสนามนั้น ได้ใช้เปนผ้าสีคากีโดยเฉภาะ ซึ่งไม่ใช้ปะปนกับเครื่องสโมสรหรือเครื่องครึ่งยศเต็มยศ

เมื่อเปนเช่นนี้ก็เปนการสมควรจะเปลี่ยนเครื่องแบบลำลองที่กล่าวมาแล้วนั้นเปนกำหนดเสียใหม่ให้เปนคาระวะอันดี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เปลี่ยนกำหนดใหม่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศเพิ่มเติมเครื่องแต่งกายนายเสือป่ากองเสนาหลวงรักษาพระองค์ฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๒ ไม่ใช้ต่อไป ให้ใช้ตามกำหนดใหม่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๒ เครื่องแบบลำลองสำหรับนายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ ในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ที่สังกัดกรมเสือป่าราบหลวงรักษา

พระองค์ กรมเสือป่าปืนใหญ่หลวงรักษาพระองค์ กองพันเสือป่าช่างหลวงรักษาพระองค์ กองเสือป่าพาหนะหลวงรักษาพระองค์ และกองเสือป่าเกียกกายให้มีกำหนด คือ

๑. หมวกแก๊บปลอกสักหลาดดำ กระบังหน้าหนังดำ สายรัดคางหนังดำ พันแถบผ้าและติดตราหน้าหมวกตามเครื่องหมายสังกัดเหล่า

๒. เสื้อน้อยเปนเสื้อสักหลาดดำ (อย่างแบบเสื้อปรกติ) ติดกระดุมทอง ที่ข้อมือเสื้อมีแผ่นทาบเปนพื้นหมายสีตามเหล่า กับติดแถบไหมถักเปนบั้งเครื่องหมายยศตามสีดังนี้

ก. ราบ แผ่นทาบข้อมือเสื้อเปนพื้นแดง บั้งเครื่องหมายยศเปนแถบไหมถักสีเหลือง

ข. ปืนใหญ่ แผ่นทาบข้อมือเสื้อเปนพื้นเหลือง บั้งเครื่องหมายยศเปนแถบไหมถักสีเหลือง

ค. ช่าง แผ่นทาบข้อมือเสื้อเปนพื้นดำ บั้งเครื่องหมายยศเปนแถบไหมถักสีดำ

ฆ. พาหนะ แผ่นทาบข้อมือเสื้อเปนสีเลือดหมู บั้งเครื่องหมายยศเปนแถบไหมถักสีเหลือง

ง. เสือป่าเกียกกาย แผ่นทาบข้อมือเสื้อเปนสีเลือดหมู บั้งเครื่องหมายยศเปนแถบไหมถักสีเหลือง

๓. อินทร์ธนูเสื้อไม่มี และสำหรับผู้ที่มีตำแหน่งใช้สายยงยศ เช่นองครักษ์ ปลัดกรม หรือนายเสือป่าคนสนิท ให้ใช้อินทร์ธนูน้อย สำหรับติดสายยงยศที่บ่าข้างเดียวเช่นเดียวกับเสื้อราตรีสโมสรสักหลาด

เสื้อที่กล่าวนี้ให้กรมยกรบัตรเสือป่าจัดการทำแบบขึ้นไว้ให้ดูเปนตัวอย่าง

๔. เสื้อกั๊กขาวชนิดเปิดคอติดกระดุมทองแถวเดียว ๖ ดุม

๕. เสื้อเชิ้ตขาวติดคอเชิ้ตลินินขาวชนิดตั้งหรือตั้งพับมุม หรือตั้งพับ ๒ ชั้น ผูกผ้าผูกคอดำเงื่อนกระลาส

๖. กางเกงสักหลาดขาวหรือผ้าขาวชนิดขายาวหรือชนิดขี่ม้า

๗. รองเท้าขาวหรือดำหรือหนังแดงชนิดผูกเชือกหุ้มข้อท้าวหรียชนิดเกลี้ยงสำหรับใช้กับกางเกงขายาว ถ้าใช้กับกางเกงขี่ม้าใช้รองเท้าสูงหนังดำหรือหนังแดง และสำหรับผู้มีน่าที่ติดเดือยให้ใช้ติดเดือยกับรองเท้าสูงเวลาที่สวมกางเกงขี่ม้าได้

ข้อ ๓ สำหรับกรมเสือป่าม้าหลวงรักษาพระองค์ให้มีเครื่องแบบเช่นเดียวที่กล่าวมานี้ ผิดแต่หมวกให้ใช้หมวกแก๊บสีน้ำเงินหม่นพันแถบผ้าเครื่องหมายเหล่า ส่วนเสื้อนั้นที่แผ่นทาบข้อมือเสื้อและแถบบั้งเครื่องหมายยศให้ใช้หมายสีน้ำเงินหม่น แถบบั้งเปนไหมถักสีน้ำเงินหม่น

ข้อ ๔ สำหรับกรมเสือป่าพรานหลวงรักษาพระองค์และกองเสือป่าเดินข่าวหลวงรักษาพระองค์ ให้ใช้หมวกและเสื้อตามแบบเครื่องปรกติประกอบกับเครื่องแบบลำลองคงตามเดิม ไม่มีเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๕ สำหรับนายเสือป่าประจำแพนกสารวัดกองเสนาหลวงรักษาพระองค์นั้น เมื่อสังกัดกรมใดก็คงแต่งสังกัดกรมนั้น เว้นแต่หมวกแก๊บให้คงใช้หมวกแก๊บปลอกแดง ซึ่งเป็นเครื่องหมายของสารวัดโดยเฉภาะ

ข้อ ๖ เครื่องแบบลำลองนี้ให้ใช้สำหรับไปในงานสโมสร ไปดูงานมโหรศพ หรือไปดูการกิฬาต่าง ๆ ซึ่งไปโดยลำลองไม่ได้อยู่ในความควบคุม

อนึ่งสำหรับผู้ที่ไม่มีเครื่องราตรีสโมสรนั้น ถ้าในงานใดมีการต้องแต่งเครื่องราตรีสโมสรแล้ว ก็อนุญาตให้ใช้กางเกงเต็มยศสักหลาดขายาวประกอบกับเสื้อน้อยเครื่องแบบลำลอง เป็นเครื่องใช้แทนเครื่องราตรีสโมสรได้

ข้อ ๗ ให้ใช้เครื่องแบบลำลองตามที่กำหนดมานี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ประกาศณวันที่ ๑ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๗ ธันวาคม น่า ๑๙๐)

ประกาศจัดการป้องกันอหิวาตกะโรค กำหนดให้แจ้งความคนป่วย

มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช เสนาบดีกระทรวงนครบาลรับพระบรมราชโองการใส่เกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้อหิวาตกะโรคเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร เปนการจำเปนต้องจัดการป้องกันระงับมิให้โรคร้ายนี้แพร่หลายมากไป แลตามวิธีป้องกันเพื่อให้ระงับไปนั้น เจ้าพนักงานจำเปนต้องทราบเมื่อโรคนั้นเกิดเปนขึ้นในที่ใดที่หนึ่ง จึงจะจัดการป้องกันตามวิธีซึ่งจะกันมิให้เปนแพร่หลายได้สดวก ถ้าทราบต่อเมื่อผู้ที่เปนโรคถึงความตายแล้ว ก็จะไม่ได้ประโยชน์ในการป้องกัน เพราะฉนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้มีบังคับไว้ เพื่อป้องกันอหิวาตกะโรค ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้ในกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๒ ในประกาศนี้ซึ่งมีคำว่า เจ้าบ้านนั้น ให้หมายความว่าผู้ที่เปนหัวน่าในครอบครัวหรือหมู่คนที่สำนักอยู่ในบ้านเรือน หรือเฉภาะห้องเรือนโรงแถวใด ๆ หรือในแพในเรือลำใดซึ่งผู้นั้นเปนเจ้าของเองก็ตามหรือเปนแต่ผู้เช่าก็ตาม

ถ้าวัด ให้ถือว่าเจ้าวัดเปนเจ้าบ้านทั่วอาราม แต่ผู้ซึ่งเปนหัวน่าอยู่ในกุฎิ ต้องเปนเจ้าบ้านชั่วเฉภาะกุฎินั้น

ถ้าโรงพยาบาล หรือโรงทหาร โรงเรียน หรือสถานที่ตั้งสำหรับการกุศล หรือคุกตราง เรือนจำก็ดี ให้ถือว่าผู้ที่เปนหัวน่าปกปักรักษาสถานที่เหล่านั้นเปนเจ้าบ้านตามประกาศนี้

ข้อ ๓ ถ้าเกิดมีผู้เปนโรคลงท้อง ซึ่งมีอาการคล้ายจะเปนโรคที่เรียกว่าอหิวาตกะโรคขึ้นในสถานที่ใด ๆ แล้ว ให้ถือว่าผู้ซึ่งเปนเจ้าบ้านหรือผู้แทนเจ้าบ้านในเวลาเจ้าบ้านไม่อยู่ มีน่าที่แจ้งข่าวเหตุที่เกิดโรคขึ้นนั้นให้เจ้าพนักงานทราบในเวลาเร็วที่สุดที่จะสามารถแจ้งเหตุนั้นได้ การแจ้งเหตุนี้ ในจังหวัดพระนครแลจังหวัดธนบุรี ให้ไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานโรงพักตำรวจพระนครบาลที่ใกล้ที่สุด

ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อกรมการอำเภอ หรือผู้มีน่าที่รับแจ้งความคนเกิดคนตาย ดังกำหนดไว้ในกฎเสนาบดีกระทรวงนครบาลประกอบพระราชบัญญัติการตรวจสอบสำมโนครัวแลการจดทะเบียนคนเกิดคนตายคนย้ายตำบล พระพุทธศักราช ๒๔๖๐ แลประกาศกระทรวงนครบาลว่าด้วยการตั้งเจ้าพนักงานรับจดทะเบียนคนเกิดคนตาย ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ แลลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ข้อ ๔ เมื่อผู้แจ้งความดังกล่าวแล้วในข้อ ๓ ในจังหวัดพระนครแลจังหวัดธนบุรี ให้เจ้าพนักงานตำรวจพระนครบาลซึ่งประจำรักษาการอยู่ที่โรงพักในเวลานั้น รีบแจ้งเหตุนั้นโดยทางโทรศัพท์หรือทางใดทางหนึ่งซึ่งเห็นว่าจะเปนทางเร็วที่สุดนั้นไปยังเจ้าพนักงานแพทย์สุขาภิบาล คือที่ทำการสารวัดแพทย์สุขาภิบาล โทรศัพท์เลขที่ ๒๘๘ ในจังหวัดอื่นให้ผู้มีน่าที่รับแจ้งความ รีบบอกเหตุต่อเจ้าพนักงานแพทย์สุขาภิบาล ในระยะ ๔๘ นาฬิกาต่อครั้ง เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจพระนครบาล หรือกรมการอำเภอแลผู้มีน่าที่ได้รับแจ้งความนั้นก็ให้ทำหนังสือคู่มือสแดงความว่าผู้นั้น ๆ ได้มาแจ้งความแล้ว ให้ไว้เปนสำคัญ

ข้อ ๕ ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีอาชีวะทางวิชาแพทย์ก็ดีหรือผู้หนึ่งผู้ใดที่ได้เปนผู้รักษาพยาบาลคนป่วย ตามความในข้อ ๓ เพราะตนมีน่าที่อย่างใด ๆ ก็ดี ถ้าปรากฏว่าคนที่ป่วยนั้นมีอาการเปนอหิวาตกะโรค หรือคล้ายอหิวาตกะโรค ก็ต้องเปนน่าที่ของผู้นั้นที่จะสอบสวนให้ได้ความว่า ข่าวซึ่งคนป่วยนั้นได้รู้ไปถึงเจ้าน่าที่ตามความในข้อ ๓ แล้วหรือยัง ถ้าได้ความว่ามีผู้ได้แจ้งข่าวต่อเจ้าพนักงานแล้ว ก็ต้องตรวจดูหนังสือคู่มือตามความในข้อ ๔ ให้ปรากฏแก่ตนเอง ถ้าปรากฏว่ายังไม่มีผู้นำข่าวไปแจ้งต่อเจ้าน่าที่แล้วก็ต้องเปนน่าที่ของนายแพทย์ผู้นั้น ซึ่งจะต้องแจ้งข่าวนั้นไปยังเจ้าน่าที่โดยทันที

ข้อ ๖ ถ้าผู้มีน่าที่ตามข้อ ๓ แลข้อ ๕ แห่งประกาศนี้ ละเลยไม่กระทำการตามน่าที่ของตน ให้ถือว่าผู้นั้นมีความผิดตามประมวลกฎหมายลักษณอาญา มาตรา ๓๓๔ ข้อ ๒

ประกาศมาณวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๗ ธันวาคม น่า ๑๘๔)

ประกาศกระแสพระบรมราชโองการตั้งราชเลขาธิการ แลตั้งอธิบดีศาลฎีกา

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า บัดนี้พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมหลวงปราจิณกิติบดี ราชเลขานุการสิ้นพระชนม์ลงตำแหน่งราชเลขานุการยังว่างอยู่ ทรงพระราชดำริห์ว่าราชการในกรมราชเลขานุการมีมากซึ่งนับว่าเปนงานสำคัญและเปนความลับ อีกทั้งมีกิจการจุกจิกต่าง ๆ เปนอันมาก ผู้ที่จะเปนราชเลขานุการต้องเปนผู้ที่ได้คุ้นแก่งานในกรมนี้เปนผู้อำนวยจึงจะเปนระเบียบเรียบร้อยไปได้ ทรงพระราชดำริห์ว่า มหาเสวกเอก พระยาจักรปาณีศรีศีลวิสุทธิ์ อธิบดีศาลฎีกาเคยรับราชการในกรมราชเลขานุการมาแต่ก่อน และได้มีน่าที่ราชการติดต่อกับกรมนี้เรื่อยมา สมควรจะรับราชการในน่าที่นี้ได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้มหาเสวกเอก พระยาจักปราณีศรีศีลวิสุทธิ์ อธิบดีศาลฎีกา เปนราชเลขาธิการซึ่งเปนนามตำแหน่งที่โปรดเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนใช้แทนราชเลขานุการตั้งแต่นี้ไป

ส่วนตำแหน่งอธิบดีศาลฎีกานั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้มหาอำมาตย์โท พระยากฤติกานุกรณ์กิจ กรรมการศาลฎีกาเปนอธิบดีศาลฎีกา ตั้งแต่บัดนี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา ตอนพิเศษ เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๒ ธันวาคม น่า ๑๘๘)

ประกาศ

แก้ไขพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวเสือป่า พ.ศ. ๒๔๖๐

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้แก้ไขข้อความในหมวดที่ ๒๐ ของพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวเสือป่า พ.ศ. ๒๔๖๐ เฉภาะความในมาตรา ๕๖ ซึ่งกล่าวด้วยเครื่องหมายสายยงยศสำหรับตำแหน่งปลัดกรม และนายเสือป่าคนสนิทนั้น ให้เปลี่ยนแก้เปนใช้ข้อความใหม่ทั้งมาตรา ดังนี้

มาตรา ๕๖ บรรดาเสือป่าที่เปนตำแหน่งต่างๆ คือ เสนาธิการเสือป่า และเสนาธิการกองเสนาใหญ่น้อย ปลัดกรม และนายเสือป่าคนสนิทให้มีเครื่องหมายสายยงยศติดที่อินทร์ธนูเสื้อเปนกำหนดดังนี้

ข้อ ๑ เสนาธิการเสือป่า และเสนาธิการกองเสนาใหญ่น้อย ให้ใช้เครื่องหมายสายยงยศอย่างสายยงยศของราชองครักษ์(เว้นแต่ไม่ติดเครื่องหมายอักษรพระบรมนามาภิธัย) ติดที่อินทร์ธนูเสื้อข้างซ้ายเปนสำคัญ

ข้อ ๒ นายเสือป่าเสนาธิการที่ประจำกรมเสนาธิการเสือป่า หรือประจำแผนกเสนาธิการกองเสนาใหญ่น้อย เฉภาะผู้ที่มีน่าที่กระทำการออกสนามซึ่งจัดเปนผู้มีความสามารถพิเศษในน่าที่เสนาธิการนั้น ให้ใช้สายยงยศถัก ๑ สาย (อย่างสายยงยศของ

ราชองครักษ์) ติดที่ดุมอินทร์ธนูเสื้อข้างซ้ายทำเปนบ่วงคล้องแขนเสื้อ ห้อยปลายสายไว้ข้างหน้า

ข้อ ๓ สำหรับตำแหน่งนายเสือป่าคนสนิทให้ใช้สายยงยศถัก ๑ สายติดเปนบ่วงคล้องแขนที่ดุมอินทร์ธนูเสื้อข้างขวา ห้อยปลายสายไว้ข้างหน้า

ข้อ ๔ สำหรับตำแหน่งปลัดกรมให้ใช้สายยงยศถัก ๑ สายติดเปนบ่วงคล้องแขนที่ดุมอินทร์ธนูเสื้อข้างซ้าย อย่างนายเสือป่าเสนาธิการที่กล่าวมาแล้วในข้อ ๒

ข้อ ๕ ผู้ใดที่มีน่าที่ใช้สายยงยศประจำตำแหน่งต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้น ถ้าผู้นั้นเปนราชองครักษ์อยู่ด้วยก็ให้งดไม่ต้องใช้สายยงยศประจำตำแหน่ง

ทั้งนี้ให้ใช้เปลี่ยนเครื่องหมายสายยงยศประจำตำแหน่งตามกำหนดใหม่ตั้งแต่วันที่ประกาศมานี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๔ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๔ ธันวาคม น่า ๑๔๐)

กฎเสนาบดีกระทรวงนครบาล

ว่าด้วยผู้ลากรถลากและเจ้าของรถลาก ตามพระราชบัญญัติรถลาก พระพุทธศักราช ๒๔๔๔ (ร. ศ. ๑๒๐)

เนื่องจากพระราชบัญญัติรถลาก พระพุทธศักราช ๒๔๔๔ (ร. ศ. ๑๒๐) เพื่อป้องกันเหตุและความไม่เรียบร้อย ซึ่งจะบังเกิดขึ้นจากการใช้รถลากในท้องถนนหลวงในกรุงเทพพระมหานคร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เสนาบดีกระทรวงนครบาลออกกฎข้อบังคับไว้ ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามมิให้บุคคลผู้ใดกระทำการลากรถลากสำหรับรับจ้าง เว้นไว้แต่จะได้จดฐเบียรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้จดฐเบียรถลาก

ข้อ ๒ ผู้มีความปรสงค์จะทำการลากรถลาก ให้ยื่นเรื่องราวด้วยตนเองต่อเจ้าพนักงานผู้จดฐเบียรถลาก

ข้อ ๓ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานรับจดฐเบียรหรือออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลเหล่านี้กระทำการลากรถลาก คือ

๑. บุคคลอายุยังไม่ครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ หรืออายุเกินกว่า ๕๐ ปีบริบรณ์

๒. บุคคลที่เจ้าพนักงานตรวจเห็นว่ามีร่างกายไม่แข็งแรง

๓. บุคคลที่ไม่เข้าใจข้อบังคับของถนนหลวง

๔. บุคคลที่ไม่รู้ภาษาไทย พอที่จะเข้าใจคำสั่งของผู้โดยสารรถลากแลคำสั่งของเจ้าพนักงาน

๕. บุคคลผู้ที่เคยรับโทษตามประมวลอาญาตั้งแต่ส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๙ แลพ้นโทษยังไม่เกิน ๓ ปี

ข้อ ๔ บุคคลผู้ขอใบอนุญาตลากรถลาก เมื่อเจ้าพนักงานสอบความรู้เห็นสมควรเปนผู้ลากรถได้ ถ้าเปนการสมควรให้เจ้าพนักงานพิมพ์ลายมือผู้นั้นตรวจสอบอีก

ข้อ ๕ ใบอนุญาตลากรถลากมีกำหนดหมดอายุเพียง วันที่ ๓๑ มีนาคมของปีที่ได้อนุญาตให้กระทำการลากรถลาก

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ขอเปลี่ยนใบอนุญาต ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฉบับละ ๑ บาท

ข้อ ๗ ผู้ลากรถลากเมื่อเวลาทำการลากรถ ในท้องถนนหลวงต้องมีใบอนุญาตติดตัวไว้เสมอ เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีน่าที่ขอตรวจต้องแสดงให้ตรวจ

ข้อ ๘ ให้เจ้าของรถลากทำบาญชีรับจ่ายรถลากที่ได้จดฐเบียรแล้วไว้ที่สำนักงาน ตามแบบบาญชีของเจ้าพนักงาน แลให้ผู้เช่าพิมพ์ลายหัวแม่มือขวาไว้ในบาญชีรับจ่ายเปนสำคัญ

ข้อ ๙ บาญชีนี้เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีน่าที่ขอตรวจ เจ้าของรถลากต้องแสดงออกให้ตรวจได้ทุกเมื่อ

ข้อ ๑๐ ผู้ลากรถลากเมื่อได้ลงลายมือรับเช่ารถไปจากเจ้าของรถลากแล้ว ต้องรักษารถนั้นไว้อย่าปล่อยให้ตกไปอยู่ในมือของผู้อื่นจนกว่าจะได้ส่งคืนเจ้าของ

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประพฤติผิดดังจะได้กล่าวต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับเปนเงินไม่ต่ำกว่า ๑๒ บาท แลไม่เกินกว่า ๕๐ บาท

๑ เจ้าของรถลากไม่จดบาญชีรับจ่ายรถลาก หรือมิได้ให้ลงลายน้วแม่มือขวาในบาญชี

๒ ผู้ใดรับใบอนุญาตเปนผู้ลากรถลาก เมื่อเวลาทำการลากรถลากในท้องถนนหลวงไม่มีใบอนุญาตติดตัวอยู่ด้วย

๓ ผู้ใดลากรถลากที่ได้จดฐเบียรแล้วในท้องถนนหลวงโดยมิได้รับใบอนุญาตเปนผู้ลากรถ หรืออาศรัยใช้ใบอนุญาตลากรถที่สิ้นอายุแล้ว

ข้อ ๑๒ ผู้ใดประพฤติผิดดังจะได้กล่าวต่อไปนี้ ต้องระวางโทษปรับเปนเงินไม่ต่ำกว่า ๕๐ บาท แลไม่เกินกว่า ๑๐๐ บาท

๑ เจ้าของรถลากยอมให้รถลากของตนที่ได้จดฐเบียรแล้วแก่ผู้อื่นซึ่งมิได้รับใบอนุญาตเปนผู้ลากรถไปใช้ลาก

๒ ผู้ลากรถปล่อยให้รถที่ได้จดฐเบียรแล้ว ซึ่งตนได้รับมาจากเจ้าของรถลาก ตกไปอยู่ในมือผู้ที่มิได้รับใบอนุญาตลากรถเอาไปใช้ลาก

๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตลากรถ ยอมให้ใบอนุญาตของตนแก่ผู้อื่นไปแสดงต่อเจ้าพนักงานขอเปลี่ยนใบอนุญาต หรือเอาไปใช้ทำการลากรถ

๔ ผู้ใดเอาใบอนุญาตลากรถของผู้อื่นไปแสดงต่อเจ้าพนักงานขอเปลี่ยนใบอนุญาต หรือเอาไปใช้ทำการลากรถ

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานจดฐเบียร มีอำนาจสั่งยึดใบอนุญาตหรือเลิกถอนใบอนุญาตลากรถที่ยังไม่สิ้นกำหนดอายุได้เมื่อมีเหตุการดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

๑ ถ้ามีเหตุปรากฏขึ้นว่าผู้ลากรถมีร่างกายไม่แข็งแรงสมควรกับที่จะลากรถ

๒ ถ้าผู้ลากรถยอมให้ผู้อื่นเอาใบอนุญาตของตนไปใช้

๓ ถ้าผู้ลากรถไม่ประพฤติตามมาตรา ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติรถลาก พระพุทธศักราช ๒๔๔๔ (ร.ศ.๑๒๐) มาตราใดมาตราหนึ่ง

๔ เปนผู้ประพฤติผิดข้อบังคับของถนน แลผิดข้อบังคับนี้ตั้งแต่ ๒ ครั้งขึ้นไป

ข้อ ๑๔ ให้ใช้กฎข้อบังคับนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป แลเมื่อได้ใช้กฎข้อบังคับนี้แล้ว ให้ยกเลิกกฎเสนาบดีกระทรวงนครบาล ว่าด้วยผู้ลากรถแลเจ้าของรถลาก ลงวันที่ ๒ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ นั้นเสีย

กระทรวงนครบาล

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๑ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๑ ธันวาคม น่า ๑๙๓)

กฎเสนาบดีกระทรวงนครบาล
เรื่องออกสำเนาใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติรถล้อเลื่อน

ด้วย ปรากฏว่าผู้ที่ได้จดฐเบียร รับใบ อนุญาตไป ตาม พระราช บัญญัติ แลกฎข้อบังคับการจดฐเบียรรถล้อเลื่อนแล้ว ไม่เก็บรักษาตามสมควรทำให้ สูญหายแล้วมาขอสำเนาใบอนุญาตอยู่เนืองๆ กระทำให้เปนเหตุ ต้องตรวจตราฐเบียรแลสอบสวนหลักฐานในการที่ใบอนุญาตสูญหาย นั้นเปนอันมาก

เสนาบดีกระทรวงนครบาล จึงได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ออกกฎข้อบังคับกำหนดให้เจ้าพนักงานเรียกค่าธรรมเนียมสำเนาใบอนุญาตแทนฉบับเดิมที่สูญหาย เปนรายฉบับละ ๑ บาท ตั้งแต่บัดนี้ไป

กระทรวงนครบาล

กฎให้ไว้ณวันที่ ๑๑ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) มหาอำมาตย์นายก เจ้าพระยายมราช

เสนาบดีกระทรวงนครบาล

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๑ ธันวาคม น่า ๑๔๗)

ประกาศกระแสพระบรมราชโองการ
โอนกระโจมไฟแลทุ่นไปรวมขึ้นทางกระทรวงทหารเรือ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ว่า ราชการกระโจมไฟและทุ่นต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความรักษาแห่งกรมเจ้าท่ากระทรวงนครบาลและกระทรวงมหาดไทย เวลานี้มีส่วนมากซึ่งเกี่ยวเนื่องกับกิจการราชนาวี สมควรจะโอนการดูแลรักษากระโจมไฟแลทุ่นเหล่านั้นไปขึ้นอยู่ทางกระทรวงทหารเรือ จึงโปรดเกล้า ฯ ให้กระทรวงทหารเรือรับน่าที่ซึ่งว่านี้จากกระทรวงนครบาล และกระทรวงทหาดไทยแต่บัดนี้เปนต้นไป

ประการมาณวันที่ ๒๔ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลบัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่น ๓๖ วันที่ ๒๘ ธันวาคม น่า ๑๙๘).

ประกาศตั้งกองรถยนต์เกราะในกองเสนาหลวง ร. อ.

กรมบัญชาการคณะเสือป่า

วันที่ ๒๖ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่าในการมหายุทธสงครามในประเทศยุโรปที่แล้วมานี้ ได้ปรากฏว่ารถยนต์เกราะที่ประเทศสัมพันธมิตร์ได้จัดสร้างขึ้นใช้ ได้ทำการเป็นประโยชน์ในการยุทธมาก ทรงพระราชดำริห์เห็นว่าเป็นการสมควรจะทดลองตั้งขึ้นใช้ในกองเสือป่าเพื่อจะเป็นการยังประโยชน์ได้บ้าง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ให้เจ้าน่าที่จัดสร้างรถยนต์เกราะหลังหนึ่ง ซึ่งเจ้าน่าที่ได้จัดสร้างขึ้นแล้วตามพระราชประสงค์

เพราะฉนั้นให้ตั้งกองรถยนต์เกราะขึ้นกองหนึ่ง ซึ่งเป็นกองอิสระรวมอยู่ในกองพันหลวงราชนาวีเสือป่า ให้ขนานนามกองนี้ว่า “กองรถยนต์เกราะกองเสนาหลวงรักษาพระองค์”

โดยกระแสรพระราชดำรัสสั่ง นายกเสือป่า

(ลงนาม) พระยาประสิทธิ์ศุภการ

นายพลเสือป่า อุปนายกเสือป่า

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๔ มกราคม น่า ๓๐๒๕)

ประกาศ

แก้ความในพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้แก้ความในพระราชกำหนดเครื่องแต่งตัวแบบทหารบก พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ในมาตรา ๓๕ ข้อ ๗ ซึ่งมีความว่า "อักษรพระปรมาภิธัยย่อ ร. ร. ๖ ใต้พระมหามงกุฎ" ให้แก้เป็น "อักษรพระปรมาภิธัยย่อ ร. ร. ๖ ไม่มีพระมหามงกุฎ" ตั้งแต่บัดนี้ไป

ประกาศมาณวันที่ ๗ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๑ มกราคม น่า ๑๙๙)

ประกาศกรมบัญชาการคณะเสือป่า

วันที่ ๒ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ด้วยตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนเครื่องแบบลำลองสำหรับนายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ ในกองเสนาหลวงรักษาพระองค์ตามประกาศลงวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๒ นั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้นายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ในกรมนักเรียนแพทย์เสือป่าหลวงใช้เครื่องแบบลำลองนี้อนุโลมตามแบบกรมเสือป่าราบหลวง ผิดแต่สีหมายเหล่าที่แผ่นทาบข้อมือเสื้อ และแถบยันต์เครื่องหมายยศนั้นให้ใช้เปนหมายสีเขียวแพทย์

อนึ่งทรงพระราชดำริห์ว่าเมื่อใดทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เสือป่าในกองรักษาดินแดนกรุงเทพฯ ใช้เครื่องแบบอนุโลมตามระเบียบการแต่งกาย ของเสือป่ากองเสนาหลวงรักษาพระองค์แล้ว ก็เปนการสมควรจะอนุญาตให้นายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ ในกองเสนารักษาดินแดนกรุงเทพ ฯ ใช้เครื่องแบบลำลองตามอย่างกองเสนาหลวงรักษาพระองค์เสียด้วย เพื่อจะได้เปนระเบียบอันดี จึ่งอนุญาตให้นายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ในกองเสนารักษาดินแดนกรุงเทพ ฯ ใช้เครื่องแบบลำลองได้เปนพิเศษ คือ

๑. หมวกแค๊บปลอกดำ เฉภาะผู้ที่สังกัดกรมหลวงใช้ผ้าพันหมวกตามสังกัดเหล่า

๒. เสื้อน้อยผ้าหรือสักหลาดดำแบบเสื้อปรกติที่แผ่นทาบข้อมือเสื้อและยันต์หมายดังนี้

ก. สำหรับผู้ที่สังกัดกรมหลวง แผ่นทาบข้อมือเสื้อเปนสีเหลืองแถบยันตร์เหลือง

ข. สำหรับผู้ที่ไม่ได้สังกัดกรมหลวง แผ่นทาบข้อมือเสื้อเปนพื้นดำ แถบยันตร์เหลือง

ส่วนเครื่องอื่นๆ นอกจากนี้ คือ เสื้อเชิ้ต เสื้อกั๊ก ผ้าผูกคอ กางเกง และรองเท้าให้ใช้ตามอย่างกรมเสือป่าราบหลวงรักษาพระองค์ ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เปนต้นไป

โดยกระแสร์พระราชดำรัสสั่ง นายกเสือป่า

(ลงนาม) พระยาประสิทธิ์ศุภการ

นายพลเสือป่า อุปนายกเสือป่า

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๑ มกราคม น่า ๒๐๐)

ประกาศเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออกโดยพระราชบัญญัติธนบัตร์เพิ่มเติมชั่วคราว พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ ฉบับที่ ๔

พระเจ้าพี่ยาเธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ขอประกาศตามความในพระราชบัญญัติธนบัตร์เพิ่มเติมชั่วคราว พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ ฉบับที่ ๔ ให้ทราบทั่วกันว่า ด้วยตามประกาศลงวันที่ ๒๗ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ แลวันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เมื่อมีผู้นำธนบัตมาแลกเงินในกรมธนบัตร์ ได้ให้เจ้าพนักงานงดจ่ายเงินตราตามจำนวนเงินอันแจ้งอยู่ในธนบัตร์นั้นชั่วคราว รวมเปนเวลา ๑๒ เดือน นับตั้งแต่วันออกประกาศฉบับแรกเปนต้นไป แลบัดนี้จำเปนจะต้องเลื่อนกำหนดเวลาที่จะงดจ่ายเงินตราสำหรับธนบัตร์ให้ช้าออกไปอีก เพราะฉนั้นในเวลาต่อไปอีก ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนต้นไป เมื่อมีผู้นำธนบัตร์มาแลกเงินณกรมธนบัตร์ เจ้าพนักงานจะงดจ่ายเงินตราตามจำนวนอันแจ้งอยู่ในธนบัตร์นั้น

หอรัษฎากรพิพัฒน์

ประกาศมาณวันที่ ๘ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๑ มกราคม น่า ๒๐๑)

ประกาศกระแสพระบรมราชโองการ อนุญาตการค้าขายกับเยอรมันนี

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ว่า หนังสือสัญญาสันติภาพระหว่างประเทศสัมพันธมิตร์และสัมพันธมิตรกับประเทศเยอรมันนีได้เริ่มใช้เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๒ เป็นต้นไป อนุญาตให้คนไทยไม่ว่าอยู่ณที่ใดและบุคคลชาติอื่นใด ๆ ซึ่งอยู่ในสยามราชอาณาจักร์ ทำการค้าขายกับพลเมืองคนในบังคับของประเทศเยอรมันนี และบุคคลทั้งหลายซึ่งอยู่ในถิ่นประเทศนั้น และข้อความในมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติห้ามการค้าขายกับชนชาติเป็นศัตรู ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๐ เป็นอันใช้ไม่ได้สำหรับบังคับการค้าขายหรือข้อสัญญาซึ่งทำณวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๒ หรือภายหลังวันนั้น ในระหว่างบุคคลที่กล่าวไว้ข้างบน

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลบัดยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๓ มกราคม น่า ๒๐๓)

ประกาศกระแสพระบรมราชโองการ

ให้ใช้สัญญาสันติภาพที่ได้เซ็นกันณะแวร์ไซล์

เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๒

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า ด้วยสัญญาสันติภาพกับโปรโตคลติดท้ายสัญญา ซึ่งอรรคราชทูต พิเศษผู้มีอำนาจ แทนกรุงสยามได้ลงชื่อพร้อมกับสัมพันธมิตร และสะหิตประเทศฝ่ายหนึ่ง กับเยอรมันอีกฝ่ายหนึ่ง ที่แวร์ไซล์ในกรุงปารีสเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๒ นั้น ได้ทรงตรวจดูข้อสัญญานั้น และทรงพระราชดำริห์เห็นชอบด้วยทุกประการแล้วจึงมีพระราชสัตยาบัน ลงวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๒ แล้วด้วยตามความในสัญญานั้น อรรคราชทูตพิเศษผู้มีอำนาจแทนฝ่ายสยามได้ลงชื่อในบันทึกวาจา เพื่อมอบพระราชสัตยาบันไว้ในที่ชุมนุมณกรุงปารีส เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคมนี้แล้ว และได้ตกลงกันในรวางประเทศทั้งหลายที่ทำสัญญา และได้ทำสัตยาบันแล้วนั้นว่าเปนอันใช้สัญญา ตั้งแต่เวลาลงชื่อบรรทึกวาจาที่ว่ามาแล้วนั้นสืบไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า สัญญาสันติภาพซึ่งกล่าวมาแล้วนี้ เปนอันใช้กันได้ในรวางกรุงสยามฝ่ายหนึ่ง กับประเทศเยอรมันอีกฝ่ายหนึ่ง ตั้งแต่เวลา ๕ นาฬิกา ๑๕ นาที ก.ร. วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๒ นี้สืบไปเและให้เจ้าพนักงานทั้งปวงในรัฐบาลสยาม ถือตามและกระทำตามข้อความในหนังสือสัญญาที่ว่ามานี้ อันเปนส่วนที่กรุงสยามจะถือจะทำให้สำเร็จตลอดไปเทอญ

ประกาศมาแต่วันที่ ๑๐ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ มกราคม น่า ๒๐๕)

พระราชบัญญัติ
อนุมัติคนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อน พ.ศ. ๒๔๖๒

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

ด้วยทรงพระราชดำริห์เห็นว่า มีเหตุการณ์อันสมควรที่จะมีข้อบัญญัติไว้ชั่วคราวหนึ่ง ซึ่งจะให้รัฐบาล สยาม สามารถ จัดการ ผ่อนปรนให้คนต่างด้าว ที่ เปนศัตรูแต่ ก่อนเข้ามาในพระราชอาณาจักร และมาอยู่ เดินทางผ่านไปมาเฉพาะโดยมีอนุญาตของรัฐบาลด้วยนั้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

นามบัญญัติและกำหนดเวลาใช้ มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติคนต่างด้าว ที่เปนศัตรูแต่ก่อน พ.ศ. ๒๔๖๒" ให้ใช้ตั้งแต่วันออกประกาศไปจนตลอดเวลาอีกสามปี

คำอธิบาย มาตรา ๒ คำที่ว่า "คนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อน" นี้หมายความว่า ผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งเปนคน

ในบังคับของประเทศที่ได้เป็นราชศัตรู ในสงครามรวางเวลาใด ๆ ในพระพุทธศักราช ๒๔๖๑

ห้ามไม่ให้คนต่างด้าวที่เป็นศัตรูแต่ก่อนเข้าในพระราชอาณาเขตรโดยไม่มีหนังสืออนุญาต

มาตรา ๓ ห้ามไม่ให้คนต่างด้าวที่เป็นศัตรูแต่ก่อนผู้หนึ่งผู้ใด เข้ามาอยู่ภายในพระราชอาณาเขตร แม้แต่เฉพาะชั่วเวลาครั้งหนึ่งคราวหนึ่ง เว้นไว้แต่จะได้รับหนังสืออนุญาตลงชื่อเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศเป็นสำคัญแล้ว จึงจะเข้ามาได้

โทษทัณฑ์ที่ผิดพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ถ้าคนต่างด้าวที่เป็นศัตรูแต่ก่อนคนใด

ฝ่าฝืนข้อความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เข้ามาอยู่ในพระราชอาณาเขตรก็ดี ฤๅยังขืนอยู่ต่อไปเมื่อสิ้นกำหนดเวลาที่ได้อนุญาตไว้ฤๅเมื่อได้มีคำสั่งถอนคืนอนุญาตแล้วก็ดี จะต้องโทษทัณฑ์ตามสถานเหล่านี้ คือ

สถาน ๑ จะต้องถูกจับกุมโดยไม่ต้องออกหมายจับและคุมตัวไว้ในระวางเวลาที่จะเนรเทศฤๅจะฟ้องเอาโทษตามกฎหมาย

สถาน ๒ จะต้องเนรเทศไปทันทีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเนรเทศ ร.ศ. ๑๓๑ (พ.ศ. ๒๒๔๕) ฤๅมิฉนั้น

สถาน ๓ จะต้องถูกฟ้องหาตามพระราชบัญญัตินี้ในศาลสถิตย์ยุติธรรม ถ้าพิจารณาเปนสัตย์จะต้องปรับไม่เกินกว่าหมื่นบาท ฤๅจะต้องจำไม่เกินกว่าหกเดือน ฤๅทั้งปรับทั้งจำด้วย ถ้าหากว่าจำครบกำหนดตามคำตัดสิน ในเวลาเมื่อพระราชบัญญัติยังใช้อยู่แล้ว ก็จะต้องเนรเทศไปจากพระราชอาเขตร

คนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อนที่อยู่ยังภายในพระราชอาณาเขตรมาก่อนแล้ว

มาตรา ๕ คนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อน ซึ่งยังอยู่ภายในพระราชอาณาเขตรมาก่อนแล้วนั้น ถ้าจะปรารถนาอยู่อีกต่อไป ให้ทำเรื่องราวร้องขออนุญาตตามแบบที่ ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่เวลาที่ใช้พระราชบัญญัติไป และจะอนุญาตให้อยู่ตามกำหนด ข้อความที่เจ้าพนักงานผู้อนุญาตจะเห็นสมควรเท่าไรอย่างไรก็ได้ หนังสืออนุญาตนี้จะเลิกถอนเสียเมื่อใด ๆ โดยไม่ต้องชี้แจงอันใดก็ได้

คนต่างด้าวที่เป็นศัตรูแต่ก่อนอยู่ภายนอกพระราชอาณาเขตร

มาตรา ๖ คนต่างด้าวที่เป็นศัตรูแต่ก่อน ซึ่งอยู่ภายนอกพระราชอาณาเขตร มีความปรารถนาจะเข้ามาอยู่ภายในแล้ว ให้ทำเรื่องราวตามแบบที่ ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยื่นต่อเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ

หนังสืออนุญาต

มาตรา ๗ หนังสืออนุญาตที่จะให้เข้ามาอยู่ภายในพระราชอาณาเขตรนี้ ให้เป็นตามแบบที่ ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และจะมีความเปลี่ยนแปลงฤๅเพิ่มเติม ตามที่เห็นเป็นการจำเป็นที่จะมีตามกาละเทศะของคนที่ขออนุญาตนั้นเป็นครั้งคราวไป ตามที่เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศจะเห็นสมควร

การรับหนังสืออนุญาต

มาตรา ๘ เมื่อผู้ขออนุญาตได้รับหนังสือเสนาบดี ฤๅปลัดทูลฉลองกระทรวงการต่างประเทศ กล่าว ความว่า อนุญาตให้ เข้ามาใน พระราชอาณาอาเขตรณท่าแห่งไรแล้ว ให้ผู้ขออนุญาต นั้นรีบไปแจ้งความยังสำนักงาน ของ อธิบดีกรมตำรวจพระนครบาล และตำรวจภูธร เพื่อจะได้รับหนังสืออนุญาตนั้นไว้เป็นสำคัญ

เวลากำหนดอนุญาต

มาตรา ๙ หนังสืออนุญาตนั้น จะออกให้เฉพาะที่มีเหตุพิเศษควรอนุญาตให้ และมีกำหนดเวลาไม่เกินกว่าสามเดือน

การอนุญาตต่อเวลาที่ได้อนุญาตไว้

มาตรา ๑๐ ถ้าผู้ที่ได้รับอนุญาตจะขออีกต่อไปกว่าเวลาที่ได้อนุญาตแล้ว ให้ทำคำขอต่อเวลาอนุญาตนั้นยื่นต่อเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศชี้แจงเหตุที่ต้องขออนุญาตต่อเวลานั้น และคำขอต่อเวลาอนุญาตนี้ ต้องยื่นภายในกำหนด ๑๕ วันก่อนเวลาสิ้นกำหนดที่ได้อนุญาตไว้แล้ว จะอนุญาตให้ต่อเวลาไปอีกไม่เกินกว่าสามเดือนก็ได้ ถ้าผู้ขออนุญาตได้รับอนุญาตให้ต่อเวลาแล้ว ต้องให้นำใบอนุญาตเดิมไปยังสำนักงาน ของอธิบดีกรมตำรวจพระนครบาลและตำรวจภูธร ก่อนเวลาสิ้นกำหนดอนุญาตเดิม เพื่อจะได้สักหลังอนุญาตเวลาต่อให้ตามกำหนดที่อนุญาต

หนังสืออนุญาตหาย

มาตรา ๑๑ หนังสืออนุญาตนี้ ถ้าสูญหายไปฤๅจะนำมาให้ไม่ได้ด้วยเหตุใดๆ ซึ่งได้ชี้แจงให้เป็นที่พอใจเจ้าพนักงานแล้ว ก็ให้ออกฉบับอ่าไหล่ให้แทนเป็นสำคัญ

เรียกถอนคืนหนังสืออนุญาต

มาตรา ๑๒ หนังสืออนุญาตเหล่านี้ เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ จะถอนคืนเสียโดยไม่บอกเวลาล่วงน่า ฤๅบอกเหตุอันใดให้ทราบเมื่อใด ๆ ก็ได้ หนังสือถอนคืนอนุญาตนี้จะได้มีตามแบบที่ ๓ ท้ายพระราชบัญญัติ

น้ำหนักหลักฐานคำพยานที่จะต้องนำมาสืบ

มาตรา ๑๓ ถ้าเกิดมีปัญหาขึ้นว่า ผู้หนึ่งผู้ใดในการทำตามพระราชบัญญัตินี้ เปนคนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อนฤๅไม่แล้ว ผู้ซึ่งไม่เปนคนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อนนั้น จะต้องนำหลักฐานพยานมาพิสูทธให้เห็นจริงยิ่งกว่าฝ่ายอื่น ๆ

ค่าธรรมเนียม

มาตรา ๑๔ ให้กรมตำรวจพระนครบาลและตำรวจภูธรเรียกค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตฉบับละ ๑๒ บาท ค่าสักหลังใบอนุญาตต่อเวลาอีกฉบับละ ๖ บาท ค่าออกใบอนุญาตอ่าไหล่ที่หายฉบับละ ๖ บาท

พระราชบัญญัตินี้ตราไว้แต่ณวันที่ ๑๗ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ที่ ๑

แบบหนังสือขออนุญาต ตามพระราชบัญญัติ
อนุมัติคนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อน
พ.ศ. ๒๔๖๒

(ก) ให้ลงตำบล ที่ (ก) วันที่ พ.ศ. ๒๔๖ และวันที่เดือนปี

(ข) ให้ลงชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้ขออนุญาต ทั้งที่อยู่ด้วย

ข้าพเจ้า (ข) ผู้ลงชื่อในท้ายหนังสือนี้ เวลานี้อยู่ที่ ขอแสดงคำว่า ข้าพเจ้าเกิดณ เมื่อ วันที่ เดือน พ.ศ. และว่า ข้าพเจ้าได้เคยเปนมาแต่ก่อนเสมอจนบัดนี้ก็เปนชาติ.....(ฤๅว่าเดิมข้าพเจ้าเกิดคนชาติ....แล้วมาบัดนี้เปนคนชาติ โดยได้เปลงชาติเมื่อ พ.ศ. ฤๅตามการเปนมา) และข้าพเจ้ายื่นเรื่องราวนี้ ขออนุญาตเพื่อที่เข้าไปในพระราชอาณาเขตร ที่ท่าเรือตำบล และขออนุญาตอยู่ภายในพระราชอาณาเขตรมีกำหนดเวลา เดือน

ข้าพเจ้าขอแสดงความว่า ข้อความที่กล่าวถึงตัวข้าพเจ้าเองต่อไปนี้ เป็นคำสัจจริงทุกอย่าง คือ

๑ อายุ

๒ การแสดงตนว่าเป็นคนมีความรู้ ฤๅหากินทางไร

๓ ชื่อและชาติของบิดา

๔ ชื่อเดิมและชาติก่อนแต่งงาน ของมารดา

๕ ได้ศึกษาเล่าเรียนแห่งใด

๖ ตำบลและเวลาที่ได้เคยอยู่ในพระราชอาณาเขตร

(ถ้ามีจึงจดลง)

๗ ตำบลและเวลาที่ได้เคยรับการทหาร (ถ้ามีจึงลง)

๘ สมบัติในที่ดินฤๅผลประโยชน์ (ถ้ามี) ในพระราชอาณาเขตร

๙ ชื่อผู้ใดในพระราชอาณาเขตรอันควรจะให้สอบถามได้

๑๐ ประโยชน์อะไรที่ปราถนาเข้าไปในพระราชอาณาเขตร

๑๑ ตำบลที่คิดว่าจะไปอาไศรยอยู่เมื่อได้อนุญาต

๑๒ ความคิดฤๅกิจการที่จะเข้าไปทำอย่างไร

๑๓ ถือสาสนาอะไร

๑๔ สูงเท่าไร

๑๕ ตำหนิรูปพรรณที่สำคัญมีอย่างไร

ข้าพเจ้าขอแสดงความต่อไปว่ารูปถ่ายทั้ง ๔ รูปซึ่งติดมากับเรื่องราวนี้เปนรูปข้าพเจ้าจริง และเหมือนตัวข้าพเจ้าจริง ในเวลานี้ และรูปนั้นได้ลงชื่อด้วยลายมือปรกติของข้าพเจ้าด้วย

(ลงชื่อผู้ยื่นเรื่องราว)

แบบ ๒

หนังสืออนุญาต ตามพระราชบัญญัติ

อนุมัติคนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อน พ.ศ. ๒๔๖๒

เลข วันที่ เลข วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๔๖

พ.ศ. ๒๔๖

ชื่อ	หนังสือนี้แสดงว่า
ชาติ	เปนคนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อนผู้หนึ่ง ชาติ ได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในพระราชอาณาเขตร์
กำหนดเวลาอยู่ ที่ข้อความที่กำหนดอีกคือ	มีกำหนดเวลา ณตำบล ตามข้อความในพระราชบัญญัติ ที่ได้พิมพ์ไว้ข้างหลังหนังสืออนุญาตนี้ และให้เปนไปตามข้อความและข้อกำหนดซึ่งกล่าวต่อไปนี้ด้วย คือ

(เซน)

เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ

รูปถ่าย	รูปถ่าย
ลงชื่อผู้รับอนุญาต	ลงชื่อ อธิบดี กรมตำรวจ พระ นครบาล แลตำรวจภูธร

(เซน)

ตำหนิรูปพรรณ	ตำหนิรูปพรรณผู้ได้รับอนุญาต
วันแรกอนุญาต	วันแรกที่กำหนดอนุญาต วันที่ พ. ศ. ๒๔๖
วันสิ้นกำหนด	วันสิ้นกำหนดอนุญาต วันที่ พ. ศ. ๒๔๖

(เซน)

อธิบดีกรมตำรวจพระนครบาลแลตำรวจภูธร

กำหนดเวลาใช้ได้ใหม่อีก หนังสืออนุญาตนี้ใช้ได้ต่อไปใหม่อีก จน วันที่สิ้นกำหนดอนุญาต วันที่ พ. ศ. ๒๔๖ จึงสิ้นกำหนดอนุญาต

(เซน)

อธิบดีกรมตำรวจพระนครบาลแลตำรวจภูธร

แบบ ๓

หนังสือถอนคืนใบอนุญาต

ตามพระราชบัญญัติ อนุมัติคนต่างด้าว

ที่เปนศัตรูแต่ก่อน พ. ศ. ๒๔๖๒

ด้วยได้ออกหนังสืออนุญาตลงวันที่ เดือน พ. ศ. ๒๔๖๒ อนุญาตให้

คนต่างด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อน ตามความในพระราชบัญญัติ อนุมัติมนต่างด้าว ที่เปนศัตรู แต่ก่อน พ. ศ. ๒๔๖๒ นั้นแล้ว

และด้วยว่ามีเหตุการณ์ อันสมควร ที่จะถอนคืนหนังสืออนุญาตนั้นเสีย

เพราะเหตุฉนั้น บัดนี้จึงได้ถอนคืนหนังสือ
อนุญาต ที่กล่าวมา แล้ว นั้น ด้วย หนังสือ ฉบับ นี้
ตามข้อความในพระราชบัญญัติ อนุมัติคนต่าง
ด้าวที่เปนศัตรูแต่ก่อน พ. ศ. ๒๔๖๒

(เซน)

เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ มกราคม น่า ๒๐๗)

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตร์สร้างทางรถไฟต่อสายรถไฟหลวงฝั่งตวันออก และฝั่งตวันตกแห่งแม่น้ำเจ้าพระยา

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกามาให้ทราบทั่วกันว่า ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เสนาบดีกระทรวงคมนาคม สั่งกรมรถไฟหลวงก่อสร้างทางรถไฟเชื่อมสายรถไฟหลวง ซึ่งอยู่ฝั่งตวันออก และฝั่งตวันตกแห่งแม่น้ำเจ้าพระยา ให้เดินติดต่อกันได้

แต่ในเวลาที่เจ้าพนักงานยังไม่ได้ตรวจแลวางแนวทางรถไฟให้แน่นอนได้นั้น ให้กำหนดเขตร์ประมาณแนวทางรถไฟตอนใหม่ซึ่งกล่าวนี้ตั้งต้นแต่กิโลเม็ตร์ ๕ แห่งทางรถไฟสายใต้ เดินเฉียงไปทางตวันออกเฉียงเหนือ ข้ามคลองบาง กอกน้อย เหนือวัดไก่เตี้ย ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาเหนือวัดละมุด วัดสร้อยทอง เปลี่ยนแนวเดินมุ่งไปตวันออกเข้าต่อกับทางรถไฟหลวงสายเหนือที่กิโลเม็ตร์ ๘/๕๐๐ ดังได้ประมาณไว้ในแผนที่ซึ่งมีอยู่ที่หอ

ทะเบียนที่ดินกระทรวงเกษตราธิการ ในพระนครณะที่ว่าการกรมรถไฟหลวง แล ที่ข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดิน

โดยเหตุฉะนี้จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้กรมรถไฟหลวงเริ่มลงมือตรวจแนวทางรถไฟอันแน่นอนให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศนี้เป็นต้นไป

เพื่อให้สดวกแก่การตรวจวางแนวทาง แลการ จัดซื้อ ที่ดินตามความจำเปนสำหรับการก่อสร้างแลการเดินรถนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ มหาอำมาตย์ตรี หม่อมเจ้าฉลาดลบเลอสรรผู้ช่วยผู้บัญชาการกรมรถไฟหลวง ๑ อำมาตย์เอก พระยาสุรเกษตร์โสภณกระทรวงเกษตราธิการ ๑ อำมาตย์เอก พระยานครานุรักษ์ กระทรวงนครบาล ๑ อำมาตย์เอก พระยาคีนิสันทนานุการ กรมรถไฟหลวง ๑ เปนข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดินในเขตร์ที่ได้กล่าวมาแล้วนี้มีกำหนด ๑ ปี

ในระหว่างเวลา ๑ ปีที่ได้กำหนดไว้นี้ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดจับจองที่ดินซึ่งเปนที่ว่างเปล่าไม่มีเจ้าของ ส่วนที่ดินที่มีเจ้าของก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้ ห้ามมิให้เจ้าของเอาที่ดินซึ่งอยู่ในเขตร์ทางรถไฟตามปรากฏในแผนที่ซึ่งกล่าวมาแล้ว ไปยกให้หรือขายซื้อแลกเปลี่ยนกับผู้หนึ่งผู้ใด แลห้ามมิให้สร้าง

บ้านเรือนหรือปลูกต้นผลไม้ในที่เหล่านี้ ก่อนได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดินหรือผู้แทน ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดเอาที่ดินในเขตร์แนวทางรถไฟนี้ไปลอบลักยกให้หรือขายซื้อแลกเปลี่ยนกับผู้หนึ่งผู้ใดหรือให้เช่าก็ดี โดยมิได้รับอนุญาตจากข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดินหรือผู้แทนแล้ว ให้ถือว่าการยกให้หรือขายซื้อแลกเปลี่ยนแลให้เช่านั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ ต้องถือว่าที่ดินนั้นยังคงเป็นของเจ้าของเดิมอยู่

เมื่อกรมรถไฟหลวงต้องการที่ดินแห่งใด ๆ ที่อยู่ในเขตร์ทางรถไฟภายหลังวันประกาศพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดสร้างบ้านเรือนหรือปลูกต้นผลไม้ในเขตร์แนวทางรถไฟนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากข้าหลวงพิเศษจัดการที่ดินหรือผู้แทนเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนแล้ว กรมรถไฟหลวงจะไม่ต้องใช้ค่าทำขวัญสำหรับสิ่งของที่ว่ามาแล้วนั้น อย่างหนึ่งอย่างใด

ในระหว่างเวลา ๑ ปีที่ได้กำหนดไว้นี้ เจ้าพนักงานของกรมรถไฟหลวงหรือผู้มีน่าที่เกี่ยวข้องกับการทำทางรถไฟนี้ก็ดี มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปในเขตร์ทางรถไฟที่ได้กำหนดไว้นี้ได้ทุกเมื่อ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการที่เกี่ยวแก่การตรวจทำแผนที่กะวางแนวทางรถไฟอันบริบูรณ์และเป็นครั้งที่สุดสำหรับทางรถไฟสายที่กล่าวมานี้ เช่น

ในการวัดระยะปักกรุย เก็บตัวอย่างดิน ทราย และวัดถุอื่นๆ แต่ให้พึงเข้าใจว่าผู้ที่อยู่ในที่ดินนั้นโดยชอบด้วยกฎหมาย มีสิทธิ์จะได้รับ ค่าทำขวัญ เพื่อ ทดแทน การเสียหาย อันเกิดขึ้นจาก การตรวจทำแผนที่สร้างทางรถไฟนั้น

ประกาศพระราชกฤษฎีกามาณวันที่ ๑๖ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ มกราคม น่า ๒๑๗)

ประกาศ

ย้ายกรมธรรมการมารวมอยู่ในพระราชสำนัก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชปรารภว่า แต่ก่อนมากรมสังฆการีอันมีน่าที่เป็นเจ้าทเบียนสงฆ์ แลกรมธรรมการอันมีน่าที่พิจารณาคดีเกี่ยวกับพระภิกษุ รวมเรียกว่ากรมสังฆการีกรมธรรมการ ขึ้นตรงในพระองค์สมเด็จพระเจ้าแผ่นดินหัวน่าของกรมนี้เป็นออกญาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี ในเวลาที่ไม่ได้ทรงตั้งออกญาพระเสด็จ โปรดเกล้า ฯ ให้พระบรมวงศ์บางพระองค์ที่มักมีน่าที่ราชการในกรมวังเป็นผู้บัญชาการกรมนี้ มีข้าราชการเป็นว่าการรองลงไป มีตำแหน่งเป็นจางวาง ธรรมเนียมนี้มีสืบมาจนถึงคราวจัดกระทรวงราชการต่างแผนกในรัชกาลที่ ๕ จึงได้ยกไปสมทบกับกรมศึกษาธิการ เรียกว่ากระทรวงธรรมการ และเรียกกรมนี้ต่อว่ากรมธรรมการ ส่วนน่าที่พิจารณาคดีของกรมธรรมการเดิมยกไปสมทบกระทรวงยุติธรรม การจัดอย่างนี้ก็ได้ผลสมมุ่งหมายในครั้งนั้น คือจัดตั้งโรงเรียนหนังสือไทยขึ้นตามวัดสำเร็จแต่ก็ได้พบความไม่สดวกด้วยเหมือนกัน ด้วยว่าราชการของสองกรมนั้นต่างชนิดกันทีเดียว ยากที่จะเลือกหา

เจ้ากระทรวงผู้สามารถบัญชาได้ดีทั้ง ๒ กรม คงได้ทางหนึ่งเสียทางหนึ่ง มีพระราชประสงค์จะให้ราชการเป็นไปสดวก ทั้งจะให้สมแก่ทรงเป็นพุทธศาสนูปถัมภกโดยตรง จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ย้ายกรมธรรมการมารวมอยู่ในพระราชสำนักตามประเพณีเดิม ส่วนกระทรวงธรรมการนั้น โปรดเกล้า ฯ ให้เรียกว่า "กระทรวงศึกษาธิการ" มีน่าที่จัดการศึกษา ฯ เสนาบดีถือตราบุษบกตามประทีปเป็นตราประจำตำแหน่ง

กรมธรรมการที่โปรดเกล้า ฯ ให้ยกมานั้น แยกเป็นกรมขึ้น คือกรมสังฆการีเจ้าทเบียนสงฆ์แลดูการพระอาราม กรมกัลปนาเจ้าน่าที่ดูการที่ธรณีสงฆ์ กองศาสนสมบัติเจ้าน่าที่รักษาสมบัติสงฆ์ กองปริยัติธรรมเจ้าน่าที่บำรุงการศึกษาในพระพุทธศาสนา กับเจ้าพนักงานคดีและนายช่าง ฯ โปรดเกล้า ฯ ให้จัดระเบียบการดังต่อไปนี้

๑. โปรดเกล้า ฯ ให้กรมธรรมการสมทบกระทรวงวัง แต่ให้เป็นกรมอิศระ ให้อธิบดีกรมกราบบังคมทูลแลรับพระบรมราชโองการโดยตรงได้ด้วย มีงบประมาณการจ่ายโดยเฉภาะ ยื่นแลเบิกตรงต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ โปรดเกล้า ฯ ให้ผู้ว่าการกรมนี้มีตำแหน่งเป็นอธิบดี ถือตราเสมาธรรมจักร์เป็นตราประจำตำแหน่ง

๒. โปรดเกล้า ฯ ให้กรมสังฆการี แลกรมกัลปนา คงเปนกรมขึ้นอยู่ตามเดิม ให้หัวน่ากรมมีตำแหน่งเปนเจ้ากรม ให้ยกกองศาสนสมบัติขึ้นเปนกรมลมทบกองบัญชีเข้าด้วย คงให้มีกรรมการสภาดูแลตามเดิม แต่ให้มีเจ้าพนักงานบาญชีอีกนายหนึ่งให้ตั้งกรมบัญชาการขึ้นใหม่ อธิบดีเปนผู้ว่าการเอง ให้เจ้าพนักงานคดีแลนายช่างขึ้นในกรมบัญชาการ กองปริยัติธรรมคงเปนกองอยู่ตามเดิม ขึ้นในกรมบัญชาการ ฯ

๓. โปรดเกล้า ฯ ให้กรมธรรมการมีสำนักงานโดยเฉภาะ

๔. ธรรมการมณฑลแลธรรมการจังหวัด โปรดเกล้า ฯ ให้เรียกว่า "ศึกษาธิการมณฑล หรือศึกษาธิการจังหวัด" ขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนน่าที่กรมธรรมการในมณฑลในจังหวัด โปรดเกล้า ฯ ให้อุปราช สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการ แลนายอำเภอรับเปนธุระโดยเฉภาะ ส่วนในกรุงเทพ ฯ ให้อยู่ในพระราชสำนัก

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ประกาศมานี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ มกราคม น่า ๒๒๐)

พระราชบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๔

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมว่า เนื้อเงินในตลาดมีราคาสูงขึ้นเสมอมา ถึงเวลานี้เนื้อเงินยิ่งมีราคาสูงขึ้นอีกมาก สมควรจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติมาตราทองคำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ อีกบ้าง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกข้อความในมาตรา ๕ (๓) ของพระราชบัญญัติมาตราทองคำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ ซึ่งได้ยกเลิกแลตราขึ้นใหม่โดยพระบัญญัติมาตราทองคำเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ฉบับที่ ๑ มาตรา ๑ แลให้ใช้ข้อความข้างล่างนี้แทน

(๓) เหรียญปลีกเงินทุกชนิด ให้ผสมเนื้อเงินบริสุทธิ์ ๕๐๐ ส่วนทองแดง ๕๐๐ ส่วน

มาตรา ๒ ข้อความในมาตรา ๖ (๓) ของพระราชบัญญัติมาตราทองคำ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ ซึ่งกำหนดอัตราเผื่อเหลือเผื่อขาดส่วนเนื้อธาตุ เหรียญปลีกนั้น ให้ยกเลิก และให้ใช้ข้อความข้างล่างนี้แทน

(๓) เหรียญปลีกเงิน ๗ ส่วนใน ๑,๐๐๐

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ มกราคม น่า ๒๒๒)

ประกาศ

เปลี่ยนเครื่องแบบกรมเสือป่าราบหลวงรักษาพระองค์ และกรมเสือป่าม้าหลวงรักษาพระองค์

มีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนกางเกงเต็มยศของนายและพลเสือป่าในกรมเสือป่าราบหลวงรักษาพระองค์ ให้ใช้กางเกงสักหลาดแดงขายาวหรือกางเกงขี่ม้า เปนกำหนดใหม่ดังนี้

ก. ชั้นนายพลเสือป่า กางเกงสักหลาดแดงขายาวหรือกางเกงขี่ม้าติดแถบไหมทองขนาดกว้าง ๕๐ มิลิเม็ตร์แถบหนึ่ง

ข. ชั้นนายกองและนายหมวด กางเกงสักหลาดแดงขายาวหรือกางเกงขี่ม้าติดแถบไหมทองขนาดกว้าง ๓๒ มิลิเม็ตร์แถบหนึ่ง

ค. ชั้นนายหมู่และพลเสือป่า กางเกงสักหลาดแดงขายาวติดแถบสักหลาดเหลืองขนาดกว้าง ๑๐ มิลิเม็ตร์แถบหนึ่ง ส่วนเครื่องแบบอื่นให้คงใช้ตามกำหนดเดิมทุกประการ คงเปลี่ยนแต่เฉภาะกางเกงเท่านั้น

อนึ่งพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนเสื้อน้อยเครื่องแบบลำลองของนายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ในกรมเสือป่าม้าหลวงรักษาพระองค์ เปนให้ใช้เสื้อสักหลาดสีน้ำเงินอ่อนทั้งตัว แผ่น

ทาบข้อมือเสื้อและแถบยันตร์เครื่องหมายยศเปนใช้หมายสีน้ำเงินอ่อน ส่วนเครื่องประกอบอื่น ๆ ให้คงใช้ตามเดิม คงเปลี่ยนแต่เสื้อเท่านั้น

ทั้งนี้ให้กรมยกรบัตร์เสือป่าจัดทำกางเกงเต็มยศเครื่องแบบกรมเสือป่าราบหลวงรักษาพระองค์ ตามที่เปลี่ยนใหม่นี้ จ่ายให้แก่นายและพลเสือป่าในกรมเสือป่าราบหลวงรักษาพระองค์ใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศมานี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ มกราคมม น่า ๒๒๔)

ประกาศ
เปลี่ยนอัตราน้ำหนักเนื้อดีบุกในแร่ดีบุกมณฑลนครศรีธรรมราช

ด้วยตามประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการลงวันที่ ๒๗ กันยายน (ร.ศ. ๑๒๔) พระพุทธศักราช ๒๔๔๘ ให้เก็บค่าภาคหลวงแร่ดีบุกในมณฑลนครศรีธรรมราชในน้ำหนักแร่ดีบุก ๑๐๐ หาบ ให้คิดเท่ากับเนื้อดีบุก ๖๕ หาบนั้น บัดนี้เห็นสมควรจะแก้ไขอัตราน้ำหนักเนื้อดีบุกในแร่ดีบุกสำหรับมณฑลนี้ขึ้นใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป การคิดอัตราน้ำหนักเนื้อดีบุกในแร่ดีบุกในมณฑลนครศรีธรรมราชนั้น ให้คิดน้ำหนักแร่ดีบุก ๑๐๐ หาบ เท่ากับเนื้อดีบุกบริสุทธิ์ ๙๐ หาบ และให้ถือเอาจำนวนเนื้อดีบุกที่คิดได้นั้นเป็นเกณฑ์เก็บค่าภาคหลวงตามพิกัดอัตราค่าภาคหลวงซึ่งได้ประกาศให้ใช้อยู่แล้ว

ประกาศมาณวันที่ ๕ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

พระยามโนปกรณ์นิติธาดา

ลงนามแทนเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๘ มกราคม น่า ๒๒๕)

ประกาศ
ตั้งสมาคมบำรุงเสือป่าแห่งกรุงสยาม

พระราชปรารภ

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงดำรงตำแหน่งนายกเสือป่า มีพระราชดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า กิจการเป็นไปของเสือป่ากองอาสาสมัครในเวลานี้ได้มีผู้นิยมเป็นการแพร่หลาย จนได้ขยายการ ปกครองตั้งเป็นกอง เสือป่า ทั่วไป ทุกมณฑลใน พระราชอาณาจักร์ การที่มีผู้นิยมชมชื่นในการเสือป่าฉนี้ ก็เพราะมารู้สึกเห็นความจำเป็นแห่งน่าที่รักษาความอิศระภาพเป็นไทยของชาติ ซึ่งเป็นน่าที่ของเราคนไทยทั้งหลายจักต้องช่วยกันป้องกันรักษาไว้ จนสุดกำลัง ถ้าพวกเราพากันเพิกเฉยเสียแล้ว ชาติก็จะตั้งยั่งยืนอยู่เป็นสุขไม่ได้ ชาติบ้านเกิดเมืองมารดรของเรานั้นเป็นที่รักยิ่งกว่าชีวิต ซึ่งเราจะยอมให้ใครมาเป็นนายบังคับกดขี่เราไม่ได้เป็นอันขาด

คนไทยเราแต่ไหนแต่ไรมาไม่เคยปรารถนาเลยที่จะจับอาวุธเพื่อรุกรานเพื่อนบ้าน เราปรารถนาอย่างเดียวแต่ความสงบและอยู่แต่ในดินแดนของเราซึ่งเราได้เลือกแล้วว่าสมควรเป็นที่อยู่ในหมู่คน

ที่เป็นญาติของเราเท่านั้น ขอแต่อย่าให้ใครมาแย่งที่อยู่ของเรา หรือมาบังคับกดขี่เราเป็นแล้วกัน

เมื่อใดเราจับอาวุธขึ้น ก็มีความมุ่งหมายอย่างเดียวแต่จะป้องกันรักษาความอิสระเป็นไทยของเราให้สมชื่อเท่านั้น และแม้ถึงคราวจำเป็นที่จะต้องรักษาความอิสระแล้ว ชีวิตเลือดเนื้อของเราก็ไม่เสียดาย ซึ่งเราจะขอแสดงให้โลกเห็นว่า ขึ้นชื่อว่าไทยแล้ว รู้จักตายโดยอาการอันปรากฏเกียรติยศงดงามให้แก่ชาติ ไม่ให้เสียทีที่เกิดมาเป็นแน่

ทรงพระราชดำริห์เห็นว่าน่าที่การบำรุงรักษาชาติบ้านเกิดเมืองมารดาของเราให้คงเป็นอิสระอยู่นั้น ที่แท้เราทำกันได้ทั่วทุกตัวคน ไม่เลือกว่าหญิงหรือชาย สุดแต่ว่าจะช่วยด้วยกำลังกายหรือกำลังทรัพย์ ก็นับเป็นส่วนช่วยชาติทั้งสิ้น เพราะฉนั้นในการเก็บเงินบำรุงกองเสือป่าตามที่มีกำหนดเก็บเฉภาะแต่ผู้ที่เป็นเสือป่านั้น นับว่าเป็นการเพียงพอยังประโยชน์ในสมัยหนึ่ง ซึ่งเมื่อเริ่มแรกตั้งกองเสือป่าที่ยังมีจำนวนน้อยอยู่เท่านั้น ครั้นสืบมาในบัดนี้เมื่อกิจการของกองเสือป่าได้เจริญขึ้นแพร่หลายมีคนนิยมมากแล้วฉนั้น ก็เป็นการสมควรจะแก้ไขกำหนดการเก็บเงินบำรุงให้สดวกขึ้น ตามสมัยเวลา โดยขยายการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งไม่จำกัดเฉภาะแต่ให้บำรุงได้แต่เสือป่าฝ่ายเดียว ควร

เปิดโอกาสให้คนไทยทั้งหลายทั้งหญิงชายได้มีหนทางสำแดงความจงรักทำประโยชน์ให้แก่ชาติได้ทั่วน่ากัน

จึงมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ยกเลิกการเก็บเงินบำรุงตามความในข้อบังคับปกครองเสือป่าข้อ ๓๕, ๓๖, ๓๗, นั้นเสีย และให้ตั้งสมาคมบำรุงเสือป่าแห่งกรุงสยามขึ้นใหม่ มีความในข้อบังคับของสมาคมต่อไปนี้

ข้อบังคับ

สมาคมบำรุงเสือป่าแห่งกรุงสยาม

พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ข้อ ๑ สมาคมนี้ให้มีนามว่า "สมาคมบำรุงเสือป่าแห่งกรุงสยาม" ให้มีสำนักกระจายทั่วไปตามที่ว่าการเสือป่าหรือสถานที่สโมสรเสือป่าทั่วไปทุกจังหวัดทุกมณฑล

ผู้ที่จะสมัครเป็นสมาชิกแห่งสมาคมนี้ ไม่เลือกว่าเป็นบุคคลชนิดใดจะเป็นหญิงหรือชายก็ดี สุดแต่ว่าผู้ใดมีความมุ่งหมายจะช่วยความรุ่งเรืองให้แก่ชาติแล้ว เป็นอันรับสมัครทั้งสิ้นไม่มีจำนวนจำกัดอย่างใด

ข้อ ๒ ความมุ่งหมายของสมาคมนี้มีอยู่ คือ

(ก) เพื่อประสารความสามัคคี ในหมู่คนไทยให้มีความพร้อมเพรียงช่วยกัน ป้องกันรักษา ความอิศระ เป็นไทยของชาติให้

ดำรงคงอยู่ในความสวัสดิภาพ ซึ่งเป็นข้อสำคัญที่สุดของคนไทย จะต้องคิดทุก ๆ คน

(ข) เพื่อบำรุงความเจริญของเสือป่ากองอาสาสมัค ให้มีทุนไว้สำรองใช้จ่ายเนื่องในการสระสมกำลัง กระทำน่าที่ป้องกันรักษาชาติศาสนา พระมหากษัตริย์

(ค) เพื่อบำรุงความริ่นเริงของเสือป่ากองอาสาสมัค ตามครั้งคราวที่คณะเสือป่าจะได้นัดหมายให้มีงานแสดงริ่นเริงอย่างใดตามที่จะเห็นสมควร

(ง) เพื่อบำรุงความวิสาสะปลุกความรู้ในหมู่ผู้ที่เป่นสมาชิก และทั้งให้ผู้ที่เปนสมาชิกมีสฐานที่หย่อนใจไปเที่ยวเล่นในสโมสรของเสือป่ารักษาดินแดนประจำมณฑลต่าง ๆ ได้ตามความพอใจ

ข้อ ๓ บรรดาผู้ที่สมัคเข้าเปนสมาชิกของสมาคมบำรุงเสือป่าแห่งกรุงสยาม จะต้องเสียเงินค่าบำรุงเปนกำหนดประจำปี ส่วนถ้าจะเสียเงินค่าบำรุงนั้น สมาคมไม่มีความหมุ่งหมายจะกำหนดไว้เปนชั้น แล้วแต่สมาชิกจะมีแก่ใจให้ตามกำลังที่จะช่วยเหลือได้ คงมีเกณฑ์ไว้แต่เพียงว่า ปีหนึ่งมีกำหนดไม่ต่ำกว่า ๕ บาท ทั้งนี้ก็เพื่อความมุ่งหมายให้โอกาศแก่บรรดาผู้ที่มีทุนทรัพย์น้อย จะได้มีทางเข้าเปนสมาชิกได้ แต่สำหรับผู้ที่ทำมาหาได้มีทุนทรัพย์มากนั้นสมาคมมีความหวังและเชื่อน้ำใจว่า คงจะให้มากกว่าเกณฑ์

๕ บาทที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างต่ำ ทั้งนี้เป็นการแล้วแต่ผู้ที่มีกำลังทรัพย์จะให้ได้ตามความพอใจ และถ้าแม้ยิ่งให้มากสมาคมก็มีความยินดีรับ และจะขอบคุณเป็นอันมาก

ข้อ ๔ เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงว่าผู้ใดได้เป็นสมาชิกของสมาคมนี้ได้ทำการช่วยเหลือความรุ่งเรืองให้แก่ชาตินั้น เจ้าน่าที่เสือป่าทุก ๆ มณฑลที่ตั้งสมาคมจะได้ออกใบสำคัญรับเงินแสดงหลักฐานให้เป็นสำคัญ และทั้งจะได้ออกแจ้งความประกาศนามผู้ที่เป็นสมาชิกให้ทราบด้วย

นอกจากนี้ยังได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เสนาธิการเสือป่าทำเข็มเครื่องหมายอักษรพระบรมนามาภิธัย ร.ร. ๖ มีอุณาโลมและพระมหามงกุฎอยู่เหนือ (ทำด้วยเงิน) ติดทับบนแพรแถบผูกเป็นหูกระต่ายมีชาย สำหรับกลัดน่าอกเสื้อเป็นสำคัญ ส่วนแพรแถบนั้นใช้หมายสีตามสีหมายของเสือป่ากองเสนารักษาดินแดนต่าง ๆ ซึ่งจะได้บรรยายให้ทราบโดยละเอียดต่อไปในข้อ ๖

เครื่องหมายที่เสนาธิการเสือป่าจัดสร้างขึ้นนี้ จะคิดราคาเท่าทุนที่ได้ว่าจ้างจัดทำ คือให้ถูกที่สุดที่จะเป็นได้ ซึ่งจะได้ประกาศราคาให้ทราบต่อไป

ข้อ ๕ เข็มเครื่องหมายอักษรพระบรมนามาภิธัยที่เป็นเครื่องหมายของสมาคมบำรุงเสือป่านี้ ถ้าผู้ใดมีประสงค์จะใคร่ทำให้

เป็นอย่างวิจิตรงดงาม โดยใช้ทำด้วยทองหรือลงยาฝังเพชร์หรือพลอยเพื่อให้เป็นที่เชิดชูเกียรติยศพิเศษของผู้นั้นไซร้ ก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดทำได้ตามความพอใจ ซึ่งนับว่าเป็นเครื่องอาภรณ์อย่างหนึ่ง

ข้อ ๖ การหมายสีแพรแถบของเข็มเครื่องหมายสมาคมนี้ ให้มีกำหนดหมายสีต่างกันตามกองเสือป่าในมณฑลที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก คือเมื่อเป็นสมาชิกของสมาคมบำรุงเสือป่ามณฑลใด ก็ให้ใช้แพรหมายสีของกองเสือป่ามณฑลนั้นเป็นกำหนด ดังนี้

๑. กองเสนาหลวงรักษาพระองค์ หมายสีแพรพื้นดำริมแดง

๒. กองเสนารักษาดินแดนกรุงเทพ ฯ หมายสีเหลือง

๓. กองเสนารักษาดินแดนอยุธยา หมายสีชาด

๔. กองเสนารักษาดินแดนฝ่ายเหนือ คือมณฑลพิศณุโลก แลนครสวรรค์ หมายสีม่วงแก่

๕. กองรักษาดินแดนอิสาณ คือมณฑลร้อยเอ็จและมณฑลอุบลราชธานี หมายสีดินแดง

๖. กองเสนารักษาดินแดนตวันออก คือมณฑลนครราชสีมาและมณฑลอุดร หมายสีแสด

๗. กองเสนารักษาดินแดนอาคเณย์ คือมณฑลปราจิณบุรีและมณฑลจันทบุรี หมายสีไพล

๘. กองเสนารักษาดินแดนปักษ์ใต้ คือมณฑลนครศรีธรรมราช มณฑลสุราษฎร์ และมณฑลปัตตานี หมายสีเขียว

๙. กองเสนารักษาดินแดนภูเก็ต หมายสีฟ้า

๑๐. กองเสนารักษาดินแดนตวันตก คือมณฑลนครไชยศรี และมณฑลราชบุรี หมายสีน้ำเงินแก่

๑๑. กองเสนารักษาดินแดนพายัพ คือมณฑลพายัพและมณฑลมหาราษฎร์ หมายสีบานเย็น

ข้อ ๗ เข็มเครื่องหมายของสมาคมนี้ ให้เปนน่าที่กรมเสนาธิการเสือป่าจัดทำขึ้น ให้มีเลขหมายประจำเข็มโดยลำดับ และรวมจำหน่ายที่กรมเสนาธิการเสือป่าแห่งเดียว เมื่อกองเสนารักษาดินแดนมณฑลต่าง ๆ จะต้องการเข็มไปจำหน่ายรวมเท่าใด ก็ให้แจ้งมายังเสนาธิการเสือป่าตามระเบียบ

ส่วนเงินค่าบำรุงของสมาคมนั้นถ้าเปนส่วนของกรมเสือป่ามณฑลใดหรือกองเสนาใด ก็ให้เปนน่าที่ผู้บังคับการมณฑลหรือผู้บัญชาการกองเสนารักษาดินแดนนั้น ๆ เปนน่าที่รับผิดชอบรักษาเงินนั้นไว้สำหรับใช้เปนประโยชน์แก่กองเสือป่า ทั้งนี้ให้ทุก ๆ มณฑลและกองเสนาจัดทำบาญชีเปนหลักฐานไว้โดยเฉภาะ ส่วนใบสำคัญรับเงินค่าบำรุงนั้น เพื่อให้เปนระเบียบอันหนึ่งอันเดียวกัน

ให้เปนน่าที่กรมเสนาธิการเสือป่า จัดทำขึ้นและจำหน่ายให้แก่กอง เสนาต่าง ๆ รับไปใช้

ข้อ ๘ ในส่วนสมาคม ของกองเสนาหลวงรักษาพระองค์นั้น ให้เปนน่าที่นายคลังเงินเสือป่ารับรักษาเงินรายนี้ ส่วนการรับเข้าเปนสมาชิกนั้นให้เปนน่าที่ของเสนาธิการเสือป่ารับ และเมื่อได้รับเงินค่าบำรุงเท่าใดก็ให้รวมส่งไว้ยังนายคลังเงินเสือป่าตามระเบียบ

ข้อ ๙ เพื่อให้ประชาชนในมณฑลต่าง ๆ ทราบข้อความตามประกาศตั้งสมาคมนี้ ให้เปนน่าที่ของผู้บัญชาการกองเสนารักษาดินแดน ทุกกองเสนาออกประกาศแจ้งความชักชวนสำหรับประโยชน์สมาคมใน กองเสนารักษาดินแดนของตน ๆ โดยแจ้งสฐานที่รับเงินบำรุงให้ประชาชนในมณฑลของตนทราบได้เปนพิเศษ

ข้อ ๑๐ ให้เปนน่าที่ของผู้บังคับการเสือป่าประจำมณฑล และผู้บัญชาการกองเสนารักษาดินแดนต่าง ๆ พยายามกระทำน่าที่ส่งเสริมความเจริญให้แก่สมาคมในกองเสนาของตน ๆ ให้สู่ความเจริญดีที่สุดที่จะพึงกระทำได้ ต้องจัดเจ้าน่าที่สำหรับการนี้ไว้โดยเฉภาะสำหรับเปนน่าที่ตรวจตราผู้เปนสมาชิกหมดอายุ และคอยเชื้อเชิญให้เปนสมาชิกต่อไปตามโอกาศที่จะทำได้

ข้อ ๑๑ บรรดาผู้ที่เข้าเปนสมาชิกของสมาคมนั้น ควรกำหนดจดจำไว้ว่า เปนการบำรุงประจำสำหรับปีหนึ่งๆ เท่านั้น คือภายในเวลา ๑๒ เดือนตามปฏิทิน ส่วนเข็มเครื่องหมายของสมาคมนั้น

ให้ใช้ประดับกายได้เฉภาะแต่ในระหว่างเวลาที่เป็นสมาชิกของสมาคมเท่านั้น

เมื่อผู้ใดขาดอายุบำรุง คือมิได้ส่งเงินบำรุงต่อแล้ว ก็เป็นอันหมดสิทธิที่จะใช้เข็มเครื่องหมายประดับกายไม่ได้อีกต่อไป

เพราะฉนั้นเจ้าน่าที่จะต้องระวังสอดส่องในเรื่องนี้ให้มาก ถ้าเห็นผู้ใดติดเข็มเครื่องหมายไม่ต้องตามเวลาที่เป็นสมาชิกบำรุงแล้ว ก็ต้องชี้แจงตักเตือนให้ทราบ

ข้อสำคัญควรชี้แจงให้ทราบว่า การบำรุงสมาคมนี้เป็นประโยชน์ช่วยความรุ่งเรืองและรักษาความอิสระเป็นไทยให้แก่ชาติไทย สมาคมเชื่อในความเจตนาดีของผู้ที่ได้เข้ามาเป็นสมาชิก เพราะฉนั้น ถ้าผู้ใดมีเจตนาทุจริตแล้ว ก็เท่ากับผู้นั้นทำการทุจริตลวงชาติ ซึ่งนับว่าเป็นคนเลวทรามต่ำช้าเกิดมาเสียชาติ ซึ่งไม่ควรที่เราจะคบค้าสมาคมเป็นอันขาด

ข้อ ๑๒ ให้ตั้งสมาคมนี้ขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นต้นไป

กรมบัญชาการคณะเสือป่า

(พระบรมนามาภิธัย) ราม ร. นายพลเสือป่า

นายกเสือป่า

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ น่า ๒๒๗)

ประกาศเพิ่มเติม

กฎมณเฑียรบาลว่าด้วยครอบครัวแห่งข้าราชการในพระราชสำนัก พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมสั่งว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ย้ายกรมธรรมการมารวมอยู่ในกระทรวงวังแล้วนั้น สมควรจะให้ข้าราชการในกรมธรรมการอยู่ใน กฎมณเฑียรบาลอย่าง ข้าราชการใน พระราชสำนักทั่วไปด้วย จึงโปรดเกล้า ฯ ให้เพิ่มเติมข้อความในหมวดที่ ๒ ของกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยครอบครัวข้าราชการในพระราชสำนัก พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๕ ว่าด้วยผู้ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎมณเฑียรบาลนั้น ต่อจากข้อหมายเลข ๑๒ เติมขึ้น คือ "๑๓ ข้าราชการในกรมธรรมการ"

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ประกาศมานี้เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ น่า ๒๓๖)

ประกาศอัตราเก็บค่าภาคหลวงแร่โมลิบเดไนต์ ฉบับที่ ๑๓

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นต้นไป ให้เก็บค่าภาคหลวงแร่โมลิบเดไนต์หาบละ ๕ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ น่า ๒๓๘)

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เปลี่ยนตำแหน่งธรรมการอำเภอเปนศึกษาธิการอำเภอ

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เปลี่ยนตำแหน่งธรรมการอำเภอเปนศึกษาธิการอำเภอ เช่นเดียวกับศึกษาธิการมณฑล และศึกษาธิการจังหวัดแล้ว

ประกาศมาณวันที่ ๓๑ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงนาม) เจ้าพระยาธรรมศักดิ์

จางวางเอก เสนาบดี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ น่า ๓๕๗๖)

ประกาศสัญญานานาประเทศ
ว่าด้วยการเดินในอากาศ

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจรูญศักดิ์กฤดากร อรรคราชทูตผู้มีอำนาจเต็มฝ่ายสยาม ลงชื่อในหนังสือสัญญานานาประเทศ ว่าด้วยข้อบังคับสำหรับการเดินในอากาศ ที่ปารีส วันที่ ๑๓ ตุลาคม ศกนี้แล้ว และได้ทรงพระราชดำริห์เห็นชอบด้วยหนังสือสัญญานี้แล้ว จึงได้มีพระราชสัตยาบันลงวันที่ ๒ เดือนกุมภาพันธ์ ศกนี้ ส่งไปเก็บรักษาไว้ตามสัญญานี้ที่กรุงปารีส

แต่ตามความข้อที่สุดแห่งสัญญาที่ว่านี้ มีว่าประเทศใด ๆ ที่ได้ส่งสัตยาบันให้เก็บไว้วันใด ให้เป็นอันกำหนดใช้หนังสือสัญญานี้ นับ ๔๐ วันตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป แต่ขณะนี้พระราชสัตยาบันนั้นยังส่งไปตามทาง ไม่ถึงปารีส เมื่อได้ถึงและทราบวันที่ได้ส่งเก็บตามสัญญาวันใด จะได้ประกาศกำหนดวันใช้สัญญาสืบไป

ประกาศมาณวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ น่า ๒๓๙)

ประกาศพระบรมราชโองการ
ตั้งเจ้าน่าที่ดูแลการเดินอากาศ

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริห์ว่า บัดนี้ผู้แทนรัฐบาลสยาม พร้อมกับผู้แทนรัฐบาลนานาประเทศ ได้พร้อมกันลงชื่อในหนังสือสัญญานานาประเทศ ว่าด้วยข้อบังคับสำหรับการเดินอากาศนั้นแล้ว แต่ณวันที่ ๑๓ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ และได้พระราชทานสัตยาบันแล้วแต่ณวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เพราะฉนั้นจำเปนต้องกำหนดเจ้าน่าที่ผู้ซึ่งจะอำนวยการเรื่องเดินอากาศนี้ให้เปนไปตามความตกลงนั้น ให้ปรากฏแน่ชัด จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสสั่งว่า ให้กระทรวงกระลาโหมซึ่งมีกรมอากาศยานทหารบกร่วมอยู่ด้วยนั้น เปนเจ้าน่าที่อำนวยการในกิจซึ่งเกี่ยวกับเรื่องเดินอากาศทั้งปวงโดยตลอดตั้งแต่บัดนี้สืบไป

ประกาศมาณวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ น่า ๒๔๐)

ประกาศ

เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนักเรียนเสือป่าหลวง

มีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า เครื่องแต่งตัวนักเรียนเสือป่าหลวง กับนักเรียนแพทย์เสือป่าหลวงนั้น มีการคล้ายคลึงกันมากสมควรจะให้นักเรียนเสือป่าหลวงมีเครื่องแต่งกายให้สังเกตผิดกันกับนักเรียนแพทย์เสือป่า เพราะฉนั้นให้เปลี่ยนกางเกงปรกตินักเรียนเสือป่าหลวงเปนให้ใช้กางเกงสีเขียวตั้งแต่บัดนี้

ส่วนเครื่องอื่น ๆ คงตามกำหนดเดิม

ประกาศมาณวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ น่า ๒๔๑)

ประกาศ
ให้นักเรียนเสือป่าหลวงใช้ผ้าพันแข้งดำ

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งให้นักเรียนเสือป่าหลวงใช้ผ้าพันแข้งดำประกอบกับเครื่องแต่งกายปรกติ ตั้งแต่บัดนี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ น่า ๒๔๒)

ประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการ
เพิ่มเติมเรื่องจัดซื้อที่ดินสำหรับใช้ในราชการทหารบก

มีพระบรมราชโองการดำรัสสั่งให้ประกาศทราบทั่วกันว่าตามประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เรื่องจัดซื้อที่ดินสำหรับจะขยายสถานีการบินที่ตำบลดอนเมืองว่าต้องการเนื้อที่ประมาณ ๕๗๖ ไร่ บัดนี้ปรากฏว่าที่จำเปนต้องขยายพื้นที่ให้กว้างออกไปอีก รวมเปนเนื้อที่ประมาณ ๑๔๒๗ ไร่ด้วยกัน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้แก้จำนวนเนื้อที่ดินซึ่งปรากฏในความปรารภเบื้องต้นแห่งประกาศกระแสร์พระบรมราชโองการลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคมศกนั้นนั้นเปน ๑๔๒๗ ไร่ เนื้อความนอกนั้นให้คงเปนไปตามความเดิมทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๒ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๗ มีนาคม น่า ๒๔๓)

ประกาศ
เปลี่ยนเครื่องแบบกรมเสือป่าพรานหลวงรักษาพระองค์

ด้วยมีพระราชดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า เครื่องแบบปรกติของนายเสือป่าชั้นสัญญาบัตร์ ใน กรมเสือป่าพรานหลวงรักษาพระองค์ซึ่งเดิมใช้ เสื้อเชิ้ตสีเขียวคอเชิ้ตสีเขียวผ้าผูกคอสีเขียว นั้น ให้เปลี่ยนเปนเสื้อเชิ้ตสีคากีคอเชิ้ตสีคากี ผ้าผูกคอสีเขียว ตั้งแต่วันที่ประกาศมานี้เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๗ มีนาคม น่า ๒๔๔)

พระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

ได้ทรงพระราชปรารภการทำนาในปีนี้ว่า ฝนฟ้าอากาศไม่ปรกติ เป็นเหตุให้ได้ผลน้อยน่าวิตก จึงได้มีพระราชดำรัส สั่งกรรมการ กำกับ ตรวจตราข้าวให้ใส่ใจระมัดระวังดูความยากแค้นของราษฎร อันจะมีมาก่อนฤดูเก็บเกี่ยวในปีน่า ถ้าเห็นจำเป็นจะต้องจัดระเบียบราคาข้าว ก็ให้เตรียมการจัดให้ทันท่วงที

บัดนี้กรรมการกำกับตรวจตราข้าว กราบบังคมทูลพระกรุณาว่า เมื่อได้ห้ามมิให้ข้าวออกไปนอกพระราชอาณาเขตรแล้วปริมาณแห่งข้าวที่คาดคเณว่าจะเก็บเกี่ยวได้ในปีนี้นั้น จักมีพอใช้ในบ้านเมืองตลอดถึงฤดูทำนาปีน่า แต่ว่าผลเมล็ดข้าวที่มีอยู่ตามท้องที่นั้นมิได้สม่ำเสมอกัน บางท้องที่ก็มีมาก บางท้องที่ก็มีแต่พอเลี้ยงตัว บางท้องที่ก็ขาดแคลนทีเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้การจำหน่ายธัญญาหาร แก่ประชาชนให้ได้มี

ข้าวทั่วถึงกัน จึงเกิดเปนการสำคัญ เพราะในสมัยที่มีเหตุดังนี้ ย่อมเปนธรรมดาที่บุคคลบางจำพวกจะฉวยโอกาศซื้อข้าวกักไว้ขายให้ได้กำไรเกินประมาณ ทำให้ทวีความลำบากแก่ราษฎรผู้ยาก จึงเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่จะต้องจัดระเบียบราคาข้าว เพื่อได้ทำการช่วยเหลือราษฎรดังได้มีพระบรมราชโองการสั่งไว้

ทรงพระราชดำริห์เห็นชอบด้วยความคิดที่กรรมการกราบบังคมทูลพระกรุณา แลระเบียบราคาข้าวที่จะจัดนั้น จักให้เปนประโยชน์ทั้งในทางที่จะช่วยราษฎรที่ขาดแคลนให้ได้ซื้อข้าวสำหรับบริโภคและทำพรรณได้โดยราคาพอสมควร แลในทางที่จะรักษาผลประโยชน์ของชาวนาที่ทำนาได้ผลให้ขายข้าวได้ราคาเปนกำไรพอคุ้มกับความเหน็จเหนื่อย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าวขึ้นไว้ใช้ชั่วคราวดังต่อไปนี้

นาม มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

การใช้ มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ทั่วพระราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา

เปนต้นไป และให้ใช้ตลอดเวลา จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยกเลิก

อธิบายคำ มาตรา ๓ คำว่าข้าวในพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่าข้าวเปลือก และสิ่งที่ได้เกิดจากข้าวเปลือกที่ได้ซ้อมสีนั้น

น่าที่ มาตรา ๔ น่าที่ของเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว ซึ่งได้กำหนดไว้ตามประกาศห้ามมิให้บรรทุกข้าวออกไปนอกพระราชอาณาเขตรโดยมิได้รับอนุญาตลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ โดยเฉภาะนั้น ให้ขยายและเพิ่มน่าที่ และให้เปนเจ้าน่าที่กระทำการตามความในพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวอยู่ในความบังคับบัญชาของกรรมการกำกับตรวจตราข้าว ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตั้งขึ้นโดยประกาศลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ แลประกาศลงวันที่ ๑๕ กันยายนพระพุทธศักราช ๒๔๖๒

อำนาจตั้งเจ้าพนักงาน มาตรา ๕ นอกจากเจ้าพนักงาน ซึ่งได้กำหนดให้มีน่าที่กระทำตามข้อความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวมีอำนาจที่จะตั้งเจ้าพนัก

งานโดยจำเพาะบุคคล หรือตำแหน่ง เพื่อกระทำการให้เป็นไปตามข้อความในพระราชบัญญัตินี้อีกก็ได้

การจดทะเบียนพ่อค้าสีข้าวและค้าข้าว

มาตรา ๖ ตั้งแต่วันที่ได้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว แจ้งความให้บรรดาผู้ซึ่งสีข้าว และพ่อค้าซึ่งมีอาชีวะในการค้าข้าวโดยวิธีค้าส่งก็ดี ปลีกก็ดี ซึ่งตั้งเป็นหลักถานมารายงานจดทะเบียนณะสำนักงานที่จะได้กำหนดไว้ บรรดาผู้ซึ่งสีข้าวและพ่อค้าข้าวที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ต้องมีน่าที่รับผิดชอบแจ้งรายการทั้งปวง ซึ่งเกี่ยวข้องแก่การสีหรือค้าข้าวต่อเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว และเจ้าพนักงานผู้กำกับ ตรวจตราข้าวมีอำนาจ ที่จะอนุญาตให้สีข้าวหรือค้าข้าวจำเพาะบุคคลผู้หนึ่งผู้ใด ที่ได้รับจดทะเบียนเท่านั้น และทั้งมีอำนาจที่จะถอนชื่อผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งกระทำการฝ่าฝืนต่อการกำกับตรวจตราข้าวออกจากทะเบียนได้ แลให้มีอำนาจที่จะรับเพิ่มทะเบียนผู้หนึ่ง ผู้ใดที่เห็นสมควรจะกระทำการสีข้าวหรือค้าข้าวได้

ผู้หนึ่ง ผู้ใด ซึ่งเจ้าพนักงาน มิได้รับ จดทะเบียนก็ดี หรือเจ้าพนักงานได้รับจดทะเบียนแล้ว แต่ได้ถอน

ชื่อออกเสียจากทะเบียนก็ดี ขึ้นกระทำการสีข้าว หรือค้าข้าว ผู้นั้นมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

จดทะเบียนข้าว มาตรา ๗ ให้บรรดาผู้ทำนาและบรรดาบุคคลซึ่งได้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในการค้าข้าวที่มีข้าวอยู่ในมือ รายงานจำนวนข้าวขึ้นทะเบียน (ให้แยกเป็นข้าวใหม่และข้าวเก่า และตามชนิดข้าว) ต่อเจ้าพนักงานณะสถานที่ใด ตามเวลาและวิธีที่เจ้าพนักงานจะได้ประกาศเรียกให้มาขึ้นทะเบียน และเพื่อให้เป็นการสดวกแก่ผู้ที่จะต้องขึ้นทะเบียน ในตำบลใดที่ห่างไกลจากที่ทำการของเจ้าพนักงานแล้ว เจ้าพนักงานจะได้ออกตรวจจดทะเบียน ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดไม่ขึ้นทะเบียนตามประกาศเรียกแล้ว ผู้นั้นมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การรับจดทะเบียน ให้กรมการอำเภอเป็นเจ้าพนักงานรับจดทะเบียนข้าว ตามความในมาตรานี้ทุกท้องที่ เว้นแต่จังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรี และตำบลพระโขนงในจังหวัดพระประแดง

ส่วนในจังหวัดพระนคร ธนบุรี และตำบลพระโขนงในจังหวัดพระประแดงนั้น ให้กรมการอำเภอเป็น เจ้าพนักงาน รับจดทะเบียนข้าว ซึ่งผู้ทำนามีอยู่ใน

มือให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว เป็นเจ้าพนักงานรับจดทะเบียนจำนวนข้าวที่มีอยู่ในมือผู้หนึ่งผู้ใดที่เกี่ยวข้องด้วยวิธีอย่างหนึ่งอย่างใดในการค้าข้าว นอกจากผู้ทำนา

การตรวจตรา มาตรา ๘ ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว มีอำนาจที่จะมอบอำนาจให้แก่เจ้าพนักงานผู้หนึ่งผู้ใดโดยจำเพาะหรือตามตำแหน่งเพื่อตรวจตราข้าวที่มีอยู่ในมือผู้หนึ่งผู้ใดได้ และเมื่อเจ้าพนักงานเหล่านั้นได้รับอำนาจแล้ว ให้มีอำนาจที่จะเข้าไปในสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด เพื่อประโยชน์ในการตรวจตราได้ แต่ต้องให้ผู้ดูแลสถานที่นั้นทราบล่วงหน้าก่อนเวลาที่จะไปตรวจไม่ต่ำกว่า ๒ ชั่วโมง บรรดาเจ้าพนักงานซึ่งให้มีอำนาจหน้าที่สำหรับตรวจตราตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ให้กระทำการโดยวิธีที่เป็นการสดวกอย่างยิ่งที่จะทำได้ เพื่อให้ได้ผลของการตรวจตราข้าว ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดขัดขวางต่อเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่กระทำการตามข้อความในมาตรานี้ ผู้นั้นมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

อำนาจจำกัด มาตรา ๕ ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวมีจำนวนข้าว อำนาจที่จะกำหนดจำนวนข้าวอย่างสูง ซึ่งผู้หนึ่งผู้ใดจะมีอยู่ในมือได้ในเวลาหนึ่งเวลาใด

ผู้หนึ่งผู้ใดมีจำนวนข้าวอยู่ในมือ เกินกว่าจำนวนที่ได้กำหนดไว้ตามอำนาจของเจ้าพนักงาน ซึ่งได้กล่าวไว้ในมาตรานี้เท่าใด ต้องมารายงานแสดงเหตุผลและจำนวนข้าวที่มีอยู่นั้นต่อกรมการอำเภอผู้ปกครองท้องที่ซึ่งข้าวรายนั้นอยู่ และให้กรมการอำเภอรายงานต่อหัวน่าผู้ปกครองจังหวัด เพื่อขอรับคำสั่งว่าจะควรจัดการไปอย่างไร

เพื่อให้การเป็นไปตามข้อความในมาตรานี้ ให้บรรดาหัวน่าผู้ปกครองจังหวัดมีอำนาจที่จะผ่อนผันการจำหน่าย จำนวน ข้าว ที่ ผู้หนึ่ง ผู้ใดอาจมี อยู่ในมือ เกินจำนวนที่ได้กำหนดไว้ให้มีได้ เช่นขยายเวลาหรือหาหนทางให้มีโอกาสที่จะจำหน่ายข้าวจำนวนที่เกินนั้นได้ แต่อย่างไรก็ดี ถ้าจะใช้วิธีขยายเวลา ห้ามไม่ให้ขยายเวลาเกินกว่า ๖๐ วัน นับแต่วันที่กำหนดให้นั้น

ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดมีข้าวอยู่ในมือเกินกว่าจำนวนที่เจ้าพนักงานกำหนดไว้ให้มี ละเลยมิได้มารายงานจำนวนข้าวที่เกินจำนวนต่อเจ้าพนักงาน หรือเจ้าพนักงานได้

ผ่อนผันเวลา หรือหาหนทางให้มีโอกาศจำหน่ายข้าวที่เกินจำนวนนั้นแต่ผู้นั้นฝ่าฝืนไม่กระทำตามที่เจ้าพนักงานให้กระทำ ผู้นั้นมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

กำหนดราคาข้าว มาตรา ๑๐ ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวมีอำนาจที่จะกำหนดราคาข้าวเปลือกอย่างสูง และอย่างต่ำตามชนิดข้าวเปลือกหรือท้องที่ สำหรับซื้อขายในท้องที่ ๆ เกิด หรือในตลาดข้าวกลางซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด และให้มีอำนาจที่จะกำหนดราคาข้าวทุกชนิดอย่างสูงและอย่างต่ำ สำหรับซื้อขายโดยวิธีส่งหรือปลีกก็ตามทั่วพระราชอาณาเขตร หรือแห่งหนึ่งแห่งใดในพระราชอาณาเขตรก็ได้

ในการที่กำหนดราคานั้น ให้ถือหลักอันจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

ให้นับค่าใช้จ่ายในการทำขึ้น รวมทั้งกำไรอันพอควรโดยปรกติเปนราคาปรกติ และเพื่อจะได้ทราบราคาปรกตินี้มีเพียงใดแล้ว ให้ถือราคาที่ซื้อขายในท้องตลาดเปนที่ตั้ง และทั้งให้รับพิจารณาเหตุผลพิเศษ ที่อาจมีประกอบด้วย เว้นไว้แต่เหตุผลเช่น พ่อค้าแสร้งแต่งราคาในตลาดหรือหากำไรเกิน

ส่วน ซึ่งเปนเหตุจะทำให้ราคาผิดปรกติ มิให้รับพิจารณา

ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดได้ซื้อหรือ ขายข้าวเปลือกหรือข้าวโดยราคาสูงกว่าราคาอย่างสูง หรือต่ำกว่าราคาอย่างต่ำที่ได้กำหนดไว้โดยอำนาจแห่งมาตรานี้ ผู้นั้นมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การสำรองข้าวเปนอาหาร พรรณข้าว แลเผื่อเหลือเผื่อขาด

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าว มีอำนาจที่จะจัดการโดยวิธีอย่างหนึ่งอย่างใด ตามแต่จะเห็นสมควร เพื่อให้มีข้าวไว้ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดให้พอเปนอาหาร ทำพรรณ แลจำนวนเผื่อเหลือเผื่อขาดสำหรับท้องที่นั้น ๆ ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนไม่กระทำตามคำสั่งเจ้าพนักงาน ซึ่งได้สั่งจัดการตามความในมาตรานี้ผู้นั้นมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

บังคับให้ขายข้าว

มาตรา ๑๒ ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวมีอำนาจที่จะเกณฑ์ซื้อข้าวตามราคาที่จะได้กำหนดไว้ตามท้องที่ซึ่งข้าวนั้น ๆ อยู่ เพื่อขายแก่อาณาประชาชนทั่วไป หรือเพื่อแจกหรือขายแก่บุคคลบางจำพวกที่อดอาหาร และให้มีอำนาจที่จะบังคับให้ผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งมีข้าว ขายข้าวให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยจำเพาะซึ่งเจ้าพนักงานได้รับรองว่า ไม่มีข้าวพอเปนอาหาร ตาม

จำนวนที่จะต้องการโดยราคาที่ได้กำหนดไว้โดยอำนาจแห่งพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดฝ่าฝืนไม่กระทำตามคำสั่งเจ้าพนักงานที่มีอำนาจ ตามข้อความในมาตรานี้ มีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

เพื่อปฏิบัติให้การเป็นไปตามความในมาตรานี้ ให้เจ้าพนักงานเกณฑ์ซื้อข้าวจากผู้ที่มีข้าวมากกว่าผู้อื่นในตำบลนั้น

มอบหน้าที่ มาตรา ๑๓ ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวมีอำนาจที่จะมอบอำนาจทั้งปวงหรือส่วนหนึ่งส่วนใด ซึ่งกรรมการกำกับตรวจตราข้าว หรือ เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว มีอยู่ตามข้อความในมาตรา ๑๑—๑๒ ให้แก่สมุหเทศาภิบาล ใช้ภายในเขตรท้องที่ ซึ่งได้ปกครองอยู่

ให้เจ้าพนักงานสีข้าวได้ มาตรา ๑๔ ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวมีอำนาจที่จะทำการสีข้าวได้ในโรงสีของหลวง หรือโรงสีที่เช่า หรือกระทำการสีข้าวโดยมีข้อตกลงกับเจ้าของโรงสีให้สี เพื่อให้ได้ข้าวสำหรับแจก หรือขายแก่อาณาประชาชนทั่วไป หรือสำหรับแจก หรือขายแก่บุคคลบางจำพวกที่ไม่มีข้าวพอเป็นอาหาร

อำนาจกำหนดการใช้ข้าว

มาตรา ๑๕ ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว มีอำนาจที่จะกำหนดหรือห้ามการใช้ข้าวสำหรับประโยชน์อย่างอื่น นอกจากจะใช้เป็นอาหารมนุษย์ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้นั้นมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การอุดหนุน

มาตรา ๑๖ ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าว มีอำนาจที่จะหางานให้ผู้ที่ไม่มีทางทำมาหากิน และอดอยากกระทำเพื่อเป็นทางหาเลี้ยงชีพ

โทษ

มาตรา ๑๗ ผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งได้ฝ่าฝืนต่อข้อหนึ่งข้อใดในพระราชบัญญัตินี้ แลผู้หนึ่งผู้ใดได้สมรู้ร่วมคิดกับผู้หนึ่งผู้ใด กระทำการฝ่าฝืนต่อข้อหนึ่งข้อใดในพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งเป็นเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำด้วยทั้ง ๒ สถาน

ถ้าแม้ว่าผู้นั้นเป็นบริษัท คณะกรรมการบริษัทนั้นและพนักงานของบริษัทนั้นทุกคน ต้องถือว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ผู้นั้น ๆ จะได้แสดงความสุจริตได้ว่าไม่รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

กรรมการมีอำนาจตั้ง

มาตรา ๑๘ ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าว มีอำนาจที่จะตั้งกฎ ข้อบังคับขึ้นเป็นครั้งคราว เพื่อ

กฎข้อบังคับ จัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อกฎนั้นได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้และได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัตินี้

ผู้รักษาพระราชบัญญัติ มาตรา ๑๔ ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวมีอำนาจและหน้าที่ๆ จะรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๔ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ตอนพิเศษ เล่ม ๓๖ วันที่ ๑๑ มีนาคม น่า ๒๔๕)

กฎข้อบังคับที่ ๓

ว่าด้วยการกำกับตรวจตราข้าว

พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ด้วยตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าวพระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ซึ่งมีความว่า ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าว มีอำนาจที่จะตั้งกฎข้อบังคับขึ้นเป็นครั้งคราว เพื่อจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อกฎนั้นได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้ และได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัตินี้นั้น

บัดนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าว ตั้งกฎข้อบังคับสำหรับจัดการกำกับตรวจตราข้าว ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามข้อความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ซึ่งมีความว่า ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวมีอำนาจที่จะ ตั้ง เจ้าพนักงานโดย จำเพาะ บุคคล หรือตำแหน่ง เพื่อกระทำการให้เป็นไปตามข้อความในพระราชบัญญัตินี้อีกก็ได้นั้น บัดนี้เพื่อจะให้การจดทะเบียนพ่อค้าสีข้าว และค้าข้าวตามข้อความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติกำกับ

ตรวจตราข้าวพระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เป็นไปโดยสดวก กรรมการกำกับตรวจข้าวจึ่งได้จัดการตั้งเจ้าพนักงานกระทำการ และกำหนดวิธีทางการที่จะกระทำการดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวรับจดทะเบียนบรรดาพ่อค้าสีข้าวและพ่อค้าซึ่งมีอาชีวะในการค้าข้าวโดยวิธีค้าส่งก็ดีปลีกก็ดี ซึ่งตั้งเป็นหลักฐานอยู่ในเขตรแขวงอำเภอในจังหวัดพระนครดังต่อไปนี้

บ้านทวาย ๑ บางรัก ๑ สาทร ๑ สามแยก ๑ จักรวรรดิ์ ๑ สัมพันธวงศ์ ๑ พาหุรัด ๑ สามยอด ๑ พระราชวัง ๑ สำราญราษฎร์ ๑ ชนะสงคราม ๑ ป้อมปราบ ๑ นางเลิ้ง ๑ บางขุนพรม ๑ สามเสน ๑ ดุสิต ๑ พญาไท ๑ ประทุมวัน ๑

ส่วนในเขตรแขวงอำเภออื่น ในจังหวัดพระนคร และอำเภอในจังหวัดธนบุรี และตำบลพระโขนงจังหวัดพระประแดง ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว รับจดทะเบียนจำเพาะจำพวกพ่อค้าสีข้าวและค้าข้าวโดยวิธีค้าส่งเท่านั้น และให้ตั้งสมุหบาญชีอำเภอพแนกสรรพากร เป็นเจ้าพนักงานรับจดทะเบียนจำเพาะพวกพ่อค้าที่ค้าข้าวโดยวิธีค้าปลีก และกำหนดห้องสรรพากรในที่ว่าการอำเภอ เป็นสถานที่ซึ่งผู้มีกิจการรายงานขึ้นทะเบียนต้องมาขึ้นทะเบียนณที่นั้น และให้เจ้าพนักงานเหล่านี้ อยู่ในความ

บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวโดยตรง แต่อย่างไรก็ดีพ่อค้าผู้ใดซึ่งตั้งค้าข้าวอยู่ในเขตรแขวงจังหวัดพระนครก็ดี จังหวัดธนบุรีก็ดี ตำบลพระโขนงในจังหวัดพระประแดงก็ดี กระทำการค้าข้าวโดยวิธีส่งและปลีกทั้ง ๒ อย่าง ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว เปนเจ้าพนักงานรับจดทะเบียนที่สำนักงานกลาง ส่วนท้องที่อื่นในมณฑลต่างๆ ทั่วพระราชอาณาเขตร ที่ไม่ได้ระบุนามท้องที่ไว้โดยจำเพาะนั้น กรรมการกำกับตรวจตราข้าว กำหนดให้รับจดทะเบียนณที่ว่าการอำเภอ และให้กรรมการอำเภอเปนเจ้าพนักงานรับจดทะเบียนพ่อค้าส่ข้าว และค้าข้าวโดยวิธีค้าส่งหรือปลีกก็ตามทั่วไป กรรมการกำกับตรวจตราข้าวได้จัดตั้งให้หัวน่าผู้ปกครองจังหวัดและมณฑล เปนผู้ดูแลตรวจตราการที่เจ้าพนักงานเหล่านั้นกระทำ และเมื่อได้รับจดทะเบียนไว้แล้วในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด ให้หัวน่าผู้ปกครองท้องที่นั้น ๆ รวบรวมสำเนาทะเบียนส่งไปยังเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว

การจดทะเบียนพ่อค้าที่ค้าส่งและค้าปลีกให้กำหนดขีดขั้น ต่างกันดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

พ่อค้าผู้ใดที่กระทำการค้าข้าวในระหว่างตนกับพ่อค้า ให้ถือว่าเปนการค้าส่ง ส่วนพ่อค้าผู้ใดกระทำการค้าข้าวเปนรายย่อยกับเอกชนผู้ซื้อ ให้ถือว่าเปนการค้าปลีก

ข้อ ๒ การจดทะเบียนจำพวกพ่อค้าสีข้าวหรือค้าข้าวโดยวิธีค้าส่งหรือปลีกก็ดี ถ้าเป็นโรงสีให้จดรายการดังต่อไปนี้ คือ

(๑) นามผู้จัดการ (๒) ยี่ห้อ (๓) นามเจ้าของและอยู่ในบังคับชาติใด (ถ้าเป็นบริษัทก์ให้จดไว้ด้วย ถ้าเป็นหุ้นส่วนให้ระบุนามผู้ที่เข้าหุ้นส่วนไว้ด้วย และให้แจ้งด้วยว่า บริษัทหรือหุ้นส่วนนั้นได้จดทะเบียนตามกฎหมายบ้านเมืองหรือไม่) (๔) ตั้งอยู่ถนนใด ตำบลใด อำเภอใด ถ้ามีเลขหมายบ้านให้ลงเลขหมายนั้นด้วย (๕) มีสาขาตั้งอยู่แห่งใดบ้าง (๖) ใช้แรงอะไรสีข้าว (๗) โดยปรกติใช้คนงานวันหนึ่งกี่คน (๘) ตามธรรมดาสีข้าวเปลือกชนิดใดเป็นข้าวสารชนิดใด (๙) โดยปรกติเดือนหนึ่งซ้อมสีข้าวได้ข้าวชนิดใดกี่หาบ (๑๐) ข้าวที่ซ้อมสีได้นั้น ค้านอกพระราชอาณาเขตรหรือค้าในพระราชอาณาเขตรหรือทั้ง ๒ อย่าง อย่างใดค้าข้าวชนิดใดเท่าใด

ส่วนพ่อค้า ๆ ส่งหรือปลีกก็ดี ให้จดรายการดังต่อไปนี้ คือ

(๑) นามผู้จัดการ (๒) ยี่ห้อ (๓) นามเจ้าของและอยู่ในบังคับชาติใด (ถ้าเป็นบริษัทให้จดไว้ด้วย ถ้าเป็นหุ้นส่วนให้ระบุนามผู้ที่เข้าหุ้นส่วนไว้ด้วย และให้แจ้งด้วยว่าบริษัทหรือหุ้นส่วนนั้นได้จดทะเบียนตามกฎหมายบ้านเมืองหรือไม่) (๔) ตั้งอยู่ถนนใด ตำบลใด อำเภอใด ถ้ามีเลขหมายบ้านให้ลงเลขหมายนั้นด้วย (๕) เป็นสาขาโรงสีแห่งใด หรือมีสาขาตั้งอยู่แห่ง

ใดบ้าง (๖) โดยปรกติเดือนหนึ่งค้าข้าวชนิดใด เท่าใดหาบ (๗) ตามธรรมดาซื้อข้าวจากโรงสีใดมาค้า

การรับจดทะเบียนตามทางการที่ได้กล่าวไว้แล้วนี้ ให้รับจดทะเบียนจำเพาะผู้ซึ่งตั้งค้าข้าวเป็นหลักถาน เช่นมีร้าน โรง หรือเรือ เป็นที่ตั้งค้าเป็นต้น ส่วนจำพวกที่เร่ค้าหรือแลกเปลี่ยนวันละเล็กละน้อยไม่ต้องรับจดทะเบียนอย่างใด เมื่อเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวหรือเจ้าพนักงานซึ่งเป็นเจ้าน่าที่รับจดทะเบียนพ่อค้าสีข้าวและพ่อค้า ๆ ข้าวโดยวิธีค้าส่งหรือค้าปลีกก็ดีเห็นสมควรที่พ่อค้านั้น ๆ จะกระทำการสีและค้าข้าวต่อไปได้ จึงให้ออกใบอนุญาตให้แก่พ่อค้าผู้นั้นเป็นหลักถาน ส่วนท้องที่อำเภอซึ่งสมุหบาญชีพแนกสรรพากรเป็นเจ้าพนักงานรับจดทะเบียน เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวเป็นเจ้าน่าที่ออกใบอนุญาตให้แก่พ่อค้าในท้องที่ ซึ่งสมุหบาญชีพแนกสรรพากรเป็นเจ้าพนักงานรับจดทะเบียน

ข้อ ๓ การจดทะเบียนจำนวนข้าวที่มีอยู่ในมือ บรรดาผู้ทำนาและบุคคลซึ่งได้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในการค้าข้าว ตามข้อความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ นั้น เพื่อให้เป็นการสดวกแก่ผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบจดทะเบียนนั้น ให้วางทางการดังนี้ คือ

สำหรับจำพวกพ่อค้าสีข้าวก็ดี หรือค้าข้าวโดยวิธีส่งหรือปลีกก็ดีซึ่งตั้งกระทำการค้าภายในเขตร์แขวงจังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรี และตำบลพระโขนงในจังหวัดพระประแดง จะไปรายงานจำนวนข้าวที่มีอยู่ในมือขึ้นทะเบียนด้วยตนเองยังสำนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว หรือจะส่งโดยลายลักษณอักษรทางไปรษณีย์ก็ได้ ส่วนบรรดาชาวนาที่มีข้าวอยู่ในมือ หรือบรรดาบุคคลซึ่งกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในการค้าข้าวตามจังหวัดในมณฑลต่าง ๆ ซึ่งพระราช บัญญัติ กำกับ ตรวจตรา ข้าวได้ บ่งไว้ ให้ เปนน่าที่ กรมการอำเภอโดยตรงนั้น กรรมการกำกับตรวจตราข้าว จึงจัดตั้งให้หัวน่า ผู้ ปกครองจังหวัดและมณฑลเปน ผู้ ดูแลตรวจตราการที่เจ้าพนักงานเหล่านี้ได้กระทำ และเมื่อได้รับจดทะเบียนไว้แล้วในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด ให้หัวน่าผู้ปกครองในท้องที่นั้นรวบรวมสำเนาทะเบียน ส่งไปยังเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวแลให้มีงบน่าเปนรายตำบล มีรายการดังต่อไปนี้

(๑) นามตำบล (๒) จำนวนพ่อค้าหรือครัวที่ขึ้นทะเบียน (๓) จำนวนข้าวที่มีอยู่ แบ่งข้าวเปลือกปีเก่าปีใหม่ และข้าวสารแบ่งเปนข้าว ปลายข้าวและรำข้าว บาญชีทะเบียนอันนี้ให้ทำเปน ๒ สำรับ ๆ หนึ่งแสดงจำนวนข้าวที่มีอยู่ในมือชาวนา อีกสำรับหนึ่งแสดงจำนวนข้าวที่มีอยู่ในมือพ่อค้า

ข้อ ๔ การจดทะเบียนจำนวนข้าวซึ่งมีอยู่ในมือผู้ทำนา หรือบรรดาบุคคลซึ่งกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในการค้าข้าว โดยวิธีส่งหรือปลีกก็ดี ให้จดรายการดังต่อไปนี้

(๑) นามผู้มีข้าว (๒) บังคับชาติใด (๓) ตั้งอยู่ที่ใด เช่น ถนนตำบล อำเภอและเลขหมายบ้าน (๔) เป็นผู้ทำนาหรือพ่อค้า ถ้าเป็นพ่อค้า เป็นพ่อค้า ๆ ส่งหรือปลีก (๕) จำนวนและชนิดข้าวที่มีอยู่ในมือในวันที่กำหนดให้จดทะเบียน (ให้แยกชนิดข้าวเก่าและข้าวใหม่ตามชนิดข้าวด้วย) (๖) ข้าวได้เก็บไว้แห่งใด ตำบลใด

ข้อ ๕ กำหนดวิธีใช้มาตราตวงและชั่งในการจดทะเบียนข้าวดังนี้ ถ้าเป็นข้าวสารที่มีอยู่ในมือผู้หนึ่งผู้ใด ให้จดทะเบียนเป็นหาบเป็นชั่ง (ชั่งจีน) ถ้าเป็นข้าวเปลือกให้จดเป็นสัด เป็นถัง เป็นเกวียนตามแต่ที่ใช้กันในพื้นท้องที่ และให้สอบสวนด้วยว่าสัดและถังและเกวียนนั้น มีน้ำหนักเท่าใด แล้วให้คำณวนขึ้นเป็นหาบเป็นชั่ง และเพื่อให้เป็นหลักฐานให้ตรอกรายการลงในทะเบียนทั้ง ๒ อย่าง คือลงจำนวนสัด,ถังและเกวียน ที่พ่อค้าหรือชาวนาแจ้งและลงจำนวนหาบและชั่ง ตามที่คำณวนขึ้นได้จากสัด, ถังและเกวียนนั้น ๆ ในท้องที่ใดการค้าข้าวใช้มาตรา

ควง เช่นหมื่นและแสนก็ให้ตรอกรายการลงในทะเบียนตามประเพณีบ้านเมืองก็ได้ไม่ขัดข้อง (หมื่นหนึ่งเท่ากับ ๒๐ ชั่งจีน, ๕ หมื่นเท่ากับ ๑ หาบ แสนหนึ่งเท่ากับ ๒ หาบ)

ข้อ ๖ ตามข้อความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ซึ่งมีความว่า ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวมีอำนาจที่จะจัดการโดยวิธีอย่างหนึ่งอย่างใดตามแต่จะเห็นสมควรเพื่อให้มีข้าวไว้ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดให้พอเป็นอาหาร ฯลฯ นั้นบัดนี้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวเห็นว่า ถึงเวลาอันสมควรที่จะกำกับการส่งข้าวจากท่ากรุงเทพ ฯ ไปทางทะเลในหัวเมืองชายทะเลในพระราชอาณาเขตร เพื่อจะได้สงวนข้าวไว้ในท้องที่ ๆ ต้องการข้าว จึงได้กำหนดทางการไว้ต่อไปนี้

ถ้าพ่อค้าผู้หนึ่งผู้ใดประสงค์จะส่งข้าวจากท่ากรุงเทพ ฯ ไปยังหัวเมืองชายทะเล ให้มาขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว และให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวสอบสวนดูว่าจะควรอนุญาตหรือไม่ การอนุญาตนั้นแล้วแต่เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวจะดำริห์เห็นสมควร รายใดที่เห็นควรอนุญาตให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวออกใบอนุญาต และส่งสำเนาใบอนุญาตไปยังกรมศุลกากรเพื่อกรมศุลกากรจะได้จัดการตรวจตรา

ให้ผู้รับอนุญาตได้ส่งข้าว ออกไป ยังหัวเมืองที่ต้องการโดยสดวก และเพื่อเปนหนทางบ้องกันมิ ให้ส่งข้าวรายนี้ ออกไปนอกพระราช อาณาเขตร ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว มีอำนาจที่จะ ทำความตกลงกับอธิบดีกรมศุลกากร กำหนดจำนวนเงินมัดจำ ที่ผู้รับอนุญาตจะต้องวางต่อกรม ศุลกากร เปนประกันก่อนที่ จะ ส่ง ข้าวออกไปจากท่ากรุงเทพ ฯ และให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตรา ข้าว มีอำนาจที่จะจัดวางระเบียบการที่จะสอบสวนตรวจตราใน ท่าต่าง ๆ ซึ่งเปนท่าปลายทาง ส่วนพ่อค้าตามหัวเมืองชายทะเล ประสงค์จะส่งข่าวออกจากท่าแห่งใด ไปภายในพระราชอาณา เขตร ให้ขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้าผู้ว่าราชการ จังหวัดสอบสวนเห็นสมควรที่จะอนุญาตให้ส่งไปได้ ก็ให้ออก ใบอนุญาตคุ้มข้าวรายนั้นให้ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด เงินมัดจำตามอัตรา ซึ่งเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวและ อธิบดีกรมศุลกากรได้กำหนดไว้

อนึ่งจังหวัดพระประแดงและสมุทปราการ ให้ถือว่าเปน ท้องที่ซึ่งรวมอยู่ในท่ากรุงเทพ ฯ

ห้ามมิ ให้ ส่ง ข้าว ออก จาก ท่า หนึ่ง ท่าใดใน จังหวัดสมุทสาคร มณฑลนครไชยศรี และจังหวัดสมุทสงคราม, จังหวัดเพ็ชบุรี

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในมณฑลราชบุรี ไปทางทะเลยังหัวเมืองชายทะเลภายในพระราชอาณาเขตร

ข้อ ๗ สำนักงานเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว ซึ่งได้กล่าวไว้ในข้อบังคับนี้ว่า สำนักงานกลางนั้น ตั้งอยู่ที่กรมสรรพากร ถนนสี่พระยา กรุงเทพ ฯ

กฎให้ไว้แต่ณวันที่ ๕ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

ประธานกรรมการกำกับตรวจตราข้าว

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๖ ตอนพิเศษวันที่ ๑๑ มีนาคม น่า ๒๕๖)

ประกาศตั้งเจ้าพนักงาน
ตามข้อความในพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว
พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ด้วยตามข้อความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ซึ่งมีความว่า ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวมีอำนาจที่จะตั้งเจ้าพนักงานโดยจำเพาะบุคคลหรือตำแหน่ง เพื่อกระทำการให้เป็นไปตามข้อความในพระราชบัญญัตินี้อีกก็ได้นั้น

บัดนี้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวได้รับพระบรมราชานุญาตให้ตั้งเจ้าพนักงานซึ่งมีนามและตำแหน่งต่อไปนี้ ให้มีตำแหน่งและน่าที่ตามความในพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ คือ

๑. ให้หลวงอรรถโกมลภารดี เป็นเลขานุการของกรรมการกำกับตรวจตราข้าว

๒. ให้นาย เอ. เอช. ดุ๊ก เจ้ากรมอากรสำรวจในกรมสรรพากรเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวทั่วไป ในการกำกับตรวจตราข้าว

๓. ให้พระยาทวีวัฒนากร เจ้ากรมอากรเบ็ดเตล็ดในกรมสรรพากร เป็นหัวน่ากองการค้าข้าว

๔. ให้หม่อมเจ้าทรงวุฒิภาพ ผู้ตรวจการกรมอากรเบ็ดเตล็ด ในกรมสรรพากร เปนเจ้าพนักงานรับจดทะเบียนในกองกำกับตรวจตราข้าว

๕. ให้หลวงพิเศษสารบรรณ เลขานุการกรมสรรพากร เปนเลขานุการของเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว

๖. ให้หลวงสุพัฒน์โภคราช หลวงนิกษิตสารากร หลวงสรรค์สารากร หลวงศรีสาคร หลวงศุภผลรักษา ขุนสฤษชณุ์สรรพากรผู้ตรวจการกรมต่าง ๆ ในกรมสรรพากร เปนผู้ตรวจการในกองกำกับตรวจตราข้าว

ส่วนหัวเมืองในมณฑลต่าง ๆ ให้สรรพากรมณฑลสรรพากรนครบาลและสรรพากรจังหวัด มีน่าที่ช่วยหัวน่าผู้ปกครองท้องที่ตามแต่หัวน่าผู้ปกครองท้องที่จะมีน่าที่กระทำในการกำกับตรวจตราข้าว และเปนผู้ตรวจการกำกับตรวจตราข้าวในท้องที่ซึ่งรับราชการอยู่นั้น

ส่วนในหัวเมืองชายทะเล ให้เจ้าน่าที่การศุลกากรมีน่าที่ตรวจตราข้าวที่ผ่านไปมาในท้องที่ ๆ ตนกระทำการน่าที่ศุลกากรอยู่นั้น

การสั่งเสียการงาน ให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าว และเจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าว เปนเจ้าน่าที่ และให้แบ่งน่าที่สั่งการต่างกันดังนี้ คือ ถ้าเปนการวางหลักทางการหรือการวิสามัญอย่างใดให้กรรมการกำกับตรวจตราข้าวเปนผู้สั่ง ถ้าเปนสิ่งซึ่งมี

ระเบียบอยู่แล้วหรือเป็นการสามัญ ให้เจ้าพนักงานผู้กำกับตรวจตราข้าวเป็นผู้สั่ง

อนึ่งถ้ามีการสั่งเสียเจ้าพนักงาน ซึ่งขึ้นต่อกรมศุลกากร ให้มีจดหมายถึงอธิบดีกรมศุลกากร ถ้าเป็นเจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ ในกรุงเทพ ฯ ให้มีจดหมายถึงเสนาบดีกระทรวงนครบาล ถ้าเป็นหัวเมืองให้มีถึงอุปราช สมุหเทศาภิบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่จะเป็นการสดวก

ประกาศมาณวันที่ ๕ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

ประธานกรรมการกำกับตรวจตราข้าว

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ ตอนพิเศษวันที่ ๑๑ มีนาคม น่า ๒๖๕)

ประกาศ
ห้ามมิให้นำข้าวออกนอกเขตร
มณฑลในบางจังหวัดมณฑลอยุธยา

ด้วยกรรมการกำกับตรวจตราข้าว ได้รับใบบอกอุปราช มณฑลอยุธยาว่า การทำนาในพระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ได้รับความเสียหายเปนส่วนมากเนื่องจากน้ำไม่พอหล่อเลี้ยงต้นข้าว จึงเปนเหตุให้เกิดการขาดแคลนข้าวขึ้นทั้งมณฑล อุปราชมีความวิตกว่าถ้ามิจัดการห้ามไม่ให้นำข้าวออกนอกเขตร์มณฑลแล้ว คงจะเกิดความเดือดร้อนแก่พลเมืองในเรื่องอาหาร จึงขออนุญาตต่อกรรมการกำกับตรวจตราข้าว ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดนำข้าวออกนอกเขตร์มณฑล

กรรมการกำกับตรวจตราข้าวได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าตามที่อุปราชมณฑลอยุธยา ขออนุญาตกักข้าวมิให้นำออกนอกเขตร์มณฑลอยุธยานั้น เปนการสมควรที่จะกักข้าวไว้มิให้ออกนอกเขตร์จังหวัดบางจังหวัดได้ จึงได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอรับพระราชทานพระบรมราชานุญาตห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดนำข้าวออกนอกเขตร์ ๖ จังหวัดในมณฑลอยุธยา เพื่อเปนการสงวนข้าวให้มีพอเปนอาหารพลเมือง ตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

บัดนี้ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว เพราะฉนั้นจึง ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศนี้เปนต้น ไปห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดนำข้าวออกจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑ จังหวัดสระบุรี ๑ จังหวัดอ่างทอง ๑ จังหวัดลพบุรี ๑ จังหวัดสิงห์บุรี ๑ จังหวัดประทุมธานี ๑ ไปนอกเขตร์ ๖ จังหวัดในมณฑลอยุธยาที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น และกรรมการกำกับตรวจตราข้าวขอมอบอำนาจให้อุปราชเปนเจ้าน่าที่รักษาการนี้ ตามข้อความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ส่วนจังหวัดธัญญะบุรีนั้น เห็นว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะกักข้าว เพราะจักต้องอาไศรยข้าวจากจังหวัดนี้ มาเจือจานราษฎรพลเมืองในกรุงเทพ ฯ บ้าง แต่ถึงกระนั้นก็ดี ให้อุปราชสั่งกำชับเจ้าน่าที่ให้คอยตรวจตราดูแลจำนวนข้าวที่มีอยู่ในจังหวัดธัญญะบุรี ให้มีพอเลี้ยงพลเมืองและทำพรรณต่อไป จนกว่าจะได้ข้าวใหม่ในพระพุทธศักราช ๒๔๖๓ เมื่อเหลือจากจำนวนที่ต้องเอาไว้เลี้ยงพลเมืองและทำพรรณแล้ว ให้นำออกนอกเขตร์จังหวัดธัญญะบุรีได้

ประกาศมาณวันที่ ๘ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

ประธานกรรมการกำกับตรวจตราข้าว

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ ตอนพิเศษ วันที่ ๑๑ มีนาคม น่า ๒๖๗)

ประกาศ

ห้ามมิให้นำข้าวออกนอกเขตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี มณฑลนครไชยศรี

ด้วยกรรมการกำกับตรวจตราข้าว ได้รับใบบอกสมุหเทศาภิบาลมณฑลนครไชยศรีว่า การทำนาในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนพระพุทธศักราช ๒๔๖๒ ได้รับความเสียหายโดยน้ำไม่พอหล่อเลี้ยงต้นข้าว สมุหเทศาภิบาลเกรงว่าจะเกิดการขาดแคลนข้าวขึ้นจึงมีความวิตกว่า ถ้ามิจัดการห้ามไม่ให้นำข้าวออกนอกเขตร์จังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว จะเกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎรพลเมืองในเรื่องอาหาร สมุหเทศาภิบาลจึงขออนุญาตต่อกรรมการกำกับตรวจตราข้าว ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดนำข้าวออกนอกเขตร์จังหวัดสุพรรณบุรี

กรรมการกำกับตรวจตราข้าวได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าตามที่สมุหเทศาภิบาลมณฑลนครไชยศรี ขออนุญาตกักข้าวมิให้นำออกนอกเขตร์จังหวัดสุพรรณบุรีนั้น เปนการสมควรแล้ว จึงได นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอรับพระราชทานพระบรมราชานุญาตห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดนำข้าวออกนอกเขตร์จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเปนการสงวนข้าวให้มีพอเปนอาหารพลเมือง ตามความ

ในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ บัดนี้ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว เพราะฉนั้นจึงขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศนี้เปนต้นไป ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดนำข้าวออกนอกเขตร์จังหวัดสุพรรณบุรี และกรรมการกำกับตรวจตราข้าวขอมอบอำนาจให้สมุหเทศาภิบาลเปนเจ้าน่าที่รักษาการนี้ ตามข้อความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติกำกับตรวจตราข้าว พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

ประกาศมาณวันที่ ๙ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ลงพระนาม) กิติยากรวรลักษณ์

ประธานกรรมกรากำกับตรวจตราข้าว

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ ตอนพิเศษ วันที่ ๑๑ มีนาคม น่า ๒๖๙)

พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี

พระพุทธศักราช ๒๔๖๓

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มีความว่า เมื่อได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตงบประมาณประจำปีไปยังกระทรวงพระคลังมหาสมบัติแล้ว ให้ย่อรายการในงบประมาณอันได้รวบรวมแล้ว ตราเป็นพระราชบัญญัติประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษานั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีพระพุทธศักราช ๒๔๖๓ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ไปตลอดถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓

มาตรา ๒ งบประมาณรายได้และรายจ่ายอันได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้วให้ตั้งรับและจ่ายในปีพระพุทธศักราช ๒๔๖๓ นั้นมีรายการและจำนวนเงินดังนี้

เงินรายได้	๗๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท
เงินรายจ่าย	๘๒,๑๓๐,๑๒๖	บาท
เงินรายจ่ายสูงกว่าเงินรายได้	๙,๖๓๐,๑๒๖	บาท

เงินจ่ายพิเศษ

จ่ายจากเงินคงพระคลัง	๖,๘๑๖,๒๒๕	บาท
จ่ายจากเงินกู้	๘,๒๕๐,๐๐๐	บาท
จ่ายจากเงินส่งใช้ต้นเงินกู้	๘๕๖,๘๐๐	บาท
รวม	๑๕,๕๖๓,๐๒๕	บาท

มาตรา ๓ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติรักษาราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม น่า ๒๗๑)

พระราชกฤษฎีกาให้ใช้เวลาอัตรา

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

ด้วยวิธีนับเวลาที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ แต่โบราณมาก็คงใช้เวลานาฬิกาแดด ถือเอาเวลาอาทิตย์อยู่ตรงกลางฟ้าระหว่างขอบฟ้าทิศตวันออกกับตวันตกเปนประมาณ ที่เรียกว่ามัชฌันติกสัย เปนเวลากำหนดใช้ในท้องที่นั้น ๆ แล้วอาไศรยดูเงาอาทิตย์เปนประมาณอย่างหยาบ ๆ ว่าเช้าสายเที่ยงบ่ายเย็น เปนเวลาที่ต่างกันนับด้วย ๒ ฤๅ ๓ ชั่วโมงเช่นนั้นแล้ว ถ้าแม้นว่าเวลาจะผิดกันไปสักชั่วโมงหนึ่ง ก็ยังไม่ใคร่จะรู้สึกกันว่าผิดเวลามากนัก เวลานาฬิกาแดดจึงไม่เสมอเท่ากันทุกวันไปได้

แต่ครั้นเมื่อมีเครื่องมือที่จะวัดสอบเวลาให้ละเอียดลงไปจนถึงนาฑีและวินาฑีแล้ว ก็เห็นได้ชัดว่าเวลานาฬิกาแดด ฤๅเวลามัชฌันติกสัยนั้นไม่เที่ยงตรงกันแท้แทบทุกวัน เพราะเหตุว่าวิถีโคจรแห่งอาทิตย์นั้นเดินบัดขึ้นเหนือและบัดลงทางใต้ ห่างจากเส้น

สูนย์กลางรอบโลกถึงข้างละ ๒๓ องศากึ่งอย่างหนึ่ง และเพราะเหตุว่าโลกเดินรอบอาทิตย์เร็วและช้าไม่เสมอกัน ตามวิถีโคจรที่ใกล้หรือไกลจากอาทิตย์มีประมาณ ว่าเวลาตกนิตย์ ใน เดือน มกรา คมเดินเร็วที่สุดแล้ว เวลาขึ้นอุจในเดือนนิฤนายนก็เดินช้าที่สุด

เพราะเหตุ ๒ ประการนี้ จึงต้องคิดมีนาฬิกากล ที่คิดเฉลี่ยเวลาทั้งรอบปีหนึ่งแบ่งเปนเวลามัธยมกาล ประมาณให้เสมอว่าวันละ ๒๔ ชั่วโมง สมมุติว่ามีดวงอาทิตย์เดินเสมอเท่ากันทุกวัน เปนมัธยมอาทิตร์เวลานาฬิกาแดด ฤๅเวลาอาทิตย์ที่ปรากฏเปนมัชฌันติกสัยจริงนั้น จึงอาจจะเร็วไปกว่านาฬิกากล ฤามัธยมกาลนั้นได้ ถึง ๑๗ นาฑีเปนอย่างมาก และช้าไปได้ถึง ๑๔ นาฑีเปนอย่างมาก

ยังมีเวลาอีกอย่างหนึ่งซึ่งเรียกว่าเวลาดาว คือ สังเกตดูดาวฤกษ์คืน หนึ่ง เลง ดู ว่าอยู่ที่แห่งใดแล้วกำหนดนับไว้ดูสอบอีกคืนหนึ่งในที่ซึ่งเลงแลแห่งเดียวกันแล้ว จะมีกำหนดเสมอเหมือนกันทุกวันไปเปนเวลานาฬิกามัธยมกาล ๒๓ ชั่วโมง ๕๖ นาฑีกับ ๔ วินาฑี เวลานี้เที่ยงตรงอยู่เสมอทุกวัน ด้วยเหตุว่าเปนเวลาโลกหมุนรอบหนึ่งเสมอเท่ากันทุกวันไปไม่ช้าเร็วกว่ากันที่จะสังเกตเห็นได้เลย แต่เวลานี้ใช้กันอยู่แต่ในการเดินเรือและในโหราศาสตร์

เวลานาฬิกาแดด, มัธยมกาลและเวลาดาวทั้ง ๓ อย่างนี้ ก็ใช้ตามห้องที่ซึ่งตั้งอยู่ต่างกันไปตามลองกิจูด คือกำหนดนับว่ารอบโลกไปทางตวันออกตวันตกเปน ๓๖๐ องศาแล้ว ถ้าตั้งอยู่ห่างกัน ๑๕ องศาเวลาห้องที่ซึ่งตั้งอยู่ต่างกันนั้น ก็จะผิดแปลกกันถึงชั่วโมงหนึ่ง ในมัธยมกาล ถ้าจะประมาณอย่างหยาบ ๆ ก็กล่าวได้ว่าห้องที่ซึ่งตั้งกันอยู่ห่างสัก ๗๐๐ เส้น ก็เปนเวลาที่จะผิดแปลกกันได้นาฑีหนึ่ง

ถ้าทางรถไฟเดินทางตวันออกตวันตกแล้ว ก็จะมีเวลาผิดกันได้ถึงนาฑีหนึ่งไปทุก ๆ ๒๗ กิโลเมตร์เศษ

อีกประการหนึ่งเมื่อจะใช้เวลาเดินรถไฟ ฤๅเดินเรือที่จะนับตามเวลาท้องที่ ซึ่งมีเศษนาฑีต่าง ๆ กัน ก็เปนการยากในทางที่จะคำณวนคิดบอกเวลาต่าง ๆ กันไปได้มากมายนัก

เพราะเหตุที่จะปลดเปลื้องความยากลำบากในการคำณวนเวลาที่ต่าง ๆ กันอยู่ ไม่ใช่แต่เพียงประเทศ จนชั้นตำบลต่าง ๆ ในประเทศเดียวกันก็ยังผิดกันได้อย่างนี้ นานาประเทศจึงได้ประชุมกันปฤกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๗ เปนครั้งแรก เพื่อจะให้กำหนดเวลาลงใช้สำหรับประเทศต่าง ๆ นั้น ให้นับห่างกันเพียงกึ่งชั่วโมงไป เพื่อให้เปนการสดวกแก่การที่จะคิดแลสังเกตได้ง่าย ถ้า

ประเทศใดมีอาณาเขตร์กว้างขวางไปทางทิศตวัน ออก ตวันตกมาก กว่ากึ่งชั่วโมงก็ให้กำหนดใช้เวลาที่เรียกว่า เวลาอัตรา นั้นต่าง ๆ กันได้หลายเวลาอย่างเช่นใช้อยู่ในอเมริกานั้นได้

ครั้นต่อมาเมื่อเดือนกรกฎาคม พ. ศ. ๒๔๖๒ นี้ นานาประเทศได้แต่งผู้แทนไปประชุมกัน ที่ลอนดอนว่าด้วยอุทกศาสตร์ กรุงสยามก็ได้เข้าในประชุมนี้ด้วย ได้ปฤกษาตกลงกันว่าทุกประเทศที่ชุมนุมกันนั้นจะคิดอ่านใช้เวลาอัตรานี้ด้วย

กรุงสยามมีอาณาเขตร์กว้างทางตวันออกตวันตกเพียง ๘ องศา เปนอย่างยิ่ง คิดเวลาประมาณ ๓๒ นาฑี ควรจะกำหนดใช้เวลาอัตรานั้นเปนเวลาอย่างเดียวกันได้เพื่อจะให้ถูกต้อง ตาม สัญญากับนานาประเทศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ สั่งว่า ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๓ สืบไปให้ใช้เวลาอัตราสำหรับกรุงสยามทั่วพระราชอาณาจักร์เปน ๗ ชั่วโมงก่อนเวลากรีนิชในเมืองอังกฤษ

และทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้บอกกำหนดเวลาอัตราซึ่งได้ตกลงใช้ในเมืองต่าง ๆ แล้ว ดังมีเวลาแลนามเมืองต่าง ๆ ต่อไปนี้ให้ทราบทั่วกันด้วย (ที่หมาย อ. ฤๅ ต. ไว้ท้ายเวลานั้น หมายความว่าตวันออก ฤๅ ตวันตก ของกรีนิช มิฉนั้นหมายว่าเวลานั้น เร็วกว่า ฤๅ ช้ากว่าเวลากรีนิช) คือ :—

โมง นาฬิ	เมืองที่ใช้ในเวลานั้น ๆ
๑๒ ๐ อ.	เกาะฟิยี
๑๑ ๓๐ อ.	นิวซีแลนด์ (ต่อไปคิดว่าจะใช้เวลาอย่างเกาะฟิยี)
๑๐ ๐ อ.	วิกตอเรีย, นิวเซาถ์เวลซ์, กวินสแลนด์, ตัสเมเนีย
๙ ๓๐ อ.	เซาถ์ออสเตรเลีย
๙ ๐ อ	ญี่ปุ่น, กอเรีย ฤๅ เกาหลี
๘ ๐ อ.	เวสต์ ออสเตรเลีย, ฮ่องกง, เกาะฟิลิปไปน์, บอรเนียวเหนือของอังกฤษ, ลาบวน, มะเกาะ, ตินอร์, เมืองจีนตามชายฝั่งทะเล.
๗ ๐ อ.	กรุงสยาม, สเตรตช์เสตเตอลเมนต์ส.
๖ ๓๐ อ.	พม่า
๕ ๐ อ.	อินเดีย
๕ ๐ อ.	หมู่เกาะชะโคส, อินเดียโปรตุเกส
๔ ๐ อ.	มอริตเชียส, เซเชลซ์
๓ ๐ อ.	โสมาลีแลนด์ของอิตาลี
๒ ๓๐ อ.	อาฟริกาตวันออกของอังกฤษ
๒ ๐ อ.	(เวลายุโรปตวันออก) บูลกาเรีย, รูมาเนีย, เตอรกี, กรีซ, ไอยคุปต์, เซาถ์อาฟริกา, อาฟริกาตวัอออกของโปรตุเกส

โมง นาที	เมืองที่ใช้ในเวลานั้น ๆ
๑ ๐ อ.	(เวลายุโรปกลาง) เยอรมนี, ลุกเซ็มเบอศ, ออสเตรีย, ฮังการี, เดนมาร์ค, สวิเดน, นอรเว, ศวิตเซอแลนด์, อิตาลี, บอสเนีย, เซอเบีย มอลตา, อาฟริกาตวันตกของโปรตุเกส
๐ ๓๐ อ.	ในเจเรีย
๐ ๐	(เวลากรีนิช) เมืองอังกฤษ, ไอร์แลนด์, ฝรั่งเศส, เบลเยียม, สเปญ, โปรตุกัส, ยิบรอลตา, อัลเยอเรีย, เกาะฟาเรอ
๑ ๐ ต.	ไอศแลนด์, มะเดอิรา กินิโปรตุเกส, เซียร์ระลิโอน
๒ ๐ ต.	อะซอร์, เกาะเคปเวอดิ, เกาะตรินิแดดของบราซิล
๓ ๐ ต.	บราซิลตวันออก
๓ ๔๕ ต.	เกียนาของอังกฤษ
๔ ๐ ๐ ต.	(เวลาอัตลันติก) หัวเมืองชายทะเลของคานาดา, เกาะลีวาด บราซิลกลาง
๕ ๐ ต.	(เวลาตวันออก) ยะไมกา, ลาบราดอร์ตวันตก, เควเบก, ออนตาริโอเพียง ๘๒ องศา ๓๐ ลิบดา ต., นิวบรันสวิก, เวลาตวันออกของอเมริกา, ปานามา, เปรู, ชิลี, บราซิลตวันตก

โมง นาฬิ	เมืองที่ใช้ในเวลานั้น ๆ
๖ ๑ ต.	(เวลากลาง) เวลากลางของคานาดา กับ อเมริกา ฮอนดูราส
๗ ๐ ต.	(เวลาภูเขา) เวลาภูเขาของคานาดา กับ อเมริกา
๘ ๐ ต.	(เวลาแปซิฟิก) คอลมเบียของอังกฤษ, กับ เวลาแปซิฟิกของอเมริกา
๙ ๐ ต.	ยุกอน, อาลาสกา
๑๐ ๓๐ ต.	หมู่เกาะแซนด์วิช
๑๑ ๓๐ ต.	ซาโมอา

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม น่า ๒๗๓)

ประกาศแก้พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๙

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งว่า ตั้งแต่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๙ ใช้สืบมาจนบัดนี้นับได้ ๑๕ ปีมีข้อความในบางมาตราซึ่งพ้นสมัย สมควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อให้เปนความสดวกแก่การที่จะพึงปฏิบัติในเวลานี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ยกเลิกในความมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๖ พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะรัตนโกสินทรศก ๑๑๙ นั้นเสีย และให้ใช้ข้อความนี้แทนสืบไป คือ

มาตรา ๑๘ ถ้าสัตว์พาหนะตาย เจ้าของต้องมอบตั๋วรูปพรรณแก่กำนันให้นำมาส่งไว้ที่นายทะเบียนภายใน ๑๕ วัน หรือต้องส่งต่อเจ้าพนักงานในเวลาที่เจ้าพนักงานได้เรียกให้ส่งก่อนกำหนดนั้น และให้นายทะเบียนสักหลังเสียว่าใช้ไม่ได้อีกต่อไป

การจำหน่ายสัตว์พาหนะออกไปนอกพระราชอาณาจักร์ คือ เจ้าของจะพาไปใช้สรอยหรือจำหน่ายในเมืองต่างประเทศก็ดี เจ้าของต้องนำตั๋วรูปพรรณแจ้งต่อนายทะเบียน ให้นายทะเบียนจำหน่ายทะเบียนแล้วสลักหลังตั๋วรูปพรรณว่า จำหน่ายออกไปนอกพระราชอาณาจักร์ และลงนามกับวันเดือนปีไว้เปนสำคัญ

แล้วมอบตั๋วรูปพรรณให้เจ้าของไป ถ้าผู้ใดพาสัตว์พาหนะที่มีตั๋วรูปพรรณซึ่งจำหน่ายออกไปนอกพระราชอาณาจักร์กลับเข้ามาในพระราชอาณาจักร์อีก และจะเลี้ยงสัตว์พาหนะนั้นไว้ใช้สรอยในพระราชอาณาจักร์ต่อไป ให้ผู้นั้นนำตั๋วรูปพรรณแจ้งต่อนายทะเบียนภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่มาถึงที่อยู่หรือที่ซึ่งจะเลี้ยงสัตว์พาหนะนั้น แล้วให้นายทะเบียนสักหลังตั๋วรูปพรรณนั้นว่ากลับเข้ามาในพระราชอาณาจักร์ และลงนามกับวันเดือนปีไว้เปนสำคัญ แล้วให้ขึ้นทะเบียนตามระเบียบการ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดได้รับสัตว์พาหนะเปนมรฎก ผู้นั้นไม่มาแจ้งความต่อนายทะเบียนตามความที่ว่าไว้ในมาตรา ๙ ก็ดี สัตว์พาหะนะของผู้ใดตาย ไม่นำตั๋วรูปพรรณส่งต่อนายทะเบียน ผู้ใดพาสัตว์พาหนะออกไปนอกพระราชอาจักร์ หรือพาสัตว์พาหนะกลับเข้ามาในพระราชอาณาจักร์อีก ผู้นั้นไม่แจ้งความตามที่ว่าไว้ในมาตรา ๑๘ ก็ดี สัตว์พาหนะของผู้ใดมีเหตุตำหนิคลาดเคลื่อนจากตั๋วรูปพรรณและผู้นั้นไม่แจ้งความต่อนายทะเบียนตามความที่ว่าไว้ในมาตรา ๑๖ ก็ดีมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งเปนเงินไม่เกิน ๑๐ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ เปนปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๔๖๒)

มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ